

โครงการออกแบบเครื่องประดับฟังก์ชันการแต่งหน้าแรงบันดาลใจจากยุคบารอค

โดย

นางสาวดวงกมล ทองตาสี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โครงการออกแบบเครื่องประดับฟังก์ชันการแต่งหน้าแรงบันดาลใจจากยุคบารอค

โดย
นางสาวดวงกมล ทองตาสี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE FUNCTION MAKEUP JEWELRY INSPIRED BY BAROQUE AGE

By

MISS Duangkamon THONGTASEE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for Master of Fine Arts JEWELRY DESIGN

Department of Jewelry Design

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2019

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	โครงการออกแบบเครื่องประดับฟังก์ชันการแต่งหน้าแรงบันดาลใจ จากยุคบารอค
โดย	ดวงกมล ตองตาสี
สาขาวิชา	การออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญา มหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรณวิภา สุเนตต์ตา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.วินิตา คงประดิษฐ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรณวิภา สุเนตต์ตา)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพิศ พุสกุล)

58157303 : การออกแบบเครื่องประดับ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : เครื่องประดับ, บารอก, โรโคโค, การตกแต่งใบหน้า

นางสาว ดวงมล ทองตาสี: โครงการออกแบบเครื่องประดับฟังก์ชันการแต่งหน้าแรงบันดาลใจจากยุคบารอก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรณวิภา สุเนตดา

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อนำเสนอเครื่องประดับที่ผสมเข้ากับการแต่งหน้า จากแนวคิดการแต่งแต้มบนใบหน้ากับการใส่เครื่องประดับนั้นมีความสอดคล้องกัน โดยมีแรงบันดาลใจจากศิลปะยุคบารอก ในคริสต์ศักราชที่ 17 - 18 โดยหยิบยกเอาเรื่องราวของการตัดสินใจเชื่อสารตามที่สังคมส่วนใหญ่ชื่นำ โดยที่ไม่รู้ข้อเท็จจริง มาเป็นจุดให้คนในปัจจุบันได้ขบคิดตาม

กระบวนการวิจัย มีขั้นตอนในการศึกษาดังนี้ ค้นคว้าข้อมูลและรวบรวมเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะจากยุคบารอก (Baroque) ในฝรั่งเศส โดยเริ่มศึกษาจากผลงานจิตรกรรมที่โดดเด่น ลวดลายการตกแต่งภายในอาคารพระราชวัง การแต่งกายของกลุ่มสตรีชั้นสูง อาทิเช่น มารี อ็องตัวแน็ต (Marie Antoinette) ที่ถูกคำกล่าวหาจากสังคมที่ชักจูงให้เกิดกระแสตามแนวความคิดทางลปเป็นจำนวนมาก โดยที่ผู้รับสารไม่รู้ข้อมูลเท็จจริง เกิดเป็นจุดเปลี่ยนของการหลงไปตามกระแสนั้น จากการวิเคราะห์ทำให้พบว่ามีภาพลักษณ์ที่แตกต่างกันอยู่ 2 แบบ คือ ภาพลักษณ์ของราชินีในพระราชวังแวร์ซายส์ ญกระเบียบราชประเพณีที่กรอบสร้างความกดดัน และนำไปสู่การหลบหนีไปซ่อนตัวที่พระตำหนักเปอติ ตรีเอนง (Petit Trianon) ในเขตพื้นที่ที่สามารถแสดงความเป็นตัวตนได้อย่างแท้จริง เกิดเป็นภาพลักษณ์เด็กสาวชาวบ้าน ไร่เตียงสา ท่ามกลางธรรมชาติ ศึกษาการตกแต่งบนใบหน้า และทดลองวัสดุให้มีเอกลักษณ์ การปัก การทับซ้อน สร้างผลงานให้มีมิติ สร้างเอกลักษณ์ให้ของงาน และผสมเข้ากับการตกแต่งบนใบหน้า

จากกระบวนการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลจากยุคบารอก เพื่อสื่อถึงแนวความคิดการตกแต่งใบหน้าและการสวมเครื่องประดับสอดคล้องกัน ส่งเสริมภาพลักษณ์ที่สมบูรณ์แบบข้าพเจ้าได้นำวัสดุผ้าไหม โลหะผสมผสมผสานการตกแต่งใบหน้า มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับชุดนี้ ซึ่งแสดงออกถึงความสอดคล้องของการตกแต่งใบหน้าและการสวมใส่เครื่องประดับ เกิดเป็นสุนทรียภาพให้กับเครื่องประดับสำหรับสตรีในสังคมร่วมสมัย

58157303 : Major JEWELRY DESIGN

Keyword : Jewelry, Baroque, Rococo

MISS DUANGKAMON THONGTASEE : THE FUNCTION MAKEUP JEWELRY
INSPIRED BY BAROQUE AGE THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR VANVIPHA
SUNETA

The objective of this research is to present jewelry that combine with face makeup with the concept of facial makeup and jewelry wearing that. Inspired by the art of the Baroque era in the 17th-18th century, by quoting the image of noble women.

The process of this research are as follows; study the baroque art in France, study the works of prominent artists, interior design of the Palace of Versailles and the Petit Trianon, The dress of a noble woman, such as Marie Antoinette. The study of decoration on the face, fabric material experimentation, embroidering, creating jewelry works Combined with decorative painting on the face.

From the process, it leads to creation of the jewelry combined with facial makeup Inspired by Baroque era. The result are 2 sets of jewelry. The first set is the image of the noble queen in Palace of Versailles consisting of choker necklaces and mask. Another set is the image of an innocent girls consisting of choker necklaces, hat and 4 pieces of hair pins.

This represents the role of jewelry that changed today. When the jewelry combined with facial decorations resulting in the perfection of the image, creating aesthetics for jewelry.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิภา สุเนตต์ตา และอาจารย์อรอุมา วิชัยกุล ผู้ให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางในการดำเนินการวิจัย ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ รวมถึงคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาออกแบบเครื่องประดับคณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ให้คำแนะนำพร้อมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ผู้เขียนขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณบิดามารดาและครอบครัว ที่คอยสนับสนุนให้คำปรึกษาและเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้เกิดความสำเร็จของผู้เขียนในครั้งนี้

ขอขอบคุณนักศึกษาปริญญาโท ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ รุ่นที่5 มหาวิทยาลัยศิลปากร รวมถึงเพื่อนๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องของผู้เขียนทุกท่าน ที่คอยเป็นกำลังใจ พร้อมสนับสนุนให้การช่วยเหลือ และมอบมิตรภาพที่ดีเสมอมา

สุดท้ายนี้หากมีข้อบกพร่องหรือผิดพลาดประการใด ผู้เขียนขอภัยสำหรับข้อบกพร่องนั้น โดยผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะเป็นส่วนหนึ่งให้แก่ผู้ที่สนใจได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

ดวงกมล ตองตาสี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ.....	ท
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	1
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	2
1.4 วิธีการศึกษาและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	2
1.5 เวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	2
1.6 วิธีการศึกษา.....	3
1.7 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการวิจัย (โดยประมาณ) 60,000 บาท.....	3
1.8 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2	4
ทบทวนวรรณกรรมและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 ประวัติความเป็นมาศิลปะบารอค-โรโคโค่.....	4
2.2 รูปแบบของจิตรกรรมสมัยบารอค-โรโคโค่.....	7
2.2.1 อังตวน วัตโต	8

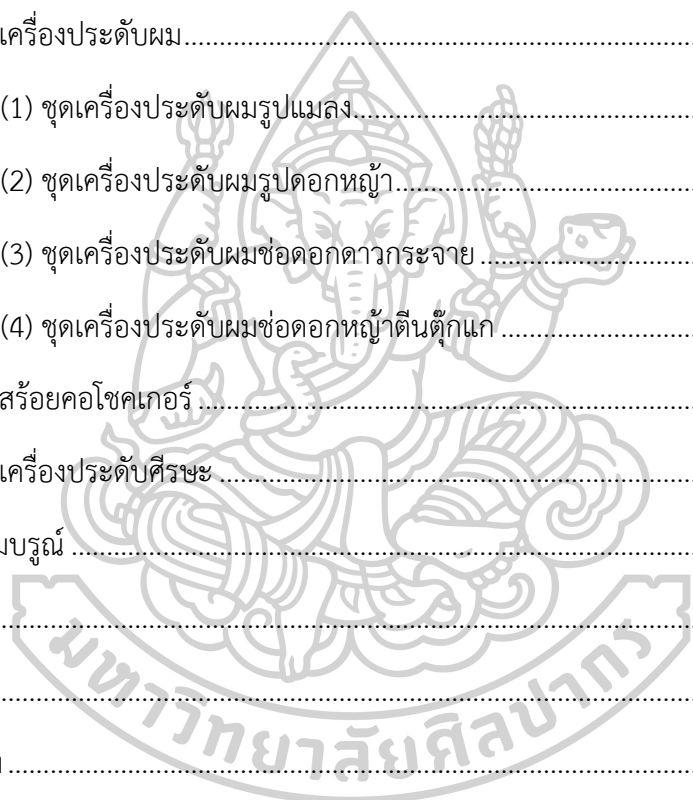

2.2.2	ฝรั่งเศส บูเชอร์	9
2.2.3	จง-ออนอเร ฟราโกนาร์ต	11
2.3	สตรีชนชั้นสูงที่มีอิทธิพลในราชสำนักฝรั่งเศส	16
2.3.1	มาตาม เดอ ปอม ปาดูร์	16
2.3.2	มาตาม ดู บาร์รี	19
2.3.4	พระนางมารี อ็องตัวแน็ต	21
2.3.4.1	เรื่องราวของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต	27
	(1) การยกเลิกพิธีการทางราชสำนัก	27
	(2) คดีสร้อยพระคอ	27
	(3) “Let them eat cake”	28
2.4	วิเคราะห์ผลงานภาพยนตร์	36
2.5	การตกแต่งใบหน้า	38
2.5.1	ขนตาฟู ขนคิ้วตั้ง	38
2.5.3	แต่งตาสีโมกค์คลาสสิคสีฟ้า	39
2.5.4	ผิวหนังที่เงาวาว ฉ่ำน้ำ ธรรมชาติ	39
2.5.5	ติดเพชรบนใบหน้า	40
2.5.6	เส้นอายไลน์เนอร์ที่ลอยเหนือเส้นขอบเปลือกตา	40
2.5.7	การเพ้นท์บนใบหน้า	41
2.5.8	การตกแต่งใบหน้าในแบบต่างๆ	41
2.5.8.1	การใช้สีส้นสร้างภาพลักษณ์ที่แปลกตา	41
2.5.8.2	การตกแต่งเพิ่มเติมสร้างภาพลักษณ์ให้โดดเด่น	42
2.5.8.3	การเพ้นท์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ใหม่	42
2.5.9	อุปกรณ์ที่ใช้ในการแต่งหน้า	43
2.5.9.1	กลุ่มเครื่องสำอางพื้นฐาน	43

2.5.9.2	กลุ่มผลิตภัณฑ์เพื่อการพันท์บนร่างกาย.....	44
2.5.9.3	กลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานศิลปะ.....	44
2.6	ผลงานของศิลปินที่มีความเกี่ยวข้องในการออกแบบ	45
2.6.1	ยุน ดาอิน (Dain Yoon).....	45
2.6.2	น้อยหนึ่งเมกอัพ (Noy Neung Makeup).....	45
2.7	สรุปการวิเคราะห์.....	46
2.7.1	วัสดุที่เป็นที่นิยมในยุค.....	46
2.7.2	เทคนิคที่ใช้ในงานผ้าในยุคโรโคโค.....	47
2.7.3	เทคนิคที่ใช้ในงานเครื่องประดับในยุคโรโคโค.....	47
2.8	แนวทางการออกแบบ	47
2.8.1	ผลสรุปจากการทบทวนวรรณกรรมของหญิงสูงศักดิ์ทั้ง 3 คน.....	47
2.8.2	รูปแบบการซ้อนทับของผลงาน.....	47
2.8.3	เลือกต้นแบบที่มีภาพลักษณ์ชัดเจน สื่อถึงยุคบารอค-โรโคโคมาเพียง 1 คน	48
บทที่ 3	.....	49
แนวทางการออกแบบและการทดลองวัสดุ.....	.....	49
3.1	ผลการวิเคราะห์ลวดลายแม่แบบยุคบารอค-โรโคโค.....	49
3.2	การวิเคราะห์พระนางมารี อ็องตัวแน็ต.....	52
3.2.1	มารี อ็องตัวแน็ต ภาพลักษณ์ราชินีสูงศักดิ์ ผู้โยยหาความรื่นเริงบันเทิงใจ	52
3.2.2	มารี อ็องตัวแน็ต ภาพลักษณ์เด็กสาวชาวบ้าน ไร้เดียงสา.....	54
3.4	การตกแต่งใบหน้า.....	56
3.5	การทดลองวัสดุ.....	64
3.5.1	การสำรวจวัสดุ	64
3.5.2.1	ทดลองวัสดุผ้า.....	65
3.5.2.2	ทดลองวัสดุโลหะ.....	68

3.5.2.3 ทดลองสร้างโครงหมวก	70
3.5.2.4 ทดลองพันท์บนใบหน้า.....	72
3.5.3 สรุปผลการทดลอง.....	73
3.5.4 แนวทางการออกแบบเครื่องประดับ.....	74
3.5.4.1 แนวทางการออกแบบเครื่องประดับชุดที่ 1	74
3.5.4.2 แนวทางการออกแบบเครื่องประดับชุดที่ 2	77
บทที่ 4	83
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ	83
4.1 สรุปแบบร่างผลงานเครื่องประดับ.....	83
4.1.1 ชุดราชนิสูงศักดิ์ผู้หยอหาคความรื่นเริงบันเทิงใจ	83
4.1.2 ชุดเด็กสาวชาวบ้าน ไร่ไถงสา.....	84
4.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ	85
4.2.1 ชุดราชนิสูงศักดิ์ผู้หยอหาคความรื่นเริงบันเทิงใจ	85
4.2.1.1 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานหน้ากาก.....	85
4.2.1.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานสร้อยคอโชคเกอร์	86
4.2.2 ชุดเด็กสาวชาวบ้าน ไร่ไถงสา.....	89
4.2.2.1 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานชุดเครื่องประดับผม	89
4.2.2.1.1 ชุดเครื่องประดับผมรูปแมลง.....	89
4.2.2.1.2 ชุดเครื่องประดับผมรูปดอกหญ้า.....	89
4.2.2.1.3 ชุดเครื่องประดับผมช่อดอกดาวกระจาย	90
4.2.2.1.4 ชุดเครื่องประดับผมช่อดอกหญ้าตีนตุ๊กแก.....	91
4.2.2.2 สร้อยคอโชคเกอร์.....	92
4.2.2.3 เครื่องประดับศีรษะ	93
4.3 การตกแต่งบนใบหน้า.....	95

บทที่ 5	96
การนำเสนอผลงาน.....	96
5.1 เครื่องประดับชุดที่ 1 ราชนิสูงศักดิ์ผู้โหยหาความรื่นเริงบันเทิงใจ	96
5.1.1 หน้ากาก	96
5.1.2 สร้อยคอโชคเกอร์	97
5.2 เครื่องประดับชุดที่ 2 เด็กสาวชาวบ้าน ไร่ไถ่เพียงสา.....	98
5.2.1 เครื่องประดับผม.....	98
(1) ชุดเครื่องประดับผมรูปแมลง.....	98
(2) ชุดเครื่องประดับผมรูปดอกหญ้า.....	98
(3) ชุดเครื่องประดับผมช่อดอกดาวกระจาย	99
(4) ชุดเครื่องประดับผมช่อดอกหญ้าตีนตุ๊กแก	99
5.2.2 สร้อยคอโชคเกอร์	100
5.2.3 เครื่องประดับศีรษะ	101
5.3 ภาพสมบรม์	102
บทที่ 6	104
บทสรุป.....	104
รายการอ้างอิง	108
ภาคผนวก.....	111
ประวัติผู้เขียน.....	112

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 วิธีการศึกษา และลำดับขั้นตอนของการดำเนินงาน.....	3
ตารางที่ 2 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการวิจัย.....	3
ตารางที่ 3 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการวิจัย.....	13
ตารางที่ 4 ผลงานจิตรกรรมชนชั้นสูงของกลุ่มศิลปินทั้ง 3 (ต่อ).....	14
ตารางที่ 5 แสดงภาพจิตรกรรมของหญิงสูงศักดิ์ของศิลปินอื่นๆ.....	15
ตารางที่ 6 ลายแม่แบบที่พบในตำหนัก.....	25
ตารางที่ 7 การวิเคราะห์หลายระดับอื่นๆ ภายในพระตำหนักเปตติ ตรีเอนง.....	26
ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์ห้องพักส่วนตัวของผู้หญิงสูงศักดิ์.....	29
ตารางที่ 9 แสดงการวิเคราะห์ห้องพักส่วนตัวของผู้หญิงสูงศักดิ์ (ต่อ).....	30
ตารางที่ 10 แสดงการวิเคราะห์การแต่งกายของผู้หญิงสูงศักดิ์.....	31
ตารางที่ 11 แสดงการวิเคราะห์การแต่งกายของผู้หญิงสูงศักดิ์ (ต่อ).....	32
ตารางที่ 12 ตารางแสดงการวิเคราะห์เครื่องประดับ.....	33
ตารางที่ 13 ตารางแสดงการวิเคราะห์เครื่องประดับ(ต่อ).....	34
ตารางที่ 14 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลงานภาพจิตรกรรมของกลุ่มผู้หญิงชนชั้นสูง.....	35
ตารางที่ 15 แสดงผลการวิเคราะห์จากภาพยนตร์มารี อ็องตัวแน็ต โลกหลงของคนเหงา.....	37
ตารางที่ 16 แสดงผลการวิเคราะห์ลายแม่แบบยุคบารอก-โรโคโค่ของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต.....	49
ตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ลายแม่แบบยุคบารอก-โรโคโค่ของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต (ต่อ)	50
ตารางที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์ลวดลายตกแต่งอื่นที่เป็นรสนิยมส่วนตัวของมารี อ็องตัวแน็ต.....	51
ตารางที่ 19 แสดงการวิเคราะห์รูปแบบการแต่งหน้าที่เหมาะสมกับภาพลักษณ์ของพระนางมารี อ็อง ตัวแน็ต.....	56

ตารางที่ 20 แสดงการวิเคราะห์รูปแบบการแต่งหน้าที่เหมาะสมกับภาพลักษณ์ของพระนางมารี อี๋อง ตัวเน่ต(ต่อ).....	57
ตารางที่ 21 แสดงการวิเคราะห์รูปแบบการแต่งหน้าที่เหมาะสมกับภาพลักษณ์ของพระนางมารี อี๋อง ตัวเน่ต (ต่อ).....	58
ตารางที่ 22 สรุปรูปแบบการแต่งหน้าชุดเครื่องประดับที่ 1 ราชนีสูงศักดิ์ผู้หยอหาความรื่นเริงบันเทิงใจ	59
ตารางที่ 23 สรุปรูปแบบการแต่งหน้าชุดเครื่องประดับที่ 2 เด็กสาวชาวบ้านไร่ไถยงสา	60
ตารางที่ 24 ผลการออกสำรวจวัสดุที่ให้ภาพลักษณ์ใกล้เคียงกับผลการวิเคราะห์.....	64
ตารางที่ 25 ผลการออกสำรวจวัสดุที่ให้ภาพลักษณ์ใกล้เคียงกับผลการวิเคราะห์ (ต่อ)	65
ตารางที่ 26 ผลการทดลองวัสดุผ้า.....	66
ตารางที่ 27 ผลการทดลองวัสดุผ้า (ต่อ).....	67
ตารางที่ 28 ผลการทดลองวัสดุโลหะทองเหลือง.....	68
ตารางที่ 29 ผลการทดลองวัสดุโลหะทองเหลือง (ต่อ).....	69
ตารางที่ 30 การวาดแบบร่างโครงหมวก	70
ตารางที่ 31 การทดลองสร้างโมเดลจากกระดาษ.....	71
ตารางที่ 32 การทดลองสร้างโมเดลจากกระดาษ (ต่อ).....	72
ตารางที่ 33 ทดลองพิมพ์สร้างลายบนใบหน้า.....	73

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 ภาพจิตรกรรมแบบบารอค ‘The Assumption of the Virgin Mary’ ศิลปิน Carracci....	4
ภาพที่ 2 แม่แบบลายใบไม้	5
ภาพที่ 3 ภาพพิมพ์แสดงลายนิยมของสมัยโรโคโค่	6
ภาพที่ 4 ลวดลายแบบบารอค-โรโคโค่.....	6
ภาพที่ 5 ห้องกระจกภายในพระราชวังแวร์ซายส์ (versailles palace).....	7
ภาพที่ 6 ห้องเจ้าหญิง (Salon de la princesse) ของคฤหาสน์ชูปป์ส์.....	7
ภาพที่ 7 “The Embarkation for Cythera” (การเดินทางไปเกาะไซธีรา), ค.ศ. 1717	8
ภาพที่ 8 “The French Comedians” (นักแสดงตลกชาวฝรั่งเศส), ค.ศ. 1712-1715.....	9
ภาพที่ 9 “The Enseigne de Gersaint” (ร้านจำหน่ายงานศิลปะเจออแซงต์), ค.ศ. 1720.....	9
ภาพที่ 10 “The Triumph of Venus” (ชัยชนะของเทพีวีนัส), ค.ศ. 1740	10
ภาพที่ 11 “The Toilet of Venus” (วินัสกำลังอาบน้ำ), ค.ศ. 1746.....	10
ภาพที่ 12 “Putti with Birds” (คิวบิตและนก), ค.ศ. 1730-1733	10
ภาพที่ 13 “Madame De Pompadour” (มาตาม เดอ ปอมปาดัวร์), ค.ศ. 1759	11
ภาพที่ 14 ภาพที่ 2.14 “The Swing” (ไล้ชิงช้า), ค.ศ. 1766	11
ภาพที่ 15 “The Love Letters” (จดหมายรัก), ค.ศ. 1771-1772	12
ภาพที่ 16 “The Stolen Kiss” (ขโมยจูบ), ค.ศ. 1780s.....	12
ภาพที่ 17 “The Fountain of Love” (น้ำพุแห่งความรัก), ค.ศ. 1785	12
ภาพที่ 18 สถาปนิกอังกย-จาคส์ กาเบเลีย (Ange-Jacques Gabriel).....	16
ภาพที่ 19 มาตาม เดอ ปอม ปาดัวร์ (Jeanne Antoinette Poisson, Marquise de Pompadour)	17
ภาพที่ 20 สีชมพูโรสปอมปาดัวร์ และสีฟ้ารอยัลบลู	18

ภาพที่ 21 เครื่องเคลือบของมาตาม เดอ ปอม ปาดัวร์.....	18
ภาพที่ 22 เครื่องบดเมล็ดกาแฟ.....	18
ภาพที่ 23 ลายละเอียดลวดลายการตกแต่ง	19
ภาพที่ 24 สถานที่พักส่วนตัวมาตาม เดอ ปอมปาดัวร์.....	19
ภาพที่ 25 มาตาม ดู บาร์รี (Madame du Barry) ค.ศ. 1743-1793	19
ภาพที่ 26 ลายละเอียดลวดลายการตกแต่ง	20
ภาพที่ 27 สถานที่พักส่วนตัวมาตาม ดู บาร์รี (ต่อ).....	21
ภาพที่ 28 พระนางมารี อ็องตัวแน็ต (Marie Antoinette).....	21
ภาพที่ 29 สถานที่พักส่วนตัวมารี อ็องตัวแน็ต ภายในพระราชวังแวร์ซายส์	23
ภาพที่ 30 พระตำหนักเปอติ ตรีอานง	23
ภาพที่ 31 การตกแต่งภายในตำหนักเปอติ ตรีอานง	24
ภาพที่ 32 รูปปั้นครึ่งตัวของมารี อ็องตัวแน็ต ภายในตำหนัก.....	24
ภาพที่ 33 มารี อ็องตัวแน็ต ในชุดมัสลิน ค.ศ. 1783	25
ภาพที่ 34 ชุดเครื่องเพชรในคดีพระศอ.....	28
ภาพที่ 35 ขนมปังบริยอช.....	29
ภาพที่ 36 มารี อ็องตัวแน็ต โลกหลงของคนเหงา	36
ภาพที่ 37 แสดงความแตกต่างของการแต่งแต้มสีลงบนริมฝีปาก	38
ภาพที่ 38 การแต่งหน้าจากแบรนด์กุชชี (Gucci) แฟชั่นวิกประจำฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ค.ศ. 2020	38
ภาพที่ 39 การแต่งตาสีพาสเทลต่างๆ แฟชั่นวิกประจำฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ค.ศ. 2020.....	39
ภาพที่ 40 แสดงอารมณ์และสีโทนฟ้าอมน้ำเงินของบริษัทเพนโทน	39
ภาพที่ 41 การแต่งหน้าที่เงาวาวจากแฟชั่นวิกประจำฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ค.ศ. 2020	40
ภาพที่ 42 การติดเพชรบนใบหน้าจากแฟชั่นวิกประจำฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ค.ศ. 2020	40
ภาพที่ 43 การวาดเส้นไลเนอร์จากแฟชั่นวิกประจำฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ค.ศ. 2020	40

ภาพที่ 44 การเพ้นท์ตกแต่งใบหน้าในแฟชั่นวิกประจำฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ค.ศ. 2020.....	41
ภาพที่ 45 การตกแต่งด้วยสีที่แปลกตา	41
ภาพที่ 46 การใช้คู่สีตัดกันบนพื้นที่ขนาดใหญ่	41
ภาพที่ 47 การติดมุกตกแต่ง	42
ภาพที่ 48 การตกแต่งด้วยกากเพชร	42
ภาพที่ 49 การเพ้นท์สร้างลาย	42
ภาพที่ 50 การเพ้นท์หน้าตามตัวละครจากภาพยนตร์	43
ภาพที่ 51 การเพ้นท์หน้าฮาโลวีน	43
ภาพที่ 52 ตัวอย่างการนำผลิตภัณฑ์สำหรับดวงตามาใช้ในพื้นที่อื่นๆ	43
ภาพที่ 53 ตัวอย่างการนำผลิตภัณฑ์สำหรับเขียนขอบตามาใช้สร้างขอบร่างแทนดินสอ	44
ภาพที่ 54 ผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบมาเพื่อการเพ้นท์โดยเฉพาะ	44
ภาพที่ 55 อุปกรณ์ทางศิลปะที่นำมาประยุกต์ใช้	44
ภาพที่ 56 ผลงานของศิลปิน Yun Aahn	45
ภาพที่ 57 ผลงานของศิลปินน้อยหนึ่ง	45
ภาพที่ 58 แสดงอาร์มและโทนของมารี อ็องตัวแน็ต ภาพลักษณ์ราชินีสูงศักดิ์ ผู้โหยหาความรื่นเริง บันเทิงใจ	53
ภาพที่ 59 แสดงสีของภาพอาร์มและโทน	54
ภาพที่ 60 แสดงอาร์มและโทนของมารี อ็องตัวแน็ต ภาพลักษณ์เด็กสาวชาวบ้าน ไร่เตียงสา	55
ภาพที่ 61 แสดงสีของภาพอาร์มและโทน	55
ภาพที่ 62 แบบร่างการตกแต่งใบหน้าที่ 1 ราชินีสูงศักดิ์ผู้โหยหาความรื่นเริงบันเทิงใจ	60
ภาพที่ 63 แบบร่างการตกแต่งใบหน้าที่ 2 เด็กสาวชาวบ้าน ไร่เตียงสา.....	61
ภาพที่ 64 การแต่งหน้าเครื่องประดับชุดที่ 1 ราชินีสูงศักดิ์ ผู้โหยหาความรื่นเริงบันเทิงใจ.....	62
ภาพที่ 65 การแต่งหน้าเครื่องประดับชุดที่ 2 เด็กสาวชาวบ้าน ไร่เตียงสา.....	63
ภาพที่ 66 แบบร่างหน้ากากชั้นที่หนึ่ง.....	74

ภาพที่ 67 แบบร่างชั้นที่สอง.....	74
ภาพที่ 68 แบบร่างพัฒนาที่หนึ่ง.....	75
ภาพที่ 69 แบบร่างขั้นสุดท้าย	75
ภาพที่ 70 แบบร่างสร้อยคอโชคเกอร์.....	75
ภาพที่ 71 แบบร่างพัฒนาที่หนึ่ง.....	76
ภาพที่ 72 แบบร่างขั้นสุดท้ายที่ 1	76
ภาพที่ 73 แบบร่างขั้นสุดท้ายที่ 2	76
ภาพที่ 74 แบบร่างขั้นสุดท้ายที่ 3	76
ภาพที่ 75 แบบร่างชั้นที่หนึ่ง.....	77
ภาพที่ 76 แบบร่างชั้นที่สอง.....	77
ภาพที่ 77 แบบร่างพัฒนาชั้นที่หนึ่ง.....	77
ภาพที่ 78 แบบร่างพัฒนาชั้นที่สอง	78
ภาพที่ 79 แบบร่างขั้นสุดท้ายชุดเครื่องประดับผมรูปแมลง	78
ภาพที่ 80 แบบร่างขั้นสุดท้ายชุดเครื่องประดับผมรูปกลุ่มดอกหญ้า	79
ภาพที่ 81 แบบร่างขั้นสุดท้ายชุดเครื่องประดับผมรูปช่อดอกดาวกระจาย	79
ภาพที่ 82 แบบร่างขั้นสุดท้ายเครื่องประดับผมรูปช่อดอกดาวกระจาย.....	79
ภาพที่ 83 แบบร่างขั้นสุดท้ายเครื่องประดับผมรูปช่อดอกหญ้าตีนตุ๊กแก	80
ภาพที่ 84 แบบร่างเครื่องประดับศีรษะชั้นที่หนึ่ง.....	80
ภาพที่ 85 แบบร่างชั้นที่สอง.....	80
ภาพที่ 86 แบบร่างพัฒนาชั้นที่หนึ่ง.....	80
ภาพที่ 87 แบบร่างพัฒนาชั้นที่สอง	81
ภาพที่ 88 แบบร่างขั้นสุดท้าย	81
ภาพที่ 89 แบบร่างสร้อยคอโชคเกอร์ชั้นที่หนึ่ง.....	82
ภาพที่ 90 แบบร่างพัฒนาชั้นที่หนึ่ง.....	82

ภาพที่ 91 แบบร่างพัฒนาขั้นที่สอง	82
ภาพที่ 92 แบบร่างขั้นสุดท้าย	82
ภาพที่ 93 หน้ากาก	83
ภาพที่ 94 สร้อยคอโชคเกอร์	83
ภาพที่ 95 เครื่องประดับผมทั้ง 4 ชุด	84
ภาพที่ 96 สร้อยคอโชคเกอร์	85
ภาพที่ 97 เครื่องประดับศีรษะ	85
ภาพที่ 98 แสดงการประกอบชิ้นส่วน	86
ภาพที่ 99 แสดงการเย็บเก็บริบของชิ้นงาน	86
ภาพที่ 100 แสดงชิ้นงานสำเร็จ	86
ภาพที่ 101 แสดงภาพ 3 มิติ จากโปรแกรมแคช (CAD)	87
ภาพที่ 102 แสดงการขัดแต่งชิ้นงาน	87
ภาพที่ 103 แสดงการเย็บประกอบชิ้นผ้า	87
ภาพที่ 104 แสดงประกอบชิ้นส่วนงานหล่อทองเหลืองกับผ้า	88
ภาพที่ 105 แสดงการเย็บประกอบโบว์ผ้า	88
ภาพที่ 106 แสดงชิ้นงานสำเร็จ	88
ภาพที่ 107 แสดงการเย็บประกอบชิ้นส่วนแมลง	89
ภาพที่ 108 แสดงชิ้นงานทองเหลืองหลังชุบทองเรียบร้อย	89
ภาพที่ 109 แสดงงานปักไหมรูปดอกหญ้า	90
ภาพที่ 110 แสดงกิ่งโครงลวด	90
ภาพที่ 111 แสดงผลการชุบชิ้นงาน	90
ภาพที่ 112 แสดงการประกอบชิ้นส่วนงานปักกับโลหะ	91
ภาพที่ 113 แสดงการร้อยไหมพันลวดเย็บทำโครง	91
ภาพที่ 114 แสดงชิ้นงานโลหะที่ชุบทอง	91

ภาพที่ 115 แสดงชิ้นงานสำเร็จ	92
ภาพที่ 116 แสดงงานปักดอกกุหลาบ	92
ภาพที่ 117 แสดงการประกอบชิ้นงาน	93
ภาพที่ 118 แสดงชิ้นงานสำเร็จ	93
ภาพที่ 119 แสดงการเย็บประกอบปีกหมวก	93
ภาพที่ 120 แสดงการประกอบโดมข้างใน	94
ภาพที่ 121 แสดงชิ้นงานสำเร็จ	94
ภาพที่ 122 แสดงรูปแบบความสัมพันธ์ของเครื่องประดับและการตกแต่งใบหน้า	95
ภาพที่ 123 หน้ากาก	96
ภาพที่ 124 สร้อยคอโชคเกอร์	97
ภาพที่ 125 ชุดเครื่องประดับผมรูปแมลง	98
ภาพที่ 126 ชุดเครื่องประดับผมรูปดอกหญ้า	98
ภาพที่ 127 ชุดเครื่องประดับผมช่อดอกดาวกระจาย	99
ภาพที่ 128 ชุดเครื่องประดับผมช่อดอกหญ้าต้นตุ๊กแก	99
ภาพที่ 129 สร้อยคอโชคเกอร์	100
ภาพที่ 130 เครื่องประดับศีรษะ	101
ภาพที่ 131 ราชนิสุงค์คีผู้โหยหาความรื่นเริงบันเทิงใจ	102
ภาพที่ 132 เด็กสาวชาวบ้าน ไร่เดียงสา	103

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

อาจกล่าวได้ว่า การแต่งหน้านั้นมีส่วนช่วยในการเสริมบุคลิกภาพ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น ต่อการเข้าสังคมได้จริง โดยเฉพาะในปัจจุบันที่เรื่องของภาพลักษณ์เป็นสิ่งสำคัญ อีกทั้งยังทำให้เกิด ความรู้สึกที่ดีขึ้นในจิตใจ ส่งผลต่อความรู้สึกมั่นใจมากขึ้น การแต่งหน้ายังส่งผลต่อการเลือกสวมใส่ เครื่องประดับ เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ให้ได้ภาพลักษณ์ที่สมบูรณ์แบบขึ้น

อาจกล่าวได้ว่าเครื่องประดับไม่ใช่สิ่งจำเป็น แต่เป็นสิ่งที่ต้องการในมุมมองของข้าพเจ้านั้น เครื่องประดับแม้จะไม่ใช่สิ่งจำเป็น ที่ต้องมีอยู่ในปัจจัยสี่ของมนุษย์ แต่เป็นสิ่งที่เราต้องการจะมี เพื่อให้เติมเต็มต่อจิตใจ ปัจจุบันเครื่องประดับไม่ได้ถูกหยิบขึ้นมาใช้เพื่อทำหน้าที่แสดงถึงบทบาททางสังคม ฐานะันดร หรือประดับเพื่อระลึกถึงดังเช่นในอดีตอีกต่อไป วิถีชีวิตของมนุษย์เราได้เปลี่ยนไป มีการพบปะผู้คนและการเข้าสังคมมากขึ้น เครื่องประดับกลายเป็นแฟชั่นที่จะถูกผสมผสานให้เข้ากับรูปแบบการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคล การเลือกหยิบยกขึ้นมาใส่ในแต่ละครั้ง จึงเป็นการเติมเต็ม ภาพลักษณ์ ในแต่ละโอกาสที่แตกต่างกันให้สมบูรณ์ ดังเช่นในยุคบารอก-โรโคโค ที่การแต่งกาย เปรียบเสมือนแฟชั่น การแต่งหน้า และการประดับตกแต่งร่างกายในแต่ละโอกาสที่แตกต่างกัน การ ออกสมาคมของเหล่าราชวงศ์ งานรื่นเริงของชนชั้นสูง รูปแบบจะปรับให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ทั้ง การแต่งแต้มใบหน้าและการใส่ของประดับตกแต่งต่างทำหน้าที่สอดคล้องรับกัน

โดยในยุคสมัยดังกล่าวมีพระนางมารี อ็องตัวแน็ต (Marie Antoinette) ราชินีของพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 เป็นผู้ทรงอิทธิพลทางด้านแฟชั่นที่ทำให้เกิดกระแสนิยมทำตามกันในหมู่หญิงสูงศักดิ์ เมื่อเป็นจุดสนใจต่อผู้คนจำนวนมาก มีผู้ชื่นชอบก็ย่อมต้องมีผู้ไม่เห็นด้วย พระนางจึงได้ตกลงไปในวังวนของคำกล่าวหาจากสังคมที่ซุกงูให้เกิดกระแสตามแนวความคิดทางลบเช่นนั้นเป็นจำนวนมาก โดยที่ผู้รับสารเองไม่รู้ข้อมูลที่แท้จริง เป็นเพียงการเชื่อไปตามคนหมู่มาก เกิดจุดเปลี่ยนของการหลงไป ตามกระแสนั้น จนเมื่อเวลาผ่านไปหลายร้อยปีข้อพิพาทกษัตริย์ในวันนั้นกลายเป็นความเข้าใจผิด

จากความคิดข้างต้น ข้าพเจ้ามีความต้องการออกแบบและสร้างสรรค์ผลงาน เครื่องประดับที่ผสมผสานการแต่งหน้าเข้าด้วยกัน เพื่อแสดงถึงบทบาทของเครื่องประดับ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากบทบาทและบุคลิกภาพของสตรีชั้นสูงจากศิลปะยุคบารอก-โรโคโค

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับผสมผสานการแต่งหน้า โดยศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบ เครื่องตกแต่งร่างกายและศิลปกรรมจากยุคบารอก-โรโคโค เพื่อแสดงให้เห็นถึงบทบาทของ

เครื่องประดับที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน และใช้แรงบันดาลใจจากวิถีชีวิตของสตรีชั้นสูงสมัยบารอค-โรโคโค มาสร้างสุนทรียภาพให้กับเครื่องประดับและการตกแต่งใบหน้า

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ศึกษาศิลปกรรมที่โดดเด่นในยุคบารอค-โรโคโค

1.3.2 ศึกษาสตรีชั้นสูงในยุคบารอค-โรโคโค

1.3.3 ศึกษาการตกแต่งใบหน้า และประดับตกแต่งร่างกายของสตรีชั้นสูงในยุคบารอค-โรโคโค

1.3.4 ศึกษารูปแบบการตกแต่งใบหน้าในปัจจุบัน

1.3.5 ทดลองสร้างเทคนิค หาเครื่องมือที่เหมาะสมกับการสร้างผลงานบนใบหน้า

1.3.6 ออกแบบและสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับผสานการแต่งหน้า

1.4 วิธีการศึกษาและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1.4.1 ศึกษาวิเคราะห์ทบทวนวรรณกรรมต่อสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผลงานจิตรกรรมและการประดับตกแต่งร่างกายของสตรีชั้นสูงในยุคบารอค-โรโคโค จากหนังสือและอินเทอร์เน็ต

1.4.2 ศึกษาศิลปกรรมที่โดดเด่นของยุคบารอค-โรโคโคจากหนังสือและอินเทอร์เน็ต

1.4.3 วิเคราะห์รูปแบบ และสรุปแนวทางในการออกแบบ

1.4.4 ศึกษาและทดลองสร้างเทคนิค การเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับการสร้างผลงานบนใบหน้า

1.4.5 ทดลองสร้างเครื่องประดับจำลอง

1.4.6 วิเคราะห์ พัฒนารูปแบบที่จะนำมาสร้างเป็นเครื่องประดับ

1.4.7 สร้างผลงานเครื่องประดับ

1.4.8 นำเสนอผลการวิจัย สรุปผลปัญหา แนวทางแก้ไขและการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน

1.5 เวลาที่ใช้ในการวิจัย

ประมาณ 36 เดือน โดยเริ่มงานวิจัย ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2560 และเสนอวิทยานิพนธ์ ภายในเดือน เมษายน 2563

1.6 วิธีการศึกษา

ตารางที่ 1 วิธีการศึกษา และลำดับขั้นตอนของการดำเนินงาน

แผนงาน	ระยะเวลา
นำเสนอหัวข้อ โครงการออกแบบเครื่องประดับผสานการ แต่งหน้าแรงบันดาลใจจากยุคบารอค-โรโคโค่	มกราคม 2560 – ธันวาคม 2560
ศึกษาวิเคราะห์ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	มกราคม 2561 – สิงหาคม 2561
วิเคราะห์รูปแบบ และสรุปแนวทางที่จะนำไปใช้ในการ ออกแบบ	กันยายน 2561 – ธันวาคม 22561
ศึกษาและทดลองสร้างเทคนิค	มกราคม 2562 – มีนาคม 2562
ออกแบบร่างชุดเครื่องประดับ	เมษายน 2562 – มิถุนายน 2562
วิเคราะห์ พัฒนารูปแบบที่จะนำมาสร้างเป็นเครื่องประดับ	กรกฎาคม 2562 -กันยายน 2562
สร้างผลงานเครื่องประดับ	ตุลาคม 2562 – กุมภาพันธ์ 2563
นำเสนอโครงการวิจัยและจัดส่งรูปเล่มวิทยานิพนธ์	เมษายน 2563

1.7 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการวิจัย (โดยประมาณ) 60,000 บาท

ตารางที่ 2 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการวิจัย

รายการ	จำนวนเงิน (โดยประมาณ)
1. เอกสาร	5,000 บาท
3. การเดินทาง	5,000 บาท
4. วัสดุ, อุปกรณ์	10,000 บาท
5. ผลิตเครื่องประดับ	20,000 บาท
6. อื่นๆ	14,000 บาท
7. นำเสนอผลงาน	6,000 บาท
รวมทั้งหมด	60,000 บาท

1.8 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผลงานเครื่องประดับผสานการแต่งหน้าแรงบันดาลใจจากยุคบารอค-โรโคโค่ ที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ของเครื่องประดับที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน มีแรงบันดาลใจจากศิลปะยุคสมัยบารอค-โรโคโค่ มาผสานให้กับการแต่งหน้า เกิดเป็นสุนทรียภาพให้กับเครื่องประดับร่วมสมัย

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประวัติความเป็นมาศิลปะบารอก-โรโคโค

บารอก หมายถึง ความผิดปกติ ไม่เป็นระเบียบ ไม่สม่ำเสมอ สันนิษฐานว่านำมาจากคำว่า บาร์โรโค (Barroco) ในภาษาอิตาเลียนที่แปลว่าไข่มุกที่บิดเบี้ยวไม่สมบูรณ์

ศิลปะยุคบารอกเจริญขึ้นมาจากการรสนับสุนนของคริสจักรโรมันคาทอลิก ที่ต้องการสอดแทรกศาสนาให้เข้าถึงทุกกลุ่มคน ผ่านงานวาดภาพในหน้าและร่างกายที่สมจริง สื่อถึงความรู้สึกชัดเจน ใช้แสงและเงาเพื่อเน้นบรรยากาศของภาพ ที่ส่งผลโดยตรงต่อการเกิดความรู้สึกของผู้พบเห็น ที่มุ่งเน้นให้ผู้พบเห็นมีอารมณ์ร่วมตามภาพ เป็นศิลปะที่แสดงถึงความถึงความมีอำนาจของเจ้าของ (ภาพที่ 1) แรกเริ่มถือกำเนิดขึ้นในประเทศอิตาลี ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 16 แล้วต่อมาก่อยแพร่หลายเข้าไปในประเทศฝรั่งเศส และมีพัฒนาการจนกลายเป็นศูนย์กลางของศิลปะในยุคบารอก ฝรั่งเศสเป็นศูนย์กลางของศิลปะวัฒนธรรมของยุโรปทั้งปวง จนถือได้ว่าศิลปะในยุคบารอก เป็นเอกลักษณ์ของฝรั่งเศส จนถือเป็นแบบฉบับที่มีอิทธิพลแพร่หลายไปสู่ประเทศอื่น ๆ จนเรียกกันทั่วไปว่า “French Baroque Arts”¹

ภาพที่ 1 ภาพจิตรกรรมแบบบารอก ‘The Assumption of the Virgin Mary’ ศิลปิน Carracci

ที่มา : <https://www.akg-images.com/archive/The-Assumption-of-the-Virgin-Mary-2UMDHUROJDFP.html>: 2019)

¹ Emily Cole, **architectural details a visual guide to 2000 years of building styles** (English: IVY PRESS, 2014),260.

ศิลปินบารอคจะนิยมใช้รายละเอียดใกล้เคียงกัน (repeated and varied patterns)² ในแต่ละครั้งจะค่อยๆ เปลี่ยนลวดลายไปที่ละเล็กละน้อย สถาปัตยกรรมแบบบารอคจะสร้างให้ต่อเนื่องกันจากห้องหนึ่งสู่อีกห้อง โดยที่แต่ละห้องที่ลึกลงไปจะมีการประดับประดา เพิ่มความโอ่อ่ามากขึ้นไปตามลำดับไป ลักษณะที่เด่นและแตกต่างจากสมัยอื่นคือ การสร้างชิ้นงานให้ดูอลังการ โดยลวดลายที่ใช้ส่วนใหญ่ คือ ลายใบไม้ ดอกไม้ ช่อดอกไม้ เส้นสายที่ใช้ ส่วนมากจะใช้เส้นโค้งที่อ่อนช้อย (ภาพที่ 2) แต่จะใช้การจัดวางให้มีลักษณะสมมาตร สีที่ใช้ประดับตกแต่ง มักจะเป็น สีทอง เพื่อตัดกับสีอื่นๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความมั่งคั่ง โอ่อ่า หรูหรา เต็มไปด้วยลวดลายประติ๊ดประดอย

ภาพที่ 2 แม่แบบลายใบไม้

(ที่มา : http://naturalisticspoon.com/_src/sc1422/Rococo_02_MaisonnierTable.jpg: 2019)

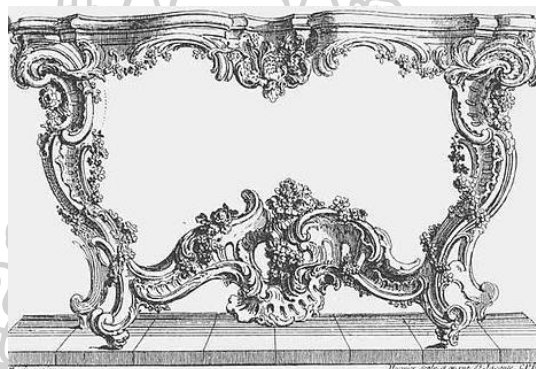
โรโคโค (rococo) มาจากคำสองคำผสมกัน คำว่า rocaille จากภาษาฝรั่งเศส ซึ่งหมายถึงศิลปะการตกแต่งที่ใช้ลวดลายคล้ายหยอหรือใบไม้ และคำว่า barocco จากภาษาอิตาลี หรือที่เรียกว่า ศิลปะบารอค ในทางประวัติศาสตร์ศิลป์หมายถึง การตกแต่งภายในอาคารและรูปลักษณะลวดลายที่นิยมอยู่ในสมัยของพระเจ้าหลุยส์ที่ 15 ของฝรั่งเศส ช่วงค.ศ. 1700 เจริญรุ่งเรืองจนถึง ค.ศ. 1790³ (ภาพที่ 3 และ ภาพที่ 4) แล้วค่อยๆ เสื่อมความนิยมลง ศิลปะโรโคโคมีจุดเด่นที่การตกแต่งภายในอาคาร หรือสิ่งของชิ้นเล็กๆ กระจุกกระจิม โดยจะมีรูปทรงที่บอบบาง เน้นประดับลวดลายที่เป็นเส้นคดเคี้ยวคล้ายคลื่นน้ำ หรือลายขมวดกันหยอ

² คมสันต์ วงศ์วรรณ, **ดนตรีตะวันตก**, (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551),

³ กำจร สุนพงษ์ศรี, **ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก**, (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ส่งเสริมศิลปศึกษา, 2532),

ภาพที่ 3 ภาพพิมพ์แสดงลายนิยมของสมัยโรโคโค่
(ที่มา: กัจจกร สุนพงษ์ศรี, ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก, (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ส่งเสริม
ศิลปศึกษา, 2532)

ภาพที่ 4 ลวดลายแบบบารอค-โรโคโค่
(ที่มา : http://naturalisticspoon.com/_src/sc1422/Rococo_02_MaissonnierTable.jpg:
2019)

ในฝรั่งเศสวงการศิลปะถูกอุปถัมภ์โดยกลุ่มชนชั้นสูง ทำให้ผลงานส่วนมากแสดงปรัชญาและความต้องการของชนชั้นดังกล่าว เปรียบเสมือนกระจกเงาสะท้อนแนวความคิด แสดงออกถึงความฟุ้งเฟ้อ เน้นความรื่นเริงสนุกสนาน เนื่องจากวิถีชีวิตของชนชั้นสูงในแต่ละวันเต็มไปด้วยความฟุ้งเฟ้อ และสนุกสนานอย่างไร้จุดหมาย ในยุคสมัยนั้นนิยมใช้ศิลปะบารอคและโรโคโค่สอดคล้องเกี่ยวเนื่องกันไปในผลงานตัวอย่างเช่น การตกแต่งภายในพระราชวังแวร์ซายส์ (versailles palace) (ภาพที่ 5) มีต้นแบบมาจากศิลปะบารอคของอิตาลีที่ให้อารมณ์ ความรู้สึกที่แข็งแรง สง่างาม ดูน่าเกรงขาม มีความกลมกล่อมอย่างมีจังหวะ สื่อถึงความหรูหราฟุ้งเฟ้อที่ดูโอ้อ่า น่าเกรงขาม ต่างจากการตกแต่งภายในของห้องเจ้าหญิง (Salon de la princesse) ของคฤหาสน์ซูบีส (Hotel de soubis) กรุงปารีส (ภาพที่ 6) ศิลปะแบบโรโคโค่ ที่ให้ความรู้สึกถึงความงามแบบวิจิตร นุ่มนวล น่ารัก

ภาพที่ 5 ห้องกระจกภายในพระราชวังแวร์ซายส์ (versailles palace)
(ที่มา : <http://en.chateauversailles.fr/>: 2019)

ภาพที่ 6 ห้องเจ้าหญิง (Salon de la princesse) ของคฤหาสน์ชูปีส์
(ที่มา : <http://locplam.blogspot.com/2012/11/salon-de-la-princess-germain-boffrand.html>:2019)

จุดกำเนิดของศิลปะโรโคโค่ส่วนหนึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาจากรสนิยม และความคิดริเริ่มมาจากสตรีชั้นสูง ในบทบาทสถานะทางสังคมที่ผู้หญิงเป็นผู้ขับเคลื่อน ดังจะเห็นได้จากพระนางเอลิซาเบธ แห่งอังกฤษ, พระนางมาเรีย เทเรซา แห่งออสเตรีย และ มาตาม เดอ ปอมปาดัวร์ ของฝรั่งเศส

2.2 รูปแบบของจิตรกรรมสมัยบารอค-โรโคโค่

ผลงานจิตรกรรมในสมัยบารอค-โรโคโค่ ถือเป็นเอกลักษณ์ทั้งด้านรูปแบบและการแสดงออกได้อย่างชัดเจน มีลักษณะรูปแบบทั่วไป 3 ลักษณะ แสดงดังนี้

- แบบเรย์งซ์ หรือ แบบราชสำนัก (Style Regence) มีจิตรกร อังตวน วัตโต เป็นคนสำคัญ โดยได้รับอิทธิพลมาจากการงานของรูเบนส์ เป็นกระแสอยู่ช่วงปี ค.ศ. 1715-1730

- แบบบโรกาเย หรือ แบบใช้เส้นโค้ง (Style Rocaille) มีจิตรกร ฟรังซัวส์ บูเชร์ เป็นคนสำคัญ ได้รับอิทธิพลมาจากจิตรกรอิตาลีเลียนสมัยบารอก มีบทบาทเด่นอยู่ในช่วงปีค.ศ. 1730-1745

- ปอมปาดูร์ (Style Pompadour) อุปถัมภ์ภายใต้การควบคุมของมาตาม เดอ ปอมปาดูร์ โดยมีจิตรกร จอง-ฮอนอเร ฟราโกนาร์ต (Jean-Honore Fragonard) เป็นคนสำคัญ มีบทบาทเด่นอยู่ในช่วงปีค.ศ. 1745-1764

ผลงานจิตรกรรมของศิลปินที่โดดเด่นได้แก่

2.2.1 อังตวน วัตโต (Antoine Watteau) ค.ศ. 1684-1721

ตัวอย่างผลงาน ได้แก่ “The Embarkation for Cythera” (การเดินทางไปเกาะไซเธีย), ค.ศ. 1717 (ภาพที่ 7) เนื้อหาถึงความเชื่อของเทพกรีกโบราณ ชายหนุ่มหญิงสาวหลายคู่เดินทางมายังเกาะไซเธียซึ่งได้ชื่อว่า ดินแดนแห่งความเป็นหนุ่มสาวนิรันดร์ และเป็นสถานที่ของความรักอันเป็นอมตะจากความเชื่อที่ว่าที่นี่คือดินแดนของเทพีวีนัส ในภาพกลุ่มคนดังกล่าวล้วนแต่งกายงดงามหรูหรา บรรยากาศนุ่มนวลเต็มไปด้วยความสุขของคู่ชายหญิง มีเหล่าคิวปิดออกมาต้อนรับ

โทนสีอบอ่อน เบลอ มัว ให้ความรู้สึกล่องลอยละล้งไปตามภาพ แสงและเงาในภาพให้ความรู้สึกนุ่มนวล อ่อนหวาน เต็มไปด้วยความสุข

ภาพที่ 7 “The Embarkation for Cythera” (การเดินทางไปเกาะไซเธีย), ค.ศ. 1717

(ที่มา : <https://www.louvre.fr/en/> : 2019)

นอกจากนี้ยังมีผลงาน “The French Comedians” (นักแสดงตลกชาวฝรั่งเศส), ค.ศ. 1712-1715 (ภาพที่ 8) และผลงาน “The Enseigne de Gersaint” (ร้านจำหน่ายงานศิลปะแจจองแซงต์), ค.ศ. 1720 (ภาพที่ 9) ที่ถูกเขียนขึ้นก่อนที่วัตโตจะเสียชีวิต

ภาพที่ 8 “The French Comedians” (นักแสดงตลกชาวฝรั่งเศส), ค.ศ. 1712-1715
(ที่มา : <https://www.louvre.fr/en/> : 2019)

ภาพที่ 9 “The Ensigne de Gersaint” (ร้านจำหน่ายงานศิลปะเจองแซงต์), ค.ศ. 1720
(ที่มา : <https://www.louvre.fr/en/> : 2019)

จุดเด่นของวัตต์คือ การใช้สี วิธีการแบ่งแยกสี (division) การคู่สีสดคู่ตรงข้ามกัน โดยวางไว้ข้างกัน เมื่อมองไปที่ภาพจะเกิดการผสมของสีที่ผสมให้เข้ากัน (เทคนิคนี้ถูกพัฒนาและโด่งดังขึ้นในสมัยนีโอ-อิมเพรสชันนิสม์)⁴ เน้นวาดเรื่องราวของความรัก การเล่นที่สนุกสนานไปในทำนองปลุกเร้ากามารมณ์ (Erotic)

2.2.2 ฟรังซัวส์ บูเชร์ (Francoise Boucher) ค.ศ. 1703-1770

เป็นจิตรกรที่เป็นที่โปรดปรานของมาตาม เดอ ปอมปาดูร์ เริ่มจากได้รับแต่งตั้งให้เป็นครูสอนศิลปะและจิตรกรประจำตัวของมาตาม เดอ ปอมปาดูร์ นางสนมคนโปรดของพระเจ้าหลุยส์ที่ 15 ตัวอย่างผลงาน ได้แก่ “The Triumph of Venus” (ชัยชนะของเทพีวีนัส), ค.ศ. 1740 (ภาพที่ 10), “The Toilet of Venus” (วีนัสกำลังอาบน้ำ), ค.ศ. 1746 (ภาพที่ 11), “Putti with Birds” (คิวบิต

⁴ กำจร สุนพงษ์ศรี, ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก, (กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ส่งเสริมศิลปศึกษา, 2532),

และนก), ค.ศ. 1730-1733 (ภาพที่ 12) และ“Madame De Pompadour” (มาตาม เดอ ปอมปา
 ดัวร์), ค.ศ. 1759 (ภาพที่ 13)

ภาพที่ 10 “The Triumph of Venus” (ชัยชนะของเทพีวีนัส), ค.ศ. 1740
 (ที่มา : <https://www.francoisboucher.org/> : 2019)

ภาพที่ 11 “The Toilet of Venus” (วีนัสกำลังอาบน้ำ), ค.ศ. 1746
 (ที่มา : <https://www.francoisboucher.org/> : 2019)

ภาพที่ 12 “Putti with Birds” (คิวปิดและนก), ค.ศ. 1730-1733
 (ที่มา : <https://www.francoisboucher.org/> : 2019)

ภาพที่ 13 “Madame De Pompadour” (มาดาม เดอ ปอมปาดูร์), ค.ศ. 1759
(ที่มา : <https://www.francoisboucher.org/> : 2019)

จุดเด่นของบูเชอร์คือ มีความสามารถในการวาดภาพบุคคลที่เป็นเลิศ มีชื่อเสียงจากการวาดภาพจากตำนาน เทพนิยาย โทณสีส่วนมาก สีเขียวนสดชื่น สีชมพูอ่อน สีฟ้าสดใส ในงานจิตรกรรมจะมีภาพเปลือยกายของหญิงสาวรวมอยู่ด้วย สีที่ใช้แสดงสีผิวเป็นสีขาวปนชมพูละเอียด สื่อให้รู้สึกถึงความเปล่งปลั่ง เงามาว เหมือนผิวกระเบื้อง ล้อแสงเหมือนผิวของเปลือกหอยมุก

2.2.3 จอง-ออนอเร ฟราโกนาร์ด (Jean-Honore´ Fragonard) ค.ศ. 1732–1806 หนึ่งในลูกศิษย์ของบูเชอร์ผู้มีลักษณะงานที่มีชีวิตชีวา ตัวอย่างผลงาน ได้แก่ “The Swing” (โล้ชิงช้า), ค.ศ. 1766 (ภาพที่ 14) ภาพแสดงถึงเด็กสาวผู้มีฐานะคนหนึ่งที่ตั้งกายงดงาม กำลังนั่งอยู่บนชิงช้าที่กำลังแกว่งไปมาโดยมีชายรับใช้ที่อยู่ด้วยหลัง อีกฝั่งของภาพปรากฏชายหนุ่มที่กำลังส่งสายตาทะลึงมาหาเด็กสาว และเด็กสาวก็เล่นโต้ตอบกลับด้วยขาที่แกว่งเตะสูงจนรองเท้าข้างหนึ่งหลุดออกมา บรรยากาศภายในภาพเป็นอารมณ์สนุกสนาน รื่นเริง มีความพุ่งเบลออบอวนอยู่ในภาพ กลุ่มต้นไม้สีเขียวอุดมสมบูรณ์ มีลำแสงแดดตรงเข้ามาถึงเด็กสาว ให้ความรู้สึกสวยเด่น เหมือนเป็นแสงออรัลจากเทพ

ภาพที่ 14 ภาพที่ 2.14 “The Swing” (โล้ชิงช้า), ค.ศ. 1766
(ที่มา : <https://www.metmuseum.org/> : 2019)

นอกจากนี้ยังมีภาพ “The Love Letters” (จดหมายรัก), ค.ศ. 1771-1772 (ภาพที่ 15) เป็นหนึ่งในสี่ภาพที่มาตามดูบารี พระสนมโปรดคนสุดท้ายในพระเจ้าหลุยส์ที่ 15 จ้างให้วาดเพื่อตกแต่งคฤหาสน์ของเธอ แต่เมื่อวาดเสร็จ เธอกลับไม่ชอบ, ผลงาน “The Stolen Kiss” (ขโมยจูบ), ค.ศ. 1780s (ภาพที่ 16) และผลงาน “The Fountain of Love” (น้ำพุแห่งความรัก), ค.ศ. 1785 (ภาพที่ 17)

ภาพที่ 15 “The Love Letters” (จดหมายรัก), ค.ศ. 1771-1772

(ที่มา : <https://www.metmuseum.org/> : 2019)

ภาพที่ 16 “The Stolen Kiss” (ขโมยจูบ), ค.ศ. 1780s

(ที่มา : <https://www.metmuseum.org/> : 2019)

ภาพที่ 17 “The Fountain of Love” (น้ำพุแห่งความรัก), ค.ศ. 1785

(ที่มา : <https://www.metmuseum.org/> : 2019)

จุดเด่นของพราโกนาร์ตคือ แต่ละผลงานจะมีกลิ่นอายของความสนุกสนาน อยู่ในบรรยากาศตลกอบอวลไปด้วยความสุข หญิงสาวที่อยู่ในภาพจะดูราวกับมีการพริ้วไหวของเสื้อผ้าอาภรณ์ มักจะสื่อในลักษณะอ่อนหวานชวนให้หลงใหล บางเบาล่องลอยคล้ายเทพีที่มีแสงตกกระทบถึงผิวพรรณ โทนสีเขียวอ่อน สีขาวนวลเหลืองเหลืองเหลืองชมพูระเรื่อ สีฟ้าอ่อน เทคนิคการระบายสีมีทั้งแบบทำให้เหมือนกับว่าใสจนโปร่งแสง(เทคนิคของรูเบนส์) หรือใช้สีที่สดใส หนักแน่น ตะแต่มจันทิข (Impasto เทคนิคของเร็มบรันท์)⁵

⁵ กัจจกร สุนพงษ์ศรี, ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก3 (กรุงเทพฯ: ส่งเสริมศิลปศึกษา, 2532), 26-27.

ตารางวิเคราะห์ศิลปิน

ตารางที่ 3 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการวิจัย

ชื่อศิลปิน	ภาพผลงาน	ผลการวิเคราะห์
1. อังตวน วัตโต		● การจับคู่สีตรงข้ามกัน โดยวางไว้ข้างกัน เมื่อมองไปที่ภาพจะเกิดการผสมผสานของสีที่ผสมให้เข้ากัน(เทคนิคนี้ถูกพัฒนาและโด่งดังขึ้นในสมัยนีโอ-อิมเพรสชันนิสม์)ลงสีให้ดูฟุ้ง เบลอๆ เน้นวาดเรื่องราวของความรัก การละเล่นที่สนุกสนานไปในทำนองปลุกเร้ากามารมณ์ (Erotic) และแสดงวิถีชีวิตที่เป็นไปในแต่ละวัน ● สีแนวเอิร์ธโทน ธรรมชาติ แผงคู่สีตรงข้ามประมาณ 5-20%
2. ฟรังซัวส์ บูเชร์		● การวาดภาพบุคคลที่เป็นเลิศ นิยมวาดภาพตำนาน เทพนิยาย ในงานจิตรกรรมจะมีภาพเปลือยกายของหญิงสาวรวมอยู่ด้วย สีที่ใช้แสดงสีผิวเป็นสีขาวปนชมพูละเอียดอ่อน สื่อให้รู้สึกถึงความเปล่งปลั่ง เงามาว เหมือนผิวกระเบื้อง ล้อแสงเหมือนผิวของเปลือกหอยมุก ● โทนสีส่วนมาก สีเขียวสดชื่น สีชมพูอ่อน สีฟ้าสดใส
3. จอง-ออนอเร ฟราโกนาร์ด		● มีกลิ่นอายของความสุขสนุกสนาน บรรยากาศของความสุข หญิงสาวในภาพมีการพริ้วไหวของเสื้อผ้าอาภรณ์ สื่อในลักษณะอ่อนหวานชวนให้หลงใหล มีแสงตกกระทบถึงผิวพรรณ ทำให้เหมือนกับว่าใสจนโปร่งแสง ● โทนสีเขียวอ่อน สีขาวนวลเหลืองเหลืองเหลืองชมพูระเรื่อ สีฟ้าอ่อน เทคนิคการระบายสีแบบหรือใช้สีที่สดใสหนักแน่น แต่แต้มจันทนาที่บ

นอกจากนี้กลุ่มศิลปินยังนิยมวาดภาพบุคคล โดยเฉพาะกลุ่มสตรีชนชั้นสูง

ตารางที่ 4 ผลงานจิตรกรรมชนชั้นสูงของกลุ่มศิลปินทั้ง 3 (ต่อ)

อังกวน วัตโต	ฟรังซัวส์ บูเชร์	จอง-ออนอเร ฟราโกนาร์ต
The Delicate Musician ค.ศ.1717	The Milliner ค.ศ. 1746	Madame Bergeret ค.ศ. 1766
The Capricious Girl ค.ศ. 1718	Madame de Pompadour at her Toilette ค.ศ. 1750-1758	A Woman With Dog ค.ศ. 1769

ตารางที่ 5 แสดงภาพจิตรกรรมของหญิงสูงศักดิ์ของศิลปินอื่นๆ

ภาพจิตรกรรมของมาตามปอม - ปาดูร์	ภาพจิตรกรรมของมาตามดู - บาร์รี	ภาพจิตรกรรมของมารี - อ็องตัวแน็ต
ศิลปิน Jean Marc Nattier ปี ค.ศ. 1746	ศิลปิน François Hubert Drouais ปี ค.ศ. 1769	ศิลปิน François-Hubert Drouais ปี ค.ศ. 1772
ศิลปิน Maurice Quentin de La Tour ปี ค.ศ. 1749-1755	ศิลปิน Jean Baptiste André Gautier Dagoty ปี ค.ศ. 1771	ศิลปิน Jean-Baptiste André Gautier-Dagoty ปี ค.ศ. 1775
ศิลปิน François Boucher ปี ค.ศ. 1756	ศิลปิน Élisabeth Louise Vigée Le Brun ปี ค.ศ. 1782	ศิลปิน Vigée Le Brun ปี ค.ศ. 1783

จากตารางที่ 2.2 และ 2.3 แสดงให้เห็นผลงานจิตรกรรมของกลุ่มศิลปินตัวอย่าง ที่นิยมวาดภาพบุคคล โดยเฉพาะกลุ่มหญิงสูงศักดิ์ โดยใช้รูปแบบเทคนิคเช่นเดียวกับการวาดภาพรูปแบบอื่นๆ นอกจากนี้ยังมีศิลปินท่านอื่นๆ แสดงผลงานจิตรกรรมที่เป็นภาพของหญิงสาวอีกมาก โดยต้นแบบที่ถูกนิยมนำมาเป็นแบบวาดภาพบุคคล คือกลุ่มหญิงสูงศักดิ์ ได้แก่ มาตามปอมปาดูร์ มาตามดู บาร์รี และ พระนางมารี อ็องตัวแน็ต

2.3 สตรีชนชั้นสูงที่มีอิทธิพลในราชสำนักฝรั่งเศส

กลุ่มสตรีชนชั้นสูง ผู้มีอิทธิพลในการอุปถัมภ์ด้านศิลปะ ในสมัยของพระเจ้าหลุยส์ที่ 15 ตั้งแต่ ค.ศ. 1722 ได้ย้ายมาประทับในพระราชวังแวร์ซายส์ การทำนุบำรุง และการก่อสร้างตกแต่งเพิ่มเติม อยู่ภายใต้การดูแลของมาตาม เดอ ปอมปาดูร์ (Madame de pompadour) โดยมีสถาปนิกอ็อง-จาควส์ กาเบเลีย (Ange-Jacques Gabriel) เป็นหัวหน้า (ภาพที่ 18) โดยผลงานชิ้นโดดเด่นคือ พระตำหนักเปอติ ตร็ององ (Petit Trianon) ที่สร้างตกแต่งเพิ่มเติมอยู่เรื่อยๆ จนสำเร็จในปี ค.ศ. 1763 และถูกเปลี่ยนผลัดมาเป็นที่พักของมาตาม ดู บาร์รี (Madame du barry) สนมคนโปรดอีกคนของพระเจ้าหลุยส์ที่ 15 ต่อมาพระตำหนักนี้ผลัดมาอยู่ในทรัพย์สินเป็นของพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 และตกเป็นของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต (Marie antoinette) ผู้เป็นราชินี

ภาพที่ 18 สถาปนิกอ็อง-จาควส์ กาเบเลีย (Ange-Jacques Gabriel)
(ที่มา: https://en.wikipedia.org/wiki/Ange-Jacques_Gabriel : 2019)

2.3.1 มาตาม เดอ ปอม ปาดูร์ (Jeanne Antoinette Poisson, Marquise de Pompadour) ค.ศ. 1721-1764 (ภาพที่ 19) นางในของกษัตริย์หลุยส์ที่ 15 (ค.ศ. 1715-1774) เป็นบุตรสาวของคหบดีที่กำลังจะล้มละลาย พบรักกับกษัตริย์หลุยส์ที่ 15 ในงานหน้ากากแฟนซี ที่พระราชวังแวร์ซายส์ ค.ศ.1745

ภาพที่ 19 มาตาม เดอ ปอม ปาดัวร์ (Jeanne Antoinette Poisson, Marquise de Pompadour)
(ที่มา : <https://www.dailyartmagazine.com/> : 2019)

มาตาม เดอ ปอมปาดัวร์ มีรูปโฉมงดงาม ดังที่กอมเต ดูฟอร์ต เดอ เซอแวร์นี กล่าว
ว่า “ไม่มีชายใดที่มีชีวิตอยู่จะไม่อยากได้เธอเป็นนางในหากทำได้ เธอมีรูปร่างงดงาม สูง แต่ไม่สูง
เกินไป ใบหน้ากลมได้สัดส่วน ผิวพรรณสุดวิเศษทั้งมือและแขน ดวงตาไม่ใหญ่มาก ทว่าสดใส มีไหว
พริบ และเป็นประกายที่สุดเท่าที่ข้าเคยเห็น ทุกสิ่งเกี่ยวกับเธอกลมกลึง รวมทั้งกิริยาอาการด้วย เธอ
โดดเด่นอย่างแท้จริงจากหญิงสาวในราชสำนักทั้งปวง แม้หญิงบางคนจะสวยงามมากก็ตาม”⁶ เป็น
ผู้หญิงที่มีทั้งความสง่างาม ความฉลาดเฉลียว ด้วยความเก่งรอบด้านของพระนาง ทำให้พระเจ้าหลุยส์
ที่ 15 พึงพอใจอย่างมากถึงขั้นพระองค์ทรงแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสนมเอกจนถึงวาระสุดท้ายของ
พระนาง ตลอดระยะเวลา 19 ปี มาตาม เดอ ปอมปาดัวร์ อยู่เบื้องหลังของการปกครองประเทศ ทั้ง
ด้านการทูต การทหาร เป็นผู้อุปถัมภ์ผลงานของศิลปิน จิตรกร นักเขียน ลัทธิลัทธิ รวมถึงการลงทุนใน
อุตสาหกรรมของฝรั่งเศส เป็นผู้อำนวยการในงานสถาปัตยกรรม การออกแบบปราสาทชาโตว์
(Château) ของระดับตึกต่างๆภายในอาคาร เฟอ์นิจเจอร์ งานภาพแกะสลัก เครื่องประดับอัญ
มณี ข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ พระนางคิดค้นสิ่งขึ้นมาใหม่คือ สีชมพู ที่เรียกว่าสีชมพูโรสปอมปาดัวร์ และ
สีฟ้ารอยัลบลู (ภาพที่ 20) มาตาม เดอ ปอมปาดัวร์เป็นที่จดจำในฐานะบุคคลสำคัญในการสร้าง
เครื่องเคลือบดินเผาโดยมี Chemist Jean Hellot เป็นผู้รับผิดชอบในการสร้างสรรค์ภาชนะเซเวรอ
(Sèvres) ที่ถูกทำขึ้นเพื่อใช้ในการตกแต่งภายในพื้นที่ห้องของพระนาง ยกตัวอย่างเช่น ผลิตภัณฑ์

⁶ Eleanor Herman, นางในกษัตริย์ , แปลจาก **Sex with King**, แปลโดย ไทมร สุขปรีชา
(กรุงเทพฯ: มติชน, 2553), ไม่ปรากฏเลขหน้า

เครื่องเคลือบดินเผา (ภาพที่ 21) และ เครื่องบดเมล็ดกาแฟ (ภาพที่ 22) ถูกออกแบบและควบคุมโดย พระนาง

ภาพที่ 20 สีชมพูโรสปอมปาด้วัวร์ และสีฟ้ารอยัลบลู

ภาพที่ 21 เครื่องเคลือบของมาดาม เดอ ปอม ปาดัวร์
(ที่มา : <http://www.madamedepompadour.com> : 2019)

ภาพที่ 22 เครื่องบดเมล็ดกาแฟ
(ที่มา : <https://www.gettyimages.in/> : 2019)

สถานที่พักส่วนตัวมาดาม เดอ ปอมปาด้วัวร์ ที่พระตำหนักเปอตี ตรีอานอง เฟอร์นิเจอร์ และข้าวของเครื่องใช้ส่วนตัวรวมถึงการตกแต่งพื้นที่เป็นไปอย่างเรียบง่าย ใช้วัสดุเป็นงานไม้ผสมงานบุผ้าและงานปัก ตกแต่งลวดลาย(ภาพที่ 23) ควบคุมด้วยโทนสีชมพูโรสปอมปาด้วัวร์ สีฟ้ารอยัลบลู และ สีเขียว (ภาพที่ 24)

ภาพที่ 23 ลายละเอียดลวดลายการตกแต่ง
(ที่มา : <http://en.chateauversailles.fr/>: 2019)

ภาพที่ 24 สถานที่พักผ่อนส่วนตัวมาตาม เดอ ปอมปาดัวร์
(ที่มา : <http://en.chateauversailles.fr/discover/history/> : 2019)

2.3.2 มาตาม ดู บาร์รี (Madame du Barry / Jeanne du Barry) ค.ศ. 1743-1793

(ภาพที่ 25)

ภาพที่ 25 มาตาม ดู บาร์รี (Madame du Barry) ค.ศ. 1743-1793
(ที่มา : <https://plume-dhistoire.fr/marie-antoinette-contre-la-du-barry/> : 2019)

4 ปีหลังจากมาตามเดอ ปอมปาดัวร์เสียชีวิตลง อติตโสภณีจากปารีสเข้ามารับตำแหน่งสืบต่อ มาตามดู บาร์รี แตกต่างจากมาตามเดอ ปอมปาดัวร์ เป็นอย่างมาก พระนางมีเล่ห์จริตเย้ายวนแบบหญิงสาว และสามารถตอบสนองความต้องการความสำราญทางเพศของพระเจ้าหลุยส์ที่ 15 ในวัยชราได้อย่างเต็มที่ และนำพาพระองค์กลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้ง มีบันทึกว่า ดยุกแห่งริชาลู (duc de Richelieu) เคยเริงรมย์กับมาตาม ดู บาร์รี และแนะนำนางให้กับกษัตริย์ผู้กำลังอยู่ในช่วงโศกเศร้า หลังจากคืนแรกที่ใช้เวลาอยู่ด้วยกัน พระเจ้าหลุยส์ที่ 15 ถึงขนาดตรัสกับดยุกแห่งริชาลูว่า ฌาน ดู บาร์รี เป็นหญิงสาวเพียงคนเดียวในฝรั่งเศสที่ทำให้พระองค์ลืมนว่ามีพระชนมายุ 60 พรรษาแล้ว

พระเจ้าหลุยส์ที่ 15 หลงใหลมาตามดู บาร์รีหมดหัวใจ แม้บรรดาขุนนางหรือผู้ใกล้ชิดจะออกปากเตือนถึงสถานะนางโลมของนาง ที่ผ่านผู้คนมากหน้าหลายตาก่อนที่จะมาพบพระองค์ก็ตาม แต่พระเจ้าหลุยส์ไม่ได้นำมาใส่พระทัย มาตามดู บาร์รี สามารถครองครองตำแหน่งสนมได้จวบจนวาระสุดท้ายของพระเจ้าหลุยส์ที่ 15 ที่สวรรคตไปด้วยโรคฝีดาษ หลังจากนั้นอำนาจ บารมีของพระนางก็หมดลงและออกจากราชสำนักไปในช่วงต้นรัชสมัยของพระเจ้าหลุยส์ที่ 16

ภายในสถานที่พักส่วนตัวของมาตาม ดู บาร์รี ที่พระตำหนักเปอติ ตรีอานอง เครื่องเรือนและข้าวของเครื่องใช้จะมีการตกแต่งโดยใช้ลวดลายแบบบารอก-โรโคโค ใช้รูปแบบอิงมาจากการตกแต่งห้องภายในของพระราชวังแวร์ซายส์ บ่งบอกถึงการต้องการยิ่งใหญ่ หูหรร่า ต้องการเป็นที่ยอมรับของผู้คนในฐานะผู้หญิงของกษัตริย์ และแสดงความฟุ้งเฟ้อให้เทียบเคียงกับหญิงสูงศักดิ์คนอื่น ๆ ของประดับตกแต่งต่างๆ และตามกรอบและขอบวงกบต่างๆถูกตกแต่งด้วยสีทองเป็นหลัก (ภาพที่ 26) ตัดสลับกับสีโทนอ่อน สีขาว ครีมน และเหลืองอ่อน ผสมกับลวดลายงานปักหมุดดอกไม้ที่มีสีสันสดใส ส่งผลให้บรรยากาศภายในอบอุ่นถึงความเป็นผู้หญิงมากที่สุด (ภาพที่ 27)

ภาพที่ 26 ลายละเอียดลวดลายการตกแต่ง
(ที่มา : <http://en.chateauversailles.fr/>: 2019)

ภาพที่ 27 สถานที่พักผ่อนส่วนตัวมาตาม ดู บาร์รี (ต่อ)

(ที่มา : <http://thisisversaillesmadame.blogspot.com>: 2019)

2.3.4 พระนางมารี อ็องตัวแน็ต (Marie Antoinette) ค.ศ. 1755 – ค.ศ. 1793 (ภาพที่ 28) หรือนามประสูติคือ อาร์ชดัชเชสมาเรีย อันโทเนีย โยเซฟา โยอันนา (เยอรมัน: Maria Antonia Josepha Johanna) เป็นเจ้าหญิงจากราชวงศ์ฮับส์บูร์ก (Hapsburg) บวร์คของจักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งได้อภิเษกสมรสเข้าสู่พระราชวงศ์ฝรั่งเศส ดำรงตำแหน่งเป็นที่ราชินีในยุคสมัยของพระเจ้าหลุยส์ที่ 15 และขึ้นเป็นพระราชินีแห่งพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 แห่งฝรั่งเศส

ภาพที่ 28 พระนางมารี อ็องตัวแน็ต (Marie Antoinette)

(ที่มา : <https://fineartamerica.com/art/paintings/marie+antoinette> : 2019)

ด้วยวิถีชีวิตในวัยเด็กของมารี⁷ ไม่ได้รับการปูพื้นฐานหรือศึกษาในศาสตร์ใดๆที่จะนำไปสู่ การเตรียมตัวที่จะไปเป็นราชินีเลย ที่พระราชวังเซินบรุนน์มีความเป็นธรรมชาติสูง เป็นพระราชวัง ส่วนตัวของหมู่ราชวงศ์ การใช้ชีวิตเป็นไปอย่างเป็นกันเอง เรียบง่าย ไร้กฎเกณฑ์หรือพิธีที่มากมาย ทรงโปรดการวิ่งเล่นไปในสวน เล่นกับสุนัข เดินชมสวนไปวันๆ เมื่อไม่ได้ถูกควบคุมดูแลตามที่ควร เมื่อใดที่ถึงเวลาเข้าเรียน พระนางจะทรงบ่ายเบียง หลบหนีไปเล่น ทรงถูกใจในสิ่งที่ทำให้สนุกสนาน การละเล่นรื่นเริง การดนตรี การเต้นรำ มากกว่าการเล่าเรียนศึกษา อีกทั้งเป็นธิดาคณิสต์ห้อง จึงเป็น ที่เอ็นดูของพระบิดาและบรรดาพี่ๆ เมื่อใดก็ตามที่พระองค์ไม่ยอมทำอะไร การอ่อนน้อม ร้องขอของ พระองค์ ทำให้ผู้คนต่างพากันใจอ่อนตาม เมื่อใดก็ตามที่จะมีการเรียกหาจากพระมารดา จักรพรรดินี มาเรีย เทเรซา เพื่อมาไตร่ถามวัดความรู้ของพระนาง พี่เลี้ยงจะเตรียมการเขียนร่างเฉพาะในส่วนที่ สำคัญ และเตรียมคำตอบไว้ให้พระนางได้ท่องจำเท่านั้น กระทั่งเมื่อพระนางมีพระชันษาได้ 13 พรรษา พระองค์ก็ยังไม่สามารถสะกดคำ หรืออ่านหนังสือได้เลย ไม่มีความรู้ในเรื่องประวัติศาสตร์ หรือการเข้าสังคมใดๆเลย ด้วยความไม่เคร่งครัดของกลุ่มพี่เลี้ยง และความไม่เอาพระทัยใส่อย่าง ไกล่ชิดของพระมารดา หล่อหลอมให้พระนางกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยใสซื่อ อ่อนต่อโลกภายนอก

เมื่อถูกอภิเษกสมรสกับมกุฎราชกุมารหลุยส์ พระนางจึงได้ย้ายมาพำนักที่พระราชวังแวร์ซายส์ที่หรูหรา ใหญ่โต เต็มไปด้วยผู้คนพลุกพล่านเดินขวักไขว่ไปทั่วทุกพื้นที่ ในที่แห่งนี้พระนางไม่ สามารถทำตัวสบายๆแม้จะมีพื้นที่ใหญ่มหาศาล แต่นางไม่สามารถนอนเล่นกิ้งกิ้งเกลือกไปทั่วได้ อย่างเช่นเดิมแล้ว ที่นี่พระนางต้องปฏิบัติตัวอยู่ในกรอบของราชสำนักฝรั่งเศส การกระทำของทุกสิ่ง ทุกอย่างจะมีพิธีการเสมอ อย่างเช่นที่ออสเตรีย บรรดาราชนิกรจะต้องแต่งตัวเต็มยศเฉพาะเมื่อมีแขก มาเยี่ยมเยียน หรือในงานพิธีสำคัญๆเท่านั้น แต่ที่ฝรั่งเศสนี้ทุกคนจะต้องแต่งตัวเต็มยศอยู่ตลอดเวลา การรับประทานอาหารในแต่ละมื้อจะมีผู้คนมานั่งเฝ้ามองจนแน่นห้องอยู่เสมอ ในการอาศัยอยู่ที่นี้พระ นางไม่สามารถปรับตัวได้ ทำให้พระนางทางอึดอัดและกดดันจากทุกสายตาคอยเฝ้ามองดูทุกการกร การกระทำ และเสียงซุบซิบนินทาที่คอยบั่นทอนจิตใจ

ที่พระราชวังแวร์ซายส์ห้องส่วนตัวของพระนางได้รับการควบคุมตกแต่งตามแบบฉบับ ของศิลปะบารอก-โรโคโค มีลวดลายของเกลียวกันหอย ลายเถาวิไบไม้ สีทองและตกแต่งเพิ่มเติมด้วย ลายประดับหมู่ดอกไม้ขนาดเล็กๆแซมประดับจนทั่วบริเวณ ข้าวของเครื่องใช้ และของตกแต่งต่างๆ ถูกตกแต่งด้วยสีทองเป็นหลัก ใช้สีโทนอ่อนผสม สีฟ้าอ่อน และสีเขียวอ่อน เป็นสีที่นิยมใช้ (ภาพที่ 29)

⁷ ดวงแก้ว วิญญูตตรา, บรรณาธิการ, **มารี อองตัวเนต กุหลาบแห่งแวร์ซาย** (กรุงเทพฯ:พิมพ์การ การ พิมพ์, 2537), 13-18.

ภาพที่ 29 สถานที่พักผ่อนตัวมารี อีองตัวเน็ด ภายในพระราชวังแวร์ซายส์
(ที่มา : <http://en.chateauversailles.fr/>: 2019)

เมื่อทรงขึ้นเป็นพระราชินีแล้ว ทรงสั่งยกเลิกพิธีการทางสังคมต่างๆที่ทรงยึดอัด เช่น พิธีการแต่งตัว และปรับเปลี่ยนพิธีการบางอย่าง เช่น การรับประทานอาหารค่ำ ที่เปรียบเสมือนการแสดงละคร ที่ให้คนมาเฝ้าดูอยู่ทุกขณะที่เสวย เดิมจัดทุกวัน เหลือเพียงสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และเฉพาะผู้ที่ถูกเชิญเท่านั้นถึงจะมีสิทธิ์เข้ามาได้ การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วทันควันเช่นนี้ทำให้มีผู้ได้รับผลกระทบมากมาย และเกิดรวมเป็นกลุ่มผู้ไม่เห็นด้วยและชิงชังพระนางมากขึ้นเรื่อยๆ

เมื่อตกเป็นเป้าสายตาดูกเฝ้ามองทุกๆการเคลื่อนไหวของผู้คนมากขึ้นเรื่อยๆ บรรดาคำครหา นินทา และการแสดงออกถึงการต่อต้านพระนาง ทำให้พระนางทรงยึดอัดที่จะอยู่ในพระราชวัง ทรงต้องการพื้นที่ที่เป็นส่วนตัวของตนเอง หลีกหนีจากผู้คนทั้งหมด พระเจ้าหลุยส์ที่ 16 ก็ได้มอบพระตำหนักเปอติ ตรีอานง (Petit Trianon) แก่พระนาง (ภาพที่ 30)

ภาพที่ 30 พระตำหนักเปอติ ตรีอานง
(ที่มา : <http://en.chateauversailles.fr/> : 2019)

ที่ตำหนักหลังเล็กนี้ พระนางเป็นผู้ควบคุมตกแต่งที่พักให้เป็นไปตามรสนิยมของพระนาง (ภาพที่ 31) ข้าวของเครื่องใช้ ของประดับตกแต่ง (ภาพที่ 32) ผสมผสานระหว่างความหรูหราของ ลวดลายอิงจากการตกแต่งภายในพระราชวังแวร์ซายส์ เส้นสายการแกะสลักลงทับด้วยสีทอง และ ความเป็นตัวตนของพระนางผ่านผลงานการปักผ้า และโทนสีอ่อนอย่างสีชมพู ฟา ครีม ที่แห่งนี้พระ นางใส่ความเป็นพระราชวังเชินบรุนน์เข้าไปด้วย ทรงจัดสวนใหม่ สร้างฟาร์มและเลี้ยงสัตว์ต่างๆ ทรง เปลี่ยนจากสวมใส่เสื้อผ้าเต็มยศหลากหลายชั้นตอน เป็นชุดเสื้อฝ้ายลินีสีขาวสวมหมวกฟางและ อุปกรณ์แต่งกายลำลองที่สวมใส่ง่าย เป็นธรรมชาติและมีความเรียบง่ายมากขึ้น ให้บรรยากาศแบบ บ้านของชาวไร่ ตัวพระนางรับบทเป็นเด็กสาวชาวบ้าน (ภาพที่ 33) เต็มไปด้วยความสนุกสนาน ร่าเริง ไร้ระเบียบและพิธีการใดๆ มีเพียงเฉพาะบุคคลที่ถูกเชิญเท่านั้นถึงจะมีโอกาสได้เข้ามาในสถานที่ ส่วนตัวนี้

ภาพที่ 31 การตกแต่งภายในตำหนักเปอติ ตรีอานง
(ที่มา : <http://en.chateauversailles.fr>: 2019)

ภาพที่ 32 รูปปั้นครึ่งตัวของมารี อ็องตัวแน็ต ภายในตำหนัก
(ที่มา : <http://en.chateauversailles.fr>: 2019)

ภาพที่ 33 มารี อ็องตัวแน็ต ในชุดมัสนลิน ค.ศ. 1783
(ที่มา : <http://en.chateauversailles.fr>: 2019)

ลวดลายการตกแต่งอาคารภายในพระตำหนักเปอติ ตรีเอนงที่พบนั้น เป็นลวดลายที่มาจากลายแม่แบบของศิลปะบารอก-โรโคโค่ แสดงดังตารางที่ 2.4

ตารางที่ 6 ลายแม่แบบที่พบในตำหนัก

ลวดลายในงานประดับตกแต่ง	ลวดลายในงานประดับตกแต่ง

นอกจากนี้ยังมีลวดลายประดับอื่นๆที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ที่พบในพระตำหนักเปอติ -
ตรีเอนง แสดงดังตารางที่ 2.5

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ลายประดับอื่นๆ ภายในพระตำหนักเปอติ ตรีเอนง

ลวดลายการตกแต่ง	ภาพประกอบ
1.ลายช่อดอกไม้เล็กๆ เป็นลายที่เป็นการรวบรวมกลุ่มดอกไม้ดอกเล็กๆ หลายๆสายพันธ์มาจัดรวมเป็นช่อ พบได้ใน งานผนังเวอร์เปเปอร์ เฟอริเจอร์ และปักอยู่ บนลายชุด	
2.ตราชื่อสัญลักษณ์ เป็นตราสัญลักษณ์ตัว M และ A ที่เป็นอักษร ย่อชื่อของมารี อองตัวแน็ต พบในงานปัก ตกแต่งและงานประดับเฟอริเจอร์	
3.เถาดอกไม้ ที่ต่อกันเป็นเส้นยาว มีตัวดอกไม้และเส้นเถา ที่มีใบไม้ล้อมรอบ	

2.3.4.1 เรื่องราวของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต ที่ก่อให้เกิดเป็นกระแสความไม่พอใจ

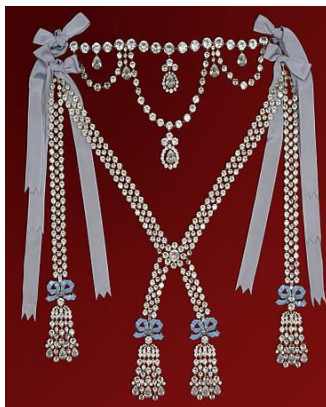
ในประวัติศาสตร์นำเสนอเรื่องราวอื้อฉาวของพระนางมารีผ่านเรื่องของ ความหรุหรา ฟุ่มเฟือย การใช้เงินในพระคลังไปกับเรื่องไร้สาระอย่างไม่รู้คุณค่า ทำให้เกิดการ วิพากษ์วิจารณ์เป็นวงกว้างไปสู่ประชาชน และเนื้อหาในส่วนข้างล่างนี้จะนำเสนอในมุมมองที่พระนาง มารี ถูกกระแสสังคมทำให้เกิดความเข้าใจผิด

จากการวิเคราะห์ผลงานเขียนของดวงแก้ว วิญญูตรา⁸ ได้กล่าวถึงเหตุการณ์สำคัญ ดังเช่น

(1) การยกเลิกพิธีการทางราชสำนัก พิธีการมารยาททางสังคมต่างๆของ ฝรั่งเศสล้วนต้องใช้ผู้คนเป็นจำนวนมาก การตื่นนอน การอาบน้ำ การแต่งตัว ตลอดจนกิจวัตร ประจำวันทุกอย่าง จะต้องมีข้าราชการมาจัดเตรียมการไว้ให้ เมื่อทรงยกเลิกพิธีการต่างๆทำให้ บุคคลที่เกี่ยวข้องเกิดความลำบาก หากไม่สามารถเปลี่ยนไปทำในส่วนอื่นได้ ก็ต้องตงงาน ในส่วนนี้ทำ ให้เกิดกระแสความไม่พอใจขึ้นในกลุ่มคนชนชั้นล่าง การกระทำนี้ของพระนางเกิดจากความไม่รู้ คิด แต่พอตัว และไร้ซึ่งที่ปรึกษาที่จะแนะนำในสิ่งที่ทำได้

(2) คดีสร้อยพระคอ พระนางมารี เป็นผู้นิยมชมชอบในเครื่องประดับเป็น อย่างมาก ในจุดนี้ทำให้ผู้ไม่หวังดีสร้างเรื่องราวโกหกนำไปใช้ให้ร้ายพระองค์ ทำให้ภาพลักษณ์และ ความดีงามของพระองค์ต้องมลทิน นางชาน ลามอต (Jeanne Lamotte) บุคคลธรรมดาที่ ทะเยอทะยานจะเข้ามาอยู่ในวงสังคมชั้นสูง เพื่อหาช่องทางกอบโกยผลประโยชน์ เงินทอง และ ชื่อเสียง ได้สร้างเรื่องราวลอบกลวงพระราชาคณะ (พระคาร์ดินัล เดอ โรออง) ว่า พระนางมารี ต้องการจะซื้อเครื่องเพชร (ภาพที่ 34) พระราชาคณะดำเนินการติดต่อกับพ่อค้าเพชรให้ เมื่อได้ชุด เพชรมาแล้ว ชานทำการแยกเพชรออก แล้วค่อยๆทยอยขาย เรื่องถูกเปิดเผยขึ้นมาเมื่อพ่อค้าเพชรมา ทวงค่าหนี้เพชรกับพระนางมารี จึงได้รับทราบเรื่องราวลอบกลวง พระนางมารีทรงโกรธมาก ถึงขั้นนำ เรื่องขึ้นสู่ชั้นศาล เรื่องราวนี้ทำให้เกิดเสียงแตกเป็นสองฝ่าย กลุ่มหนึ่งเชื่อว่าเรื่องราวนี้จริงเนื่องจาก พระนางมารี มีฉายา “มาตามหนี่ท่อมหัว” มาก่อนอยู่แล้ว ส่วนอีกฝ่ายลงความเห็น ว่า หากเป็นเรื่อง จริง พระนางมารีจะลุกมาต่อสู้ให้เรื่องราวอื้อฉาวให้โด่งดังและทำให้เสียความนิยมชมชอบ และดูไม่น่า นับถืออีกต่อไป เมื่อคดีสิ้นสุดลงพระราชาคณะพ้นข้อกล่าวหา ส่วนนางชานถูกตัดสินให้จำคุกตลอด ชีวิต เมื่อสบโอกาสจึงหลบหนีออกไป ซ้ำยังเที่ยวกระจายข่าวลือปดลอมๆของพระนางมารีไปทั่วสารทิศ

⁸ ดวงแก้ว วิญญูตรา, บรรณาธิการ, **มารี อองตัวแน็ต กุหลาบแห่งแวร์ซาย** (กรุงเทพฯ:พิมพ์การ การ พิมพ์, 2537).

ภาพที่ 34 ชุดเครื่องเพชรในคดีพระศอ

(ที่มา : <https://worldhistory.us/european-history/the-diamond-necklace-affair.php> : 2019)

(3) “Let them eat cake” “ไม่มีขนมปังก็ไปกินเค้กแทนสิ” ประโยคที่เลื่องลือว่าออกมาจากปากพระโอรสของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต แท้จริงแล้วในภาษาฝรั่งเศสมาจากคำกล่าวที่ว่า “Qu'ils mangent de la brioche” ที่คำว่า “brioche” คือขนมปังบริยอช (ภาพที่ 35) ที่มีเนยสดเป็นส่วนผสมหลัก ผิวนอกของขนมปังบางและตัวเนื้อขนมปังนุ่มนึ่ง เป็นขนมชั้นยอดเยี่ยมจากฝรั่งเศส มีรสชาติออกไปทางหวานเล็กน้อย เหตุการณ์ตอนนั้นเศรษฐกิจในประเทศของพระนางตกต่ำอย่างมาก เงินขาดพระคลัง ประชาชนประสบภาวะข้าวยากหมากแพง ไม่มีแม้แต่วัตถุดิบที่จะนำมาทำขนมปังเพื่อใช้ทานประทังชีวิต คำพูดของพระนางมารีที่ออกไปทางดูถูกดูแคลน ประชดประชันนี้ เมื่อเผยแพร่ออกไปถึงประชาชนทำให้เกิดกระแสโกรธ ผู้คนต่างไม่พอใจเป็นอย่างมาก ปลุกกระแสชนวนการล้มล้างระบอบกษัตริย์ให้ยิ่งเดือดพล่าน ร้อนแรงขึ้นขึ้นมาอีก เหตุการณ์ดำเนินผ่านมาหลายร้อยปี นักวิทยาศาสตร์ทำการสืบค้น และได้ข้อมูลว่า ประโยคดังกล่าว ไม่ได้ออกมาจากปากของพระนาง โดยโนบับทิกของพระเจ้าหลุยส์ที่ 18 ซึ่งได้ขึ้นครองราชย์หลังฝรั่งเศสผ่านเหตุการณ์ปฏิวัติวัฒนธรรม เมื่อปี 1789 ไปแล้วถึง 26 ปี ได้กล่าวอ้างว่า เจ้าของคำพูดดังกล่าวคือ พระนางมาเรีย เทเรส (Maria Teresa of Spain) ผู้เป็นพระชายาของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ที่มีอายุอยู่ก่อนพระนางมารี อ็องตัวแน็ต ราว 100 ปี

อีกฝ่ายหนึ่งเชื่อว่า เจ้าของประโยคนี้ คือนักปรัชญาชาวฝรั่งเศสคนสำคัญของโลกชื่อ ฌ็อง-ฌากส์ รูสโซ (Jean-Jacques Rousseau) ข้อความตอนหนึ่งในหนังสือ “คำสารภาพ” (Confessions) ของรูสโซ พูดถึงสิ่งที่เขาอยากได้ขนมปังสักก้อน มากินแก้ลมกับไวน์ที่เขาขโมยมา แต่เขาคิดว่าเขาแต่งตัวหรูหราเกินกว่าจะเข้าไปในร้านเบเกอรี่ธรรมดาๆ สุดท้ายเขาก็เลยคิดถึงคำของ “เจ้าหญิง” พระองค์หนึ่งที่ตรัสกับชาวบ้านที่ไม่มีขนมปังจะใช้ประทังชีวิตว่า “Let them

eat brioche” โดยไม่มีใครทราบว่ เจ้าหญิงพระองค์นั้นของรัสเซียคือผู้ใด แต่ตอนที่หนังสือเล่มนี้ตีพิมพ์ออกมาครั้งแรก พระนางมารี อ็องตัวแน็ต มีพระชนมายุเพียง 9 พระชันษา ส่วนพระเจ้าหลุยส์ที่ 18 ผู้อ้างว่าเจ้าหญิงพระองค์นั้นคือ พระนางมารี-เทเรส ก็มีพระชนมายุเพียง 14 พระชันษาเท่านั้น ไม่ว่าจะถูกตีความออกมาในทิศใด ประโยคขนวนที่ก่อให้เกิดเรื่องราวร้ายแรงดังกล่าว สันนิษฐานว่าไม่ได้มาจากพระนางมารี อ็องตัวแน็ต หากเป็นเพียงถูกกลุ่มผู้ไม่หวังดีสร้างข่าวลวงแพร่สะพัดไปสู่คนหมู่มากที่พากันหลงเชื่อโดยไม่ได้ไตร่ตรองหรือซ้งใจใดๆ ก่อนที่จะเลือกเชื่อในสารนั้นๆ ทำให้พระนางมารีตกเป็นจำเลยแก่สังคม และถูกมองเป็นแพะรับบาป ในสายตาคนรุ่นหลังที่ได้รับข้อมูลสารที่ผ่านการวิเคราะห์แล้ว

ภาพที่ 35 ขนมปังบริยอช

(ที่มา : https://www.matichonweekly.com/column/article_73827 : 2019)

จากข้อมูลข้างต้นแม้จะอยู่ในยุคสมัยที่มีความนิยมในรูปแบบเช่นเดียวกัน แต่ในกลุ่มหญิงสูงศักดิ์ทั้ง 3 คนกลับมีรูปแบบของการตกแต่งสิ่งต่างๆที่แตกต่างกันออกไปตามแต่รสนิยมเฉพาะตัว แสดงดังตารางที่ 2.6

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์ห้องพักส่วนตัวของผู้หญิงสูงศักดิ์

ชื่อ	การตกแต่งในห้องพักส่วนตัว	การตกแต่งอื่นๆ	ผลวิเคราะห์
1. มาตามปอมปาดูร์			- โทนสีฟ้าและเขียวเป็นหลัก 50 % สีชมพู 15 % วัสดุที่เป็นไม้ 30 % และลวดลายสีทอง 5 % - เรียบง่าย โล่ง, โปร่ง - มีลายดอกไม้ไม่มีดอกไม้ใหญ่เป็นหลัก 1 ดอก แซมดอกไม้ประดับเล็กๆ

ตารางที่ 9 แสดงการวิเคราะห์ห้องพักส่วนตัวของผู้หญิงสูงศักดิ์ (ต่อ)

2.มาตามดูบาร์รี่			- โทนสีขาว 70% ตกแต่งด้วยสีทอง 20% และแซมด้วยโทนสีสดใส 10% - ของใช้เน้นใช้เป็นสีทอง -ลายหมุดดอกไม้เป็นกลุ่มๆ มีทั้งดอกใหญ่ๆ เป็นจุดศูนย์กลางและแซมดอกเล็ก
3.มารีอ็องตัวแน็ต (ในพระราชวังแวร์ซายส์)			- ใช้สีทองเป็นหลัก 70% สีโทนอ่อนขาว, ครีม 20% และสีพาสเทลเขียว,ฟ้า,ชมพู 10% - ของใช้เน้นเป็นสีทอง - ห้องจะดูแน่น ลวดลายเต็มพื้นที่ หูหระดูฟุ้งเพื่อเต็มที่
4.มารีอ็องตัวแน็ต (ในพระตำหนักเปอตีตรีเอ็ง)			- มีสีขาวเป็นหลัก 70% และสีพาสเทลฟ้า,เขียว,ชมพู 25% และสีทอง 5% - ลวดลายดอกไม้ ดอกเดี่ยวเล็กๆ ขึ้นกระจุกกระจัง แซมด้วยดอกเล็กๆหรือลายไม้ใบ

และตารางที่ 2.7 แสดงการวิเคราะห์การแต่งกายของผู้หญิงสูงศักดิ์ ผ่านภาพผลงานจิตรกรรม และจากข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จากพิพิธภัณฑ์ the Los Angeles County Museum of Art (LACMA) และ the Metropolitan Museum of Art

ตารางที่ 10 แสดงการวิเคราะห์การแต่งกายของผู้หญิงสูงศักดิ์

ชื่อ	ภาพประกอบ	ผลการวิเคราะห์
1.มาตามปอมปาดูร์		- แสดงถึงความสดใส น่ารักร้อย่างชัดเจน เน้นสีพาสเทล เขียว ฟ้า และชมพูเป็นหลัก - เน้นงานริบบิ้น, โบว์ และดอกไม้เดี่ยว ขนาดใหญ่ - ตกแต่งระบายขนาดใหญ่จากผ้าต่วน ผสมขอบผ้าลูกไม้ - จับคู่ระหว่างสีที่เข้ากัน หรือคู่สีตัดกัน 80/10/10
2.มาตามดูบาร์รี		-แสดงถึงความอลังการ ยิ่งใหญ่ เน้นให้ดูโดดเด่น สะดุดสายตา -ใช้คู่สีตัดกัน 80//15/5 -การตกแต่งแซมด้วยสีทองเสมอ -ผสมวัสดุแปลกตา(หายาก) เช่นขนนกยูง -ลวดลายเก๋าว์ดอกไม้ และหมู่ดอกไม้เล็กใหญ่อยู่กันเป็นกลุ่ม

ตารางที่ 11 แสดงการวิเคราะห์การแต่งกายของผู้หญิงสูงศักดิ์ (ต่อ)

3.มารี อ็องตัวแน็ต (ในพระราชวังแวร์ซายส์)		- แสดงถึงความหรูหรา, ยิ่งใหญ่, อลังการ - วัสดุผ้าไหม ผ้าที่ให้ความรู้สึกเงา - ผสมลายปัก ดอกไม้และลายดอกอื่นๆ ตกแต่งด้วยระบายลูกไม้ - ตกแต่งด้วยริบบิ้นชิ้นใหญ่ - สีพาสเทลฟ้า, เขียว, ชมพู อ่อนๆ
4.มารี อ็องตัวแน็ต (ในพระตำหนักเปอติตรีเอนง)		- แสดงถึงความเรียบง่าย สบายตา - ผ้าธรรมดาที่หาได้ทั่วไป - ตกแต่งระบายลูกไม้ - สวมหมวกตกแต่ง (สำหรับกิจกรรมกลางแจ้ง, ในสวน)

และตารางที่ 2.8 แสดงการวิเคราะห์เครื่องประดับของผู้หญิงสูงศักดิ์ ผ่านภาพผลงานจิตรกรรมและจากข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จากพิพิธภัณฑ์ the Los Angeles County Museum of Art (LACMA) และ the Metropolitan Museum of Art

ตารางที่ 12 ตารางแสดงการวิเคราะห์เครื่องประดับ

ชื่อ	ภาพประกอบ	ผลการวิเคราะห์
1. มาตามปอมปาดูรี		- การกลัดตกแต่งด้วยดอกไม้ - สร้อยโซคเกอร์ ผ้าขอบระบายลูกไม้ - ริบบิ้นโบว์โซคเกอร์ ขนาดใหญ่ - ตกแต่งผมด้วยดอกไม้
2. มาตามดู บาร์รี		- ตกแต่งผมด้วยดอกไม้ - สร้อยข้อมือไข่มุก - สวมหมวกสานขนนกกระจอก
3. มารี อ็องตัวเน็ต (ไพรราชราชวังแวร์ซายส์)		- ประดับผมด้วยริบบิ้น, ไข่มุก, ขนนกกระจอกเทศ - ต่างหูประดับเพชร, มุกร้อยแต่งผม - ประดับผมไข่มุก, กีบติดผมประดับเพชร, นกกระจอกเทศ - ต่างหูประดับเพชร, มุกร้อยประดับผม

ตารางที่ 13 ตารางแสดงการวิเคราะห์เครื่องประดับ(ต่อ)

ชื่อ	ภาพประกอบ	ผลการวิเคราะห์
3.มารี อ็องตัวแน็ต (ในพระราช วังแวร์ซายส์)	ที่มา : Sotheby's International Realty	-สร้อยไข่มุกต่อกันเป็นแพหลาย ชั้น ประดับเพชรและไข่มุก -สร้อยคอเพชร(คดียี่ห้อพระศอ) สร้อยเพชรหลายขนาดจำนวน มาก แต่งด้วยริบบิ้นเล็กและ ริบบิ้นขนาดใหญ่ปล่อยสายยาว
4.มารี อ็องตัวแน็ต (ในพระตำ หนักเปอตี ตรีเอนง)		-สวมหมวกสาน ตกแต่งด้วย ริบบิ้นขนาดใหญ่, ขน นกระจอกเทศ -ริบบิ้นตกแต่งผม -สวมหมวกสาน ตกแต่งด้วยขน นก

จากผลงานภาพจิตรกรรมของกลุ่มผู้หญิงชั้นสูงทั้ง 3 นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ แสดงดังตารางที่ 2.13

ตารางที่ 14 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลงานภาพจิตรกรรมของกลุ่มผู้หญิงชั้นสูง

ชื่อ	ภาพประกอบ	ผลการวิเคราะห์
1. มาตาม ปอม ปาดัวร์		- ใบหน้า ขาวเนียน อวอบอิมกลมมน แต่งตั้ง - แก้ม ระบายสีเป็นแนวขวางทั่วแก้ม - คิ้ว สีเข้ม เส้นหนา หางคิ้วแหลม - ดวงตา กลมโต มีโทนสีเปลือกตาที่ส่งให้ตาดู มีพลัง โทนสีกลางๆรับกับส่วนอื่น ระบายสีขอบตาล่าง ขนตาชัด - ปากอวอบอิม แต้มสีเดียวกันทั้งปาก เป็นสี โทนสดใส ตรงกลางปากมีเงา
2. มาตาม ดู บาร์รี		- ใบหน้า รูปไข่ ผิวขาวเรียบ - แก้ม แต้มสีโทนอ่อนหวานเป็นวงกลมที่หน้าแก้ม - คิ้ว เส้นเล็ก หางตก ฟุ้งๆ - ดวงตา ทำให้ดูเย้ายวนด้วยเส้นขนตา เปลือกตาสีหวาน มีเส้นขอบตาที่ชัด - ปาก สีโทนอ่อน ได้ลุคสาวหวาน
3. มารีย์ อ็อง ตัวแน็ต		- ใบหน้าเรียวยาวรูปไข่ ขาวนวลเนียนเรียบดู เปล่งปลั่ง อ่อนเยาว์ แก้มระบายสีอ่อนคล้าย เลือดฝาด - คิ้ว เส้นเล็ก สีบาง - ดวงตา มีสีอ่อน บางเบา - ปาก บาง สีโทนอ่อน สีกลีบกุหลาบ ดูมัน- วาว

จากตารางข้างบนวิเคราะห์จากการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของศิลปิน ทำให้ได้เห็น ภาพลักษณ์บนใบหน้าของกลุ่มผู้หญิงชั้นสูง ผ่านมุมมองของศิลปินที่แตกต่างกัน

(1) มาตาม เดอ ปอมปาตูร์ กลุ่มศิลปินให้โทนสี เพื่อสื่อถึงภาพลักษณ์ของหญิงสาวเต็มวัยที่ดูทรงพลัง เป็นหญิงสาวสวย แฝงความน่ารักและคมเข้มในทีเดียว ดวงตากลมโตที่ตกแต่งด้วยสีให้ดูมีความลึกและส่งเสริมให้ชั้นตากลายเป็นจุดเด่น

(2) มาตามดู บาร์รี่ กลุ่มศิลปินให้โทนสี เพื่อสื่อถึงภาพลักษณ์ของหญิงสาววัยสดใสทรงเสน่ห์ ดวงตาระบายสีหวานโทนอ่อน เส้นหางปลายตาดกกลง ได้ลักษณะออกด้อ่อนย้วยวน

(3) มาริ อ็องตัวแน็ต กลุ่มศิลปินให้โทนสี เพื่อสื่อถึงภาพลักษณ์เด็กสาวแรกรุ่งอย่างเต็มที่ ภาพใบหน้าขาวตัดกับสีแก้มแดงขาดไปทั่วบริเวณ เส้นขนคิ้วอ่อน และปากเล็ก ยิ่งทำให้ดูคล้ายความเป็นเด็กสาวใสซื่อ ไร้ซึ่งเล่ห์เหลี่ยม

2.4 วิเคราะห์ผลงานภาพยนตร์

จากภาพยนตร์เรื่อง Marie Antoinette (2006) (ภาพที่ 36) มาริ อ็องตัวแน็ต โลกหลงของคองเฮงา กำกับโดยโซเฟีย คอปโปลา (Sofia Coppola) ที่นำเสนอเรื่องราวชีวิตในมุมมองที่แตกต่างจากประวัติศาสตร์ที่หลายคนรู้จักอย่างลิบลิบ ในบทบาทของพระนางมาริ อ็องตัวแน็ต ได้เคียร์สตัน ดันสต์ (Kristen Dunst) รับบทราชินีผู้ยิ่งใหญ่ผู้สะท้อนประวัติศาสตร์โลก เป็นสารจากผู้กำกับสาวที่เชื่อว่าภาพยนตร์เล่าเรื่องถึงวิถีชีวิตของพระนางมาริ ที่ไม่ต่างไปจากชีวิตของเด็กสาวทั่วไปที่โหยหาโหยหาความรัก ความสนุกสนาน ความรื่นรมย์ให้กับชีวิตที่เต็มไปด้วยความกดดันจากรอบด้าน ความอ่อนไหว ไม่มั่นใจ ไร้ที่พึ่งพิง การอยากมีตัวตนในสายตาของผู้คน การกระทำโดยไม่รู้ทำให้เกิดผลกระทบตามมาในภายหลัง กลายเป็นโศกนาฏกรรมตามมา ภาพของพระนางมาริในภาพยนตร์เรื่องนี้จึงเป็นหญิงสาวที่น่าเห็นใจยิ่งนัก

ภาพที่ 36 มาริ อ็องตัวแน็ต โลกหลงของคองเฮงา

(ที่มา : [https://en.wikipedia.org/wiki/Marie_Antoinette_\(2006_film\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Marie_Antoinette_(2006_film)) .: 2019)

จากการรับชมภาพยนตร์เรื่องนี้ทำให้สามารถวิเคราะห์แนวความคิดที่ผู้เขียนบทต้องการสื่อ
ภาพลักษณ์ของมารี อ็องตัวแน็ต ออกมาได้แสดงดังตารางที่ 2.14

ตารางที่ 15 แสดงผลการวิเคราะห์จากภาพยนตร์มารี อ็องตัวแน็ต โลกหลงของคนเหงา

ภาพประกอบ	การวิเคราะห์
	การเดินทางไปอยู่ต่างเมืองทำให้เกิดความ กังวลใจ คิดถึงที่ที่จากมา
	ตกเป็นเป้าสายตาของผู้คน ทุกการกระทำ ถูกจับจ้อง และถูกนำไปสู่การนินทา, การ ไม่ถูกยอมรับจากกลุ่มราชินิกุล
	ยึดยึดต่อระเบียบ ราชประเพณี ของบังคับ ต่างๆ ความพลุกพล่านไม่เป็นส่วนตัว
	จากความคับข้องนำไปสู่การปลดปล่อย แบบผิดวิธี การรื่นเริง การสังสรรค์ การ พนัน ทุกสิ่งล้วนใช้ทรัพย์สินจำนวนมาก ใน จุดนี้ ทำให้เกิดกระแสของผู้ไม่เห็นด้วย และเกิดเป็นกระแสต่อต้านอย่างลับๆ ค่อยๆกระจายวงกว้างออกไป
	หลบหนีไปอยู่ในสถานที่ส่วนตัว ให้ ห่างไกลจากการจ้องมองของผู้คน ใน สถานที่นี้ทุกอย่างเนรมิตให้เป็นไปในแบบ ที่ต้องการทุกอย่าง ไร้ซึ่งกฎเกณฑ์ และ แบบแผน
	เพราะการไม่มีความรู้ ไร้ซึ่งที่ปรึกษาที่ดี และไม่ได้ถูกปูพื้นฐานมาเพื่อปกครองผู้คน การตัดสินใจต่างๆทำให้เกิดเป็นผลกระทบ อย่างใหญ่หลวงตามมา และไม่มีแม้แต่ โอกาสแต่จะเอ่ยปากเพื่อชี้แจง

2.5 การตกแต่งใบหน้า

ปฏิเสธไม่ได้ว่า การแต่งหน้านั้นมีส่วนช่วยในการเสริมบุคลิกภาพ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นต่อการเข้าสังคมที่เรื่องของภาพลักษณ์ถือเป็นสิ่งสำคัญ อีกทั้งการแต่งหน้ายังทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีขึ้นในจิตใจ สีสันทึ่ถูกแต่งแต้มลงบนใบหน้าเปลือยเปล่าหากเพียงลงสีอ่อนๆบนริมฝีปากเข้าไป จะช่วยส่งผลให้ได้ภาพลักษณ์ที่สดใส (ภาพที่ 37) ผลต่อความรู้สึกมั่นใจให้มากยิ่งขึ้น การแต่งหน้ายังส่งผลต่อการเลือกหยิบเครื่องประดับ เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ให้ได้ภาพลักษณ์ที่สมบูรณ์แบบขึ้น

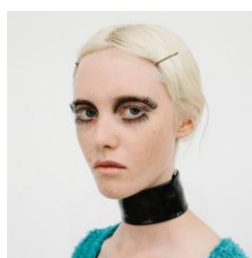

ภาพที่ 37 แสดงความแตกต่างของการแต่งแต้มสีลงบนริมฝีปาก

ปัจจุบันการแต่งหน้าไม่ได้จำกัดอยู่แค่การแต่งแต้มสีแค่ แก้ม ตา ปาก อีกต่อไป พื้นที่ทั่วทั้งใบหน้าเปรียบเสมือนผืนผ้าใบที่สามารถลงสีลงไปทั่วบริเวณ เป็นส่วนประกอบที่ส่งเสริมต่อการเลือกสวมใส่เครื่องประดับและแต่งการแต่งกายเพื่อให้ได้ภาพลักษณ์ที่สมบูรณ์แบบขึ้นในแต่ละวาระโอกาสต่างๆ โดยแบ่งได้ดังนี้

และในปี ค.ศ. 2020 นี้รูปแบบการตกแต่งใบหน้าที่ใช้ในงานแสดงแฟชั่นวีค (Fashion Week) จากนิวยอร์ก มิลาน ลอนดอน และปารีส ประจำฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน (Spring/Summer) ที่สร้างขึ้นเป็นกระแสนิยมของปี ค.ศ. 2020 ได้แก่

2.5.1 ขนตาฟู ขนคิ้วตั้ง (twiggy Inspiration look) เป็นการผสมผสานความโด่งดังของสไตล์ความย้อนยุคกับสไตล์ตกแต่งขนคิ้วสมัยใหม่ (ภาพที่ 38)

ภาพที่ 38 การแต่งหน้าจากแบรนด์กุชชี (Gucci) แฟชั่นวีคประจำฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ค.ศ. 2020 (ที่มา : <https://glowsly.com/spring-summer-makeup-trends/> : 2020)

2.5.2 แต่งตาสีพาสเทลหลายๆ (Watercolor Eyes) โดยเฉพาะโทนสีอ่อนๆ อย่างสีชมพู สีม่วง หรือสีฟ้า ให้ดูเหมือนเป็นสีน้ำ ระบายพู่ๆเบาๆทั่วเปลือกตาไล่เฉดสี ประมาณ 1- 3 เฉด (ภาพที่ 39)

ภาพที่ 39 การแต่งตาสีพาสเทลหลายๆ แพชั่นวิกประจำฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ค.ศ. 2020
(ที่มา : <https://glowsly.com/spring-summer-makeup-trends/> : 2020)

2.5.3 แต่งตาสีโมกก็คลาสสิคสีฟ้า (Classic Blue Eyemakeup) เมื่อบริษัทเพนโทน (Pantone) ผู้ที่กำหนดมาตรฐานการเทียบสีระดับโลก ได้ประกาศออกมาว่าสีน้ำเงินอมฟ้า (Classic Blue) จะเป็นสีสำหรับปี ค.ศ. 2020 การจับคู่สีระหว่างโทนสีฟ้าไล่ไปจนถึงสีน้ำเงิน ระบายซ้อนทับกับโทนสีเทาจนถึงดำ จึงเป็นคูสีที่น่าติดตาม (ภาพที่ 40)

ภาพที่ 40 แสดงอารมณ์และสีโทนฟ้าอมน้ำเงินของบริษัทเพนโทน
(ที่มา : <https://clubsister.com/beauty/> : 2020)

2.5.4 ผิวหน้าที่เงาวาว ฉ่ำน้ำ ธรรมชาติ ราวกับไม่ได้แต่งหน้า (Dewy Skin Makeup) แต่งหน้าใสดุจ เน้นการโชว์ผิวเงาแวววาว ริมฝีปากฉ่ำน้ำให้ลักษณะที่ดูสุขภาพดีสีชมพูระเรื่อ (ภาพที่ 41)

ภาพที่ 41 การแต่งหน้าที่เงาวาวจากแพชั่นวิกประจำฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ค.ศ. 2020

(ที่มา : <https://glowsly.com/spring-summer-makeup-trends/> : 2020)

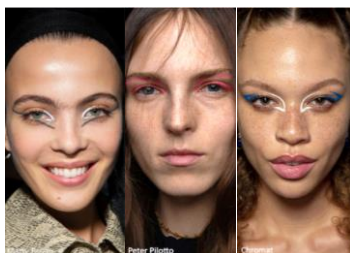
2.5.5 ติดเพชรบนใบหน้า (Glitter & Stud on Face) ภาพลักษณะที่สื่อถึงช่วงเวลาสนุกสนาน งานปาร์ตี้รื่นเริง กลิตเตอร์ ซิมเมอร์ รวมถึงการติดเพชรหรือเกล็ดอัญมณีต่างๆ บนใบหน้าจะเข้ามามีบทบาทในการแต่งหน้ามากขึ้น ช่วยทำให้การแต่งหน้าแบบธรรมดาดูน่าสนใจขึ้น (ภาพที่ 42)

ภาพที่ 42 การติดเพชรบนใบหน้าจากแพชั่นวิกประจำฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ค.ศ. 2020

(ที่มา : <https://glowsly.com/spring-summer-makeup-trends/> : 2020)

2.5.6 เส้นอายไลเนอร์ที่ลอยเหนือเส้นขอบเปลือกตา (Floating Eyeliner) ที่ไม่จำกัดอยู่แค่การลากเส้นแค่ขีดขอบตาเท่านั้น สามารถวาดเส้นไปที่เหนือขอบตา ชั้นพับตา กระจบอตา และยังสามารถสร้างลายเส้นขึ้นใหม่วาดเลยขึ้นไปแบบไม่มีจุดสิ้นสุด (ภาพที่ 43)

ภาพที่ 43 การวาดเส้นไลเนอร์จากแพชั่นวิกประจำฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ค.ศ. 2020

(ที่มา : <https://glowsly.com/spring-summer-makeup-trends/> : 2020)

2.5.7 การเพ้นท์บนใบหน้า (Face Paint) ด้วยลายเส้นที่อิสระ สร้างสรรค์ได้
 อย่างไม่มีขีดจำกัด การใช้โทนสีลึกลับคู่กันไปกับการตกแต่งร่างกาย (ภาพที่ 44)

ภาพที่ 44 การเพ้นท์ตกแต่งใบหน้าในแฟชั่นวิกประจำฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ค.ศ. 2020

(ที่มา : <https://glowsly.com/spring-summer-makeup-trends/> : 2020)

จากรูปแบบกระแสนิยมการตกแต่งใบหน้าแบบต่างๆ ของปี ค.ศ. 2020 สามารถ
 วิเคราะห์การสร้างผลงานการตกแต่งใบหน้าที่ออกเป็นดังนี้

2.5.8 การตกแต่งใบหน้าในแบบต่างๆ แบ่งเป็น

2.5.8.1 การใช้สีสร้างภาพลักษณ์ที่แปลกตา สร้างความแปลก
 ใหม่สะดุดตาสายตาผู้พบเห็น เช่นการระบายสีปากด้วยเฉดสีที่ต่างจากเดิม (ภาพที่ 45), การใช้คู่สีตัด
 กันระบายลงบนพื้นที่ขนาดใหญ่ (ภาพที่ 46)

ภาพที่ 45 การตกแต่งด้วยสีที่แปลกตา

(ที่มา : tokyo fashion : 2019)

ภาพที่ 46 การใช้คู่สีตัดกันบนพื้นที่ขนาดใหญ่

2.5.8.2 การตกแต่งเพิ่มเติมสร้างภาพลักษณ์ให้โดดเด่น การติด
 ประดับตกแต่ง หรือสร้างเส้นลายบนใบหน้า เสริมจากการแต่งหน้าแบบธรรมดาให้มีความน่าสนใจ
 มากขึ้น การติดมุก (ภาพที่ 47) หรือกากเพชรในจุดต่างๆ (ภาพที่ 48) การเพ้นท์สร้างลายเส้น
 (ภาพที่ 49)

ภาพที่ 47 การติดมุกตกแต่ง

(ที่มา : <https://www.elle.co.kr/article/43621> : 2019)

ภาพที่ 48 การตกแต่งด้วยกากเพชร

(ที่มา : www.sistacafe.com : 2919)

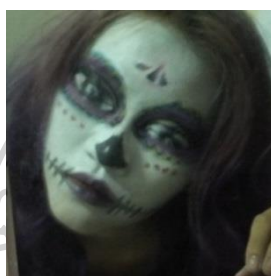

ภาพที่ 49 การเพ้นท์สร้างลาย

2.5.8.3 การเพ้นท์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ใหม่ เปรียบเสมือนใบหน้า
 เป็นกระดาษสำหรับวาดภาพและลงสีจนเต็มพื้นที่ เพื่อให้ได้รูปลักษณ์ใหม่ เช่น การเพ้นท์หน้า
 คาแรคเตอร์จากภาพยนตร์ดัง, การเพ้นท์หน้าฮาโลวีน (ภาพที่ 50) และ (ภาพที่ 51)

ภาพที่ 50 การเพ้นท์หน้าตามตัวละครจากภาพยนตร์
(ที่มา : www.youtube.com/noyneungmakeup : 2019)

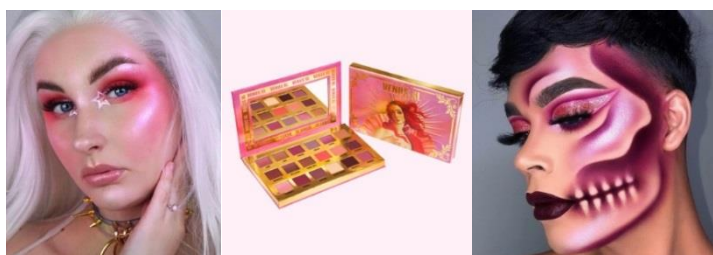

ภาพที่ 51 การเพ้นท์หน้าฮาโลวีน

2.5.9 อุปกรณ์ที่ใช้ในการแต่งหน้า ได้แก่

ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง มีหลากหลายรูปแบบที่ผลิตออกมาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ โดยแบ่งย่อยออกเป็น

2.5.9.1 กลุ่มเครื่องสำอางพื้นฐานที่นำมาปรับใช้ให้เข้ากับภาพลักษณ์ที่ต้องการใช้ การนำอายแชโดว์ ผลิตภัณฑ์ระบายสีบนเปลือกตา มาใช้ระบายบนพื้นที่ส่วนอื่นๆบนใบหน้า (ภาพที่ 52)ดินสอเขียนขอบตาขาว หรือดำ สามารถนำมาใช้ในการสร้างกรอบร่าง (ภาพที่ 53) กาวสำหรับติดขนตา สามารถนำมาใช้ติดวัสดุอื่นๆลงบนใบหน้าได้ด้วย กลุ่มผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างความแวววาวต่างๆสามารถนำมาใช้ประกอบ โดยกลุ่มผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจะให้ภาพลักษณ์ที่กลืนเนียนไปทั้งใบหน้า ให้สี และพื้นผิวที่ละเอียด

ภาพที่ 52 ตัวอย่างการนำผลิตภัณฑ์สำหรับดวงตามาใช้ในพื้นที่อื่นๆ

(ที่มา : www.limecrime.com : 2020)

ภาพที่ 53 ตัวอย่างการนำผลิตภัณฑ์สำหรับเขียนขอบตามาใช้สร้างขอบร่างแทนดินสอ
(ที่มา : www.youtube.com/noyneungmakeup :2019)

2.5.9.2 กลุ่มผลิตภัณฑ์เพื่อการเพ้นท์บนร่างกาย มีทั้งแบบเนื้อครีม เนื้อลิกวิด และเนื้อแวกซ์ โดยภาพลักษณ์ที่ได้เปรียบเหมือนกันทาสีลงบนเฟรมผ้าใบด้วยเนื้อสีที่มีความหนาแน่น เป็นคุณสมบัติที่จะกลบพื้นผิวเดิมได้หมด และมีสีให้เลือกหลากหลาย (ภาพที่ 54)

ภาพที่ 54 ผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบมาเพื่อการเพ้นท์โดยเฉพาะ
(ที่มา : www.youtube.com/noyneungmakeup : 2019)

2.5.9.3 กลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานศิลปะ เมื่อไม่สามารถหาผลิตภัณฑ์สำหรับบนใบหน้าได้ กลุ่มผลิตภัณฑ์สำหรับงานศิลปะสามารถนำมาใช้แทนได้ เนื่องจากมีหลากหลายพื้นผิว หลากหลายเฉดและโทนสี เช่น การนำสีอะคริลิกมาใช้สำหรับเพ้นท์บนพื้นหน้า การประยุกต์ใช้พู่กันปลายเล็กสำหรับใช้ระบายสี ของตงงานประดิษฐ์อื่นๆ (ภาพที่ 55)

ภาพที่ 55 อุปกรณ์ทางศิลปะที่นำมาประยุกต์ใช้

2.6 ผลงานของศิลปินที่มีความเกี่ยวข้องในการออกแบบ

ในการศึกษาข้อมูลด้านการตกแต่งใบหน้าจากศิลปินท่านอื่น ๆ ข้าพเจ้าได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเพ้นท์ การลงสี ได้แก่

2.6.1 ยุน ดาอิน (Dain Yoon) ศิลปินชาวเกาหลีที่สร้างสรรค์งานผ่านการเพ้นท์สีลงบนใบหน้าและร่างกายของตัวเอง ยุนดา อินเชื่อว่า ศิลปะภาพลวงตาของเธอสามารถสะท้อนวิถีชีวิตของผู้คน ผ่านมุมมองว่า ผู้คนต่างอาศัยอยู่ในภาพลวงตาด้วยกันทั้งสิ้น (ภาพที่ 56)

ภาพที่ 56 ผลงานของศิลปิน ยุน อาอิน
(ที่มา : <https://thestandard.co/dain-yoon/> : 2019)

โดยผลงานการเพ้นท์ของยุนดา ในส่วนที่นอกเหนือจากการแต่งหน้าแล้ว เธอจะใช้สีสำหรับงานเพ้นท์หน้า, สีอคริลิค รวมถึงอุปกรณ์ต่างๆก็เป็นการประยุกต์ใช้จากผลิตภัณฑ์สำหรับงานศิลปะด้วย

2.6.2 น้อยหนิงเมกอัพ (Noy Neung Makeup) บิวตี้บล็อกเกอร์ประเทศไทยที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นในเรื่องการแต่งหน้าเปลี่ยนภาพลักษณ์เป็นบุคคลอื่น ส่วนใหญ่น้อยหนิงนิยมแต่งเป็นตัวละครจากภาพยนตร์หรือจากสื่อต่างๆที่กำลังเป็นจุดสนใจ (ภาพที่ 57)

ภาพที่ 57 ผลงานของศิลปินน้อยหนิง
(ที่มา : www.youtube.com/noyneungmakeup : 2019)

ผลงานการเพ้นท์ของน้อยหนึ่ง จะใช้ผลิตภัณฑ์จากเครื่องสำอางมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับรูปแบบที่ต้องการ

2.7 สรุปการวิเคราะห์

จากเนื้อหาทั้งหมดสามารถวิเคราะห์จากข้อมูลที่รวบรวมได้ความว่า รูปแบบศิลปกรรมยุคบารอก-โรโคโค่ ฝรั่งเศส แสดงออกถึงความอลังการ ฟุ่มเฟือย เน้นความรื่นเริงสนุกสนานเป็นสำคัญ ผลงานจิตรกรรมของกลุ่มศิลปิน บอกเล่าเรื่องราวเทพนิยาย วิถีชีวิตของกลุ่มชนชั้นสูง สีพาสเทลเป็นโทนสีนิยม มักถูกนำมาผสมจับคู่สีระบายแต้มอยู่ในชิ้นงานเสมอ บรรยากาศของภาพฟังเบลอ คล้ายตลอบบอวนท่ามกลางหมอกควัน มีเพียงตัวแบบเท่านั้นที่ถูกระบายให้เด่นชัดขึ้นมา โดยเฉพาะตัวแบบผู้หญิงจะมีความโดดเด่นที่สุดในผลงาน เปรียบเสมือนมีแสงส่องลงมาตกกระทบผิว สื่อให้รู้สึกราวกับเป็นเทพธิดา มีความเปล่งปลั่ง เงามาว สตรีชั้นสูงเป็นกลุ่มที่ถูกนำมาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยแต่ละผลงานภาพลักษณะของตัวบุคคลก็จะแตกต่างกันไปผ่านการตีความของกลุ่มศิลปิน ดังกลุ่มผู้หญิงสูงศักดิ์ ได้แก่

มาตามเดอ ปอมปาตูร์ ที่กลุ่มศิลปิน สร้างภาพลักษณะให้สื่อถึงความเป็นสาวงาม คมคายวัยกลางคนที่ยังคงสดใสผ่านสีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวอย่างสีฟ้ารอยัลบลู และสีชมพูโรสปอมปาตูร์

มาตามดู บาร์รี ที่ถูกสร้างภาพลักษณะแบบสาววัยรุ่นผู้พราวเสน่ห์ ทอดสายตายั่วยวน

และพระนางมารี แองตัวแน็ต ที่มีภาพลักษณะสื่อถึงความเป็นเด็กสาวไร้เดียงสา เมื่อเป็นผลงานที่ถูกเขียนขึ้นเมื่อประทับอยู่ที่พระตำหนักเปอติ ตรีเอนง ในขณะที่เดียวกันจะดูทรงอำนาจขึ้นเมื่อเป็นภาพผลงานที่ดำรงตำแหน่งพระราชินี

โดยรสนิยมส่วนตัวของทั้ง 3 องค์แสดงออกผ่านบริเวณที่พักส่วนตัว ณ.พระตำหนักเปอติ-ตรีเอนง ทั้งการตกแต่งทั้งภายใน และข้าวของเครื่องใช้ส่วนตัว และการตกแต่งร่างกาย โดยลายที่นำมาใช้ในการตกแต่ง ถูกดัดแปลงมาจากลายแม่แบบของยุคบารอก-โรโคโค่ ของพระราชวังแวร์ซายส์ เกิดเป็นลายที่มีความอ่อนช้อย แสดงถึงความเป็นสตรีเพศมากขึ้น ลายเถาไม้ ลายกลุ่มช่อดอกไม้ถูกนำมาใช้ในการตกแต่งภายในสถานที่พัก ใช้โทนสีพาสเทลตัดสลับกับโทนสีทอง งานปักไหม และดินทอง บุทท์เฟอร์นิเจอร์ นอกจากนี้ยังนิยมปักตราสัญลักษณ์ หรืออักษรย่ออีกด้วย

ด้านการแต่งกาย แสดงถึงความเป็นสตรีอย่างสมบูรณ์แบบ งานผ้าลูกไม้เย็บขอบระบาย

2.7.1 วัสดุที่เป็นที่นิยมในยุคได้แก่

วัสดุประเภทผ้า ได้แก่ ผ้าฝ้าย, ผ้าลินิน, ผ้าไหม, ผ้าต่วน, ผ้าซาติน, ผ้ามุลิน, ผ้าชีทรี, ผ้าลูกไม้ และริบบิ้น

วัสดุประเภทโลหะ ได้แก่ ทองคำ เงิน ทองเหลือง

วัสดุประเภทอัญมณี ได้แก่ เพชร พลอย หินสี ไข่มุก เปลือกหอยมุก งาช้าง

กระดุมกวาด

วัสดุจากธรรมชาติ ดอกกุหลาบ, ขนนกกระจอกเทศ

2.7.2 เทคนิคที่ใช้ในงานผ้าในยุคโรโคโค่ ได้แก่

เทคนิคในการจับจีบผ้า ได้แก่ การเย็บระบาย (Ruffle) การจับจีบ (Drape) และการอัดกลีบ(Pleats)

เทคนิคในการปักผ้า ได้แก่ ปักด้วยเส้นด้ายโลหะ (Metal Thread) และปักด้วย

แบบนูน

(Monogrammed Antique Embroidered)

2.7.3 เทคนิคที่ใช้ในงานเครื่องประดับในยุคโรโคโค่ ได้แก่

การฝังพลอย (Stone setting)

การแกะสลักพลอยเนื้ออ่อน (Cameo)

การลงยาสี (Enameling)

การบิดเกลียวลวด (Filigree)

การสลักคูน (Chasing and Repoussé)

2.8 แนวทางการออกแบบ

2.8.1 ผลสรุปจากการทบทวนวรรณกรรมของหญิงสูงศักดิ์ทั้ง 3 คนจากกลุ่มศิลปินตัวอย่าง ได้แก่ มาตามเดอ-ปอมปาตูร์ มาตามดู บาร์รี และพระนางมารี แองตัวแน็ต มาวิเคราะห์เพื่อหาทัศนธาตุที่มีร่วมกัน ความงามตามกระแสนิยมที่เป็นจุดเด่น นำเสนอออกมาในมุมมองของความเป็นสตรีชั้นสูงกลุ่มหนึ่ง ที่มีบทบาทหน้าที่ และทัศนคติต่อสังคมในด้านกลุ่มที่เป็นแรงขับเคลื่อนแฟชั่นของยุคสมัย สร้างสรรค์ผู้และพัฒนาผลงานที่แสดงถึงความอ่อนหวาน วิจิตรดังเพศสตรี ผสานเข้ากับการตกแต่งบนใบหน้าให้สอดคล้องกับผลงานเครื่องประดับ

2.8.2 รูปแบบการซ้อนทับของผลงาน จากแนวความคิดการเพิ่มของแต่ละช่วงวัย บทสรุปจากการทบทวนวรรณกรรมของหญิงสูงศักดิ์ทั้ง 3 คน ของ มาตามเดอ ปอมปาตูร์ มาตามดู บาร์รี และพระนางมารี แองตัวแน็ต ออกแบบหาแนวทางการเพิ่มรายละเอียดขึ้นในแต่ละชั้น เพิ่มขนาดปริมาณและความซับซ้อนให้มากขึ้นในแต่ละชั้น โดยใช้ผลจากการวิเคราะห์จากสตรีชั้นสูงทั้ง 3 ถึงเปรียบเทียบกับหญิงสาว 3 ช่วงวัย วัยเด็กสาว วัยรุ่น และวัยกลางคน นำลวดลายความนิยมในแต่ละช่วงวัย มาใช้ในการหาทัศนธาตุของแต่ละชั้นของชิ้นงาน ผสานเข้ากับการแต่งหน้าที่ช่วยเพิ่มความ

สมบูรณ์ของภาพลักษณ์ที่ได้จากแต่ละชั้นของชั้นงาน แสดงให้เห็นถึงรูปแบบของความนิยมที่สามารถนำมาปรับเปลี่ยนให้เข้ากับแต่ละตัวบุคคล สะท้อนผลงานออกมาได้หลายทิศทาง

2.8.3 เลือกต้นแบบที่มีภาพลักษณ์ชัดเจน สื่อถึงยุคบารอค-โรโคโคมาเพียง 1 คน คือ พระนางมา-รี อ็องตัวแน็ต เนื่องจากเป็นบุคคลที่โด่งดัง ผู้คนมีภาพจำที่ชัดเจน ถูกจัดอยู่ในคำจำกัดความว่า ฟุ่มเฟือย เป็นคนทำให้เกิดการล่มสลาย นำเสนอผ่านมุมมองใหม่ จากการวิเคราะห์ที่ได้ความว่า เธอเป็นเพียงเด็กสาวที่ไม่รู้เรื่องราว ไม่ได้ถูกปูพื้นฐานมาเพื่อเป็นราชินี ทำให้ไม่มีความเข้าใจ และไม่สามารถจัดการสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นได้ดีเท่าที่ควร โดยภาพลักษณ์ส่วนตัวแสดงถึงความเป็นเด็กสาวสดใส เพลิดเพลินกับชีวิตท่ามกลางธรรมชาติ ความใสซื่อบริสุทธิ์ที่ไม่ได้สร้างมาเพื่อสร้างทำเป็นเด็กไร้เดียงสา แต่เพราะว่าเป็นเพียงแค่เด็กสาวจริงๆที่อ่อนต่อสังคมชั้นสูง ต่อราชสำนัก ต่อบรรดาราชนิกุลขุนนางต่างๆ ทางออกเดียวที่มีคือการสร้างสิ่งบันเทิงต่างๆขึ้นมาทดแทน การสร้างพระตำหนักเปติ-ตริเอนง ขึ้นมาเพื่อต้องการพื้นที่ส่วนตัว ที่สามารถแสดงความเป็นตัวตนได้อย่างแท้จริง ปรากฏสาขายตาของผู้ต้องการสอดส่อง เมื่อนำสองภาพลักษณ์ที่แตกต่างกันมาผสานเข้ากับการตกแต่งบนใบหน้าจะทำให้เกิดเป็นความสมบูรณ์ของภาพลักษณ์ที่ช่วยส่งเสริมการสวมใส่เครื่องประดับ

จากแนวทางออกแบบข้างต้นนำมาวิเคราะห์สรุปได้ว่า สตรีชั้นสูงทั้ง 3 คน ประกอบด้วย มาตามปอม ปาดูร์ มาตามดู บาร์รี และพระนางมา-รี อ็องตัวแน็ต ที่ถึงแม้จะมีรูปแบบความนิยมมาจากต้นแบบเดียวกัน แต่ด้วยรสนิยมส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดเป็นภาพลักษณ์ที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะพระนางมา-รี อ็องตัวแน็ต ที่มีสองภาพลักษณ์แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด เมื่อข้อพิพาทที่กลายเป็นเรื่องอื้อฉาว โด่งดังไปทั่ว ผู้คนรู้จักพระนาง ผ่านภาพจำเพียงด้านเดียว

จากแนวทางการออกแบบที่ได้ทำการวิเคราะห์หาผลสรุป และได้เลือกแนวทางการออกแบบที่ 3 คือ เลือกต้นแบบที่มีภาพลักษณ์ชัดเจน สื่อถึงยุคบารอค-โรโคโค มาเพียง 1 คน คือ พระนางมา-รี อ็องตัวแน็ต เนื่องจากการวิจัยนี้มีแนวความคิดว่า การตกแต่งบนใบหน้าอาจถือได้ว่าเป็นเครื่องประดับอย่างหนึ่งให้กับใบหน้า การแต่งหน้าในปัจจุบันให้ความสำคัญทั่วพื้นที่บริเวณใบหน้า เมื่อถูกตกแต่งให้สอดคล้องกับการสวมใส่เครื่องประดับ เมื่อรวมเข้ากับวาระและโอกาสต่างๆ จะทำให้ได้ภาพลักษณ์ที่สมบูรณ์มากขึ้น และในยุคบารอค-โรโคโค มีพระนางมา-รี อ็องตัวแน็ต เป็นผู้ริเริ่มให้เกิดกระแสนิยมการให้ความสำคัญกับการตกแต่งบนใบหน้าให้สัมพันธ์กับเครื่องตกแต่งร่างกาย เพื่อให้เข้ากับสถานการณ์นั้นๆ เห็นได้จากปรากฏตัวเมื่อออกงานสังสรรค์ รื่นเริง นำเสนอผลงานแรงบันดาลใจจากภาพลักษณ์ที่แตกต่างกัน ออกมาเป็นเครื่องประดับชุดที่ 1 คือ ราชนิสุงศักดิ์ผู้โหยหาความรื่นเริงบันเทิงใจ และเครื่องประดับชุดที่ 2 คือ เด็กสาวชาวบ้าน ไร้เดียงสา

บทที่ 3

แนวทางการออกแบบและการทดลองวัสดุ

จากการทบทวนวรรณกรรมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด นำมาซึ่งแนวทางการออกแบบ 3 ตัวเลือก และได้เลือกแนวทางที่ 3 คือ เลือกต้นแบบที่มีภาพลักษณ์ชัดเจน สื่อถึงยุคบารอค-โรโคโค มาเพียง 1 คน คือ พระนางมารี อ็องตัวแน็ต เจ้าของฉายากุหลาบแวร์ซายส์ เนื่องจากเป็นบุคคลที่โด่งดังทางประวัติศาสตร์ ผู้คนมีภาพจำที่ชัดเจน ถูกจัดอยู่ในคำจำกัดความว่า ฟุ่มเฟือย ที่เป็นบ่อเกิดของการล่มสลายระบบกษัตริย์แห่งฝรั่งเศส แรงแบบตาลใจจากภาพลักษณ์ที่แตกต่างกัน นำเสนอออกมาเป็นเครื่องประดับชุดที่ 1 คือ ราชนิสูงศักดิ์ผู้โหยหาความรื่นเริงบันเทิงใจ และเครื่องประดับชุดที่ 2 คือ เด็กสาวชาวบ้าน ไร่เดียวสา

จากการรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์สามารถสรุป รูปแบบลวดลาย โทนสี และสัญลักษณ์ เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ ได้ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ลวดลายแม่แบบยุคบารอค-โรโคโค

ผลการวิเคราะห์ลวดลายแม่แบบยุคบารอค-โรโคโค จากการตกแต่งสถานที่พักผ่อนตัวของมารี อ็องตัวแน็ตทั้งสองแห่ง (ห้องพักผ่อนตัวที่พระราชวังแวร์ซายส์ และพระตำหนักเปอติ ตรีเอนง แสดงดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 16 แสดงผลการวิเคราะห์ลายแม่แบบยุคบารอค-โรโคโคของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต

ภาพพิมพ์ลายต้นแบบนิยม	แยกแบบร่างลายนิยม	ลายในงานประดับตกแต่ง	
		พระราชวังแวร์ซายส์	พระตำหนักเปอติ ตรีเอนง
ภาพพิมพ์ลายนิยมของสมัยบารอค-โรโคโค	1	(1, 2, 3)	(1)

ตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ลายแม่แบบยุคบารอก-โรโคโค้ของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต (ต่อ)

ภาพพิมพ์ลายต้นแบบนิยม	แยกแบบร่างลายนิยม	ลายในงานประดับตกแต่ง	
ภาพพิมพ์ลายนิยมของ สมัยบารอก-โรโคโค้	1. 2. 3. 4.	พระราชวังแวร์ ซายส์	พระตำหนักเปอตี ตรีเอนง
		(1, 2, 3)	(2)
		(1, 4)	(3)
		(4)	(4)

จากตารางด้านบนแสดงลายประดับที่ 1, 2 และ 3 ถูกนำมาดัดแปลงและนำมาใช้ตกแต่งอย่างหลากหลายในบริเวณที่พักส่วนตัวของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต ทั้งในพระราชวังแวร์ซายส์และพระตำหนักเปอตี ตรีเอนง ส่วนลายประดับที่ 4 แม้จะมีการสร้างลายและประดับอยู่ในที่พักส่วนตัวแต่ไม่พบลายดังกล่าวบนลายต้นแบบนิยม จึงอาจจะเป็นลายที่นำมาดัดแปลงเพื่อใช้ในการประดับใหม่ให้เข้ากับรูปแบบพื้นที่นั้นๆ

ดังนั้นลายประดับที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานคือ ลายประดับที่ 1, 2 และ 3 เนื่องจากเป็นลายที่แตกมาจากลายต้นแบบนิยมในสมัยยุคบารอก-โรโคโค้ เป็นลายที่สื่อถึงยุคสมัยได้ชัดเจน ตรงตัวที่สุด

ผลการวิเคราะห์ลวดลายตกแต่งอื่นที่เป็นรสนิยมส่วนตัวของมารี อ็องตัวแน็ต ที่ทรง ออกแบบตกแต่ง คัดเลือกด้วยตนเองที่พระตำหนักเปอติ ตรีเอนง แสดงดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์ลวดลายตกแต่งอื่นที่เป็นรสนิยมส่วนตัวของมารี อ็องตัวแน็ต

ลำดับที่	ลวดลายตกแต่งที่พบ	ภาพประกอบ
1.	ลายช่อดอกไม้เล็กๆ เป็นลายที่เป็นการรวบกลุ่ม ดอกไม้ดอกเล็กๆหลายๆสาย พันธ์มาจัดรวมเป็นช่อ	
2.	ตราชื่อสัญลักษณ์ เป็นตราสัญลักษณ์ตัว M และ A ที่ เป็นอักษรย่อชื่อของมารี ออง ตัวแน็ต ที่ทรงปักด้วยตนเอง	
3.	เถาดอกไม้ ที่ต่อกันเป็นเส้นยาว มีตัวดอกไม้ และเส้นเถาที่มีใบไม้ล้อมรอบ	
ลายทัศน- ธาตุที่ นำไปใช้ใน การ ออกแบบ		

จากตารางด้านแสดงลวดลายตกแต่งอื่นที่เป็นรสนิยมส่วนตัวของพระนางมารี อ็อง-
ตัวแน็ต ที่ทรง ออกแบบตกแต่งด้วยตนเองที่พระตำหนักเปอติ ตรีเอนง นั้นจะมีรูปแบบเป็นลวดลาย
ชิ้นเล็กชิ้นน้อย ทำซ้ำต่อกันไป โดยเน้นที่ลายของดอกไม้ ขนาดเล็กผสมใหญ่ มีทั้งแบบดอกเดี่ยว และ

จับผสมรวมเป็นข้อผู้ด้วยลายเส้นคล้ายเลียนแบบมาจากริบบิ้นประดับไว้ นอกจากนี้ยังมีลายปักผ้าเดินเส้นเป็นอักษรย่อจากชื่อของพระนางอีกด้วย

ดังนั้นลายประดับตกแต่งเพิ่มเติมที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานคือ ลายดอกไม้ทั้งขนาดเล็กและใหญ่ ภาพรูปแบบดอกเดี่ยวเดี่ยวๆ และอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ผสมกับงานปักผ้าลายเส้นเป็นตัวอักษร เพราะถือเป็นรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต สื่อถึงภาพลักษณ์เมื่อพักอาศัยอยู่ที่พระตำหนักเปอติ ดรีเอนงที่แตกต่างชัดเจนจากในพระราชวังแวร์ซายส์ได้อย่างชัดเจน

3.2 การวิเคราะห์พระนางมารี อ็องตัวแน็ต

จากการวิเคราะห์พระนางมารี อ็องตัวแน็ต ผ่านผลงานจิตรกรรมของกลุ่มศิลปินตัวอย่างและจากภาพยนตร์มารี อ็องตัวแน็ต โลกหลงของคนเหงา สามารถวิเคราะห์ภาพลักษณ์ได้ 2 รูปแบบคือ

3.2.1 มารี อ็องตัวแน็ต ภาพลักษณ์ราชินีสูงศักดิ์ ผู้โยยหาความรื่นเริงบันเทิงใจ

- ลักษณะบ่งจากผลงานจิตรกรรมคือ ใบหน้าสวยทรงพลังที่ดูอ่อนเยาว์ เครื่องประดับตกแต่งที่หรูหรา และจะมีชิ้นที่อลังการแฝงอยู่เสมอ
- ลักษณะบ่งที่ได้จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์คือ การสร้างงานรื่นเริงที่แสนหรูหรา ฟุ่มเฟือย คือแก้ปัญหาเรื่องการต้องการเป็นที่ยอมรับของผู้คนในพระราชวังแวร์ซายส์ อย่างเช่น งานปาร์ตี้หน้ากาก

คำสำคัญ : กุหลาบแวร์ซายส์, ลายบารอค-โรโคโค,
ความใหญ่พิเศษของเครื่องประดับ, การชุกช่อน

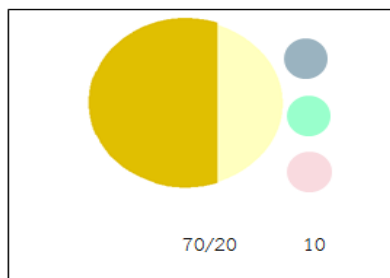
จากภาพอารมณ์และโทน (Mood & Tone) (ภาพที่ 58) แสดงถึงรูปแบบการประดับลวดลายแบบบารอค-โรโคโคผ่านเทคนิคการทำซ้ำ (Repeat) (ภาพที่ 59) ที่ดูแน่นเต็มพื้นที่ด้วยสีทองอร่ามตัดกับสีโทนอ่อน สีขาว, ครีม หรือเหลืองอ่อน และรูปแบบการห้อยย้อยตุงตั้งลงมา การตกแต่งขอบของเครื่องแต่งกายด้วยระบายผ้าลูกไม้ ระบายโบว์ งานปักลายดอกไม้สีพาสเทลฟ้า, เขียว สำหรับการประดับตกแต่งจะมีลักษณะบางชิ้นที่มีขนาดใหญ่ผิดปกติ เครื่องประดับสร้อยคอที่ตกแต่งโบว์ขนาดใหญ่ เครื่องประดับตกแต่งผมขนาดอลังการ สร้อยคอโซคเกอร์ หน้ากากงานรื่นเริง โดยใช้วัสดุอย่าง ผ้าที่ให้ความเงาอย่าง ผ้าไหม ผ้าซาติน วัสดุมีค่าอย่าง ไชมุก เพชร ใช้ดอกไม้สดตกแต่ง โดยเฉพาะดอกกุหลาบ ถัอและประดับลงบนศีรษะ รวมทั้งงานปักไหม กลุ่มดอกไม้ เถาไม้ ลายดอกไม้

กุหลาบ การตกแต่งใบหน้าโดยมีสีแดงอ่อนๆเป็นพวงบริเวณหน้าแก้ม ปากระบายสีแดงเงาวาวอวบอ้อม
สามารถสร้างภาพลักษณ์ให้ดูมีสีสัน แสดงความสนุกสนาน เหมาะกับงานรื่นเริง

ภาพที่ 58 แสดงอาร์มและโทนของมารี อ็องตัวแน็ต ภาพลักษณ์ราชินีสูงศักดิ์ ผู้โหยหาความรื่นเริง
บันเทิงใจ

ภาพที่ 59 แสดงสีของภาพอารมณ์และโทน

3.2.2 มารี อีองตัวแน่นัด ภาพลักษณ์เด็กสาวชาวบ้าน ไร่เดียวসা

- ลักษณะบ่งที่ได้จากผลงานจิตรกรรมคือ ใบหน้าสดใส อิ่มสุข ผิวแก้มแดงทั่วบริเวณตั้งแต่เด็กสาวที่ออกไปวิ่งเล่นกลางแจ้ง ความธรรมดาเรียบง่าย
- ลักษณะบ่งที่ได้จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์คือ การโยยหาความธรรมดา การสวมบทบาทเป็นชาวบ้าน หมู่ดอกไม้ต้นเล็กต้นน้อย และป่าทุ่งหญ้าที่ช่วยให้หลบซ่อนตัว หลีกหนีความวุ่นวายของพระราชวังแวร์ซายส์ที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจ

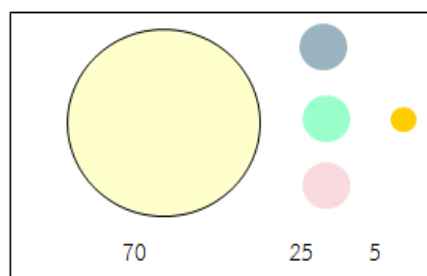
คำสำคัญ : เด็กสาวชาวบ้าน, ดอกไม้กระจุกกระจิง, ทุ่งหญ้าชนบท,
การหลบซ่อน

จากภาพอารมณ์และโทน (Mood & Tone) (ภาพที่ 60) แสดงถึงเทคนิคการจัดภาพแบบอิสระ (Freedom) กระจัดกระจายเล็กใหญ่สลับกันไป และเทคนิคการทำซ้ำ (Repeat) รวมกันในพื้นที่ ให้ความรู้สึกโล่ง เบา เน้นโทนสีขาวยเป็นหลัก ผสมด้วยสีพาสเทลฟ้า เขียว ชมพู อย่างละเล็กน้อยการตกแต่งขอบของเครื่องแต่งกายด้วยระบายผ้าลูกไม้ ริบบิ้น โบว์ งานปักลายดอกไม้สีพาสเทลฟ้า, เขียว (ภาพที่ 61) หมู่ดอกไม้ขนาดเล็กสลับกับต้นหญ้ากลายเป็นที่บดบัง สวมหมวกสานที่ตกแต่งด้วยริบบิ้นและขนนกกระจอกเทศ โดยใช้วัสดุอย่าง ผ้าที่ให้ความรู้สึกธรรมดา สบาย อย่างผ้าฝ้าย, ฝ้ายดิบ, ฝ้ายปาน ลายกลุ่มช่อดอกไม้ เถาไม้ ดอกกุหลาบ พันท์ลงบนข้าวของเครื่องใช้ งานปักในเครื่องแต่งกาย รวมถึงงานแกะสลัก

การตกแต่งใบหน้าดูสดใส เปล่งปลั่ง เงราวผิวเคลือบกระเบื้อง พวงแก้มแดงผาดไปทั่วบริเวณแบบคนอิ่มสุข

ภาพที่ 60 แสดงอารมณ์และโทนของมารี อ็องตัวแน็ต ภาพลักษณะเด็กสาวชาวบ้าน ไร่เตียงสา

ภาพที่ 61 แสดงสีของภาพอารมณ์และโทน

3.4 การตกแต่งใบหน้า

จากรูปแบบการแต่งหน้าที่นิยมในปี ค.ศ. 2020 มีลักษณะที่โดดเด่นแบ่งเป็น 7 ลักษณะ ได้แก่

- (1) ขนตาฟู ขนคิ้วตั้ง
- (2) แต่งตาสีพาสเทลต่างๆ
- (3) แต่งตาสีโมกกีคลาสสิคสีฟ้า
- (4) ผิวหน้าที่เงาวาว ฉ่ำน้ำ ธรรมชาติ
- (5) ติดเพชรบนใบหน้า
- (6) เส้นอายไลเนอร์ที่ลอยเหนือเส้นขอบเปลือกตา
- (7) การเพ้นท์บนใบหน้า

แสดงการวิเคราะห์รูปแบบการแต่งหน้าที่เหมาะสมกับภาพลักษณ์ของพระนางมารี อ็องตัวแน็ตในภาพลักษณ์ที่แตกต่างกัน แสดงดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 19 แสดงการวิเคราะห์รูปแบบการแต่งหน้าที่เหมาะสมกับภาพลักษณ์ของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต

พระนางมารี อ็องตัวแน็ต				
รูปแบบการแต่งหน้าที่นิยมในปี ค.ศ. 2020	ภาพลักษณ์ราชินีสูงศักดิ์ ผู้โยกหาความรื่นเริงบันเทิงใจ		ภาพลักษณ์เด็กสาวชาวบ้านไร้เดียงสา	
	คะแนนความเหมาะสม	ผลการวิเคราะห์คำอธิบาย	คะแนนความเหมาะสม	ผลการวิเคราะห์คำอธิบาย
1 ขนตาฟู ขนคิ้วตั้ง	★★★★	- คิ้ว และขนตา ที่ได้รับการตกแต่งแสดงถึงความสง่างาม ภูมิฐานได้รับการดูแลอย่างดี เหมาะสมกับฐานะราชินี และพร้อมสำหรับงานรื่นเริง	★★★	- คิ้ว ต่างจากภาพลักษณ์ ที่กลุ่มศิลปินแทนค่าความเป็นเด็กสาว ด้วยเส้นขนคิ้วที่อ่อนบาง - ขนตาฟู เกิดภาพลักษณ์ลักษณะความงดงามชวนฝัน

ตารางที่ 20 แสดงการวิเคราะห์รูปแบบการแต่งหน้าที่เหมาะสมกับภาพลักษณ์ของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต(ต่อ)

พระนางมารี อ็องตัวแน็ต				
รูปแบบการ แต่งหน้าที่ นิยมในปี ค.ศ. 2020	ราชินีสูงศักดิ์ ผู้โยยหาความรื่นเริงบันเทิง ใจ	ภาพลักษณ์เด็กสาวชาวบ้าน ไร้ เดียงสา		
	คะแนนความ เหมาะสม	ผลการวิเคราะห์ คำอธิบาย	คะแนนความ เหมาะสม	ผลการวิเคราะห์ คำอธิบาย
2 แต่งตาสีพาส เทลฟุ้งๆ	★★★★	โทนสีพาสเทลเช่นเดียวกับสีตามรสนิยมความบางเบา ฟุ้ง อาจทำให้ได้ภาพลักษณ์ที่ต้องโดดเด่นเลื่อนกลาง	★★ ★★	โทนสีที่อ่อนหวานสื่อถึงบรรยากาศของธรรมชาติ ความฟุ้ง บางเบา ทำให้ดูคล้ายภาพจากผลงานจิตรกรรม
3 แต่งตาสโมก ก็คลาสสิคสีฟ้า	★★★★ ★★	โทนสีฟ้าอมน้ำเงิน ผสมสีเทาและดำ สื่อถึงภาพลักษณ์ความน่าเกรงขาม ดุดันและได้ภาพลักษณะแปลกตาเหมาะกับตกแต่งสำหรับงานรื่นเริง	★	โทนสีฟ้าอมน้ำเงิน ผสมสีเทาและดำ อาจทำให้ภาพลักษณ์ดูหนัก ดุดันขัดแย้งกับความเรียบง่ายบางเบา
4 ผิวหน้าที่เงา วาว ฉ่ำน้ำ ธรรมชาติ	★★★★	สื่อถึงภาพลักษณ์ได้ปานกลาง เฉพาะส่วนที่เงาแวววาวเท่านั้น ภาพลักษณ์เน้นการตกแต่งด้วยสีสันทันที่แสดงความสมบูรณ์แบบทุกขณะมากกว่าความธรรมชาติ	★★★★ ★★	สื่อถึงภาพลักษณ์ได้อย่างชัดเจน ความธรรมชาติ เรียบง่าย ใบหน้าที่เปล่งปลั่ง อิ่มเอม มีความสุขจากภายใน

ตารางที่ 21 แสดงการวิเคราะห์รูปแบบการแต่งหน้าที่เหมาะสมกับภาพลักษณ์ของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต (ต่อ)

พระนางมารี อ็องตัวแน็ต				
รูปแบบการ แต่งหน้าที่ นิยมในปี ค.ศ. 2020	ภาพลักษณ์ราชินีสูงศักดิ์ ผู้โหยหาความ รื่นเริงบันเทิงใจ		ภาพลักษณ์เด็กสาวชาวบ้าน ไร้เดียงสา	
	คะแนนความ เหมาะสม	ผลการวิเคราะห์ คำอธิบาย	คะแนนความ เหมาะสม	ผลการวิเคราะห์ คำอธิบาย
5 ติดเพชรบน ใบหน้า	★★★★ ★★	ความแวววาว เล่น แสงของวัสดุสื่อถึง ความฐานะ ความร่ำ รวย ฟุ้งเฟ้อได้ดี	★★	วัสดุแวววาวแสงจะ ให้ภาพลักษณ์ที่ดูมี ราคา แสดงถึงฐานะ มากเกินไป
6 เส้นอายุไล- เนอร์ ลอย เหนือเส้นขอบ เปลือกตา	★★★★	สื่อถึงภาพลักษณ์ได้ ปานกลาง เส้นสื่อถึง ความสนุกสนาน อิสระ ไร้แบบแผน ขณะเดียวกันก็เป็นจุด ดึงดูดสายตา ดึงความ สนใจ ทั้งยังต้องการ ชุกชอนไม่ต้องการ เป็นจุดสนใจ	★	การสร้างลายเส้น บริเวณรอบเปลือก ตาคงกลายเป็นจุด ดึงดูดสายตา ตา มากกว่า การ ต้องการหลบซ่อน
7 การเพ้นท์ บนใบหน้า	★★	การเพ้นท์โดยใช้สีสัน ต่างๆ อาจจะสื่อถึง ความสนุกสนาน สดใส แต่อาจขัดแย้ง กับภาพลักษณ์ของ ราชินีที่ต้องวางตัว ภายใต้ กฎระเบียบที่ ครอบงำอยู่	★★★★ ★★	ช่วยส่งเสริมให้ได้ ภาพลักษณ์ที่ สมบูรณ์ขึ้นโดยการ เพ้นท์สร้างลวดลาย และเลือกใช้โทนสีที่ สอดคล้อง เพื่อ สร้างลายบนใบหน้า

*หมายเหตุ ★ = น้อย, ★★ = พอใช้, ★★★ = ค่อนข้างดี, ★★★★ = ดี, ★★★★★ = ดีมาก

จากการวิเคราะห์ดังตารางด้านบน ทำให้ได้รูปแบบการแต่งหน้าที่เหมาะสมกับ
ภาพลักษณ์ของพระนางมาลี อีองตัวแน่ต์ใน 2 ภาพลักษณ์ที่แตกต่างกัน แสดงดังตารางที่ 3.7, 3.8

ตารางที่ 22 สรุปรูปแบบการแต่งหน้าชุดเครื่องประดับที่ 1 ราชินีสูงศักดิ์ผู้โหยหาความรื่นเริงบันเทิงใจ

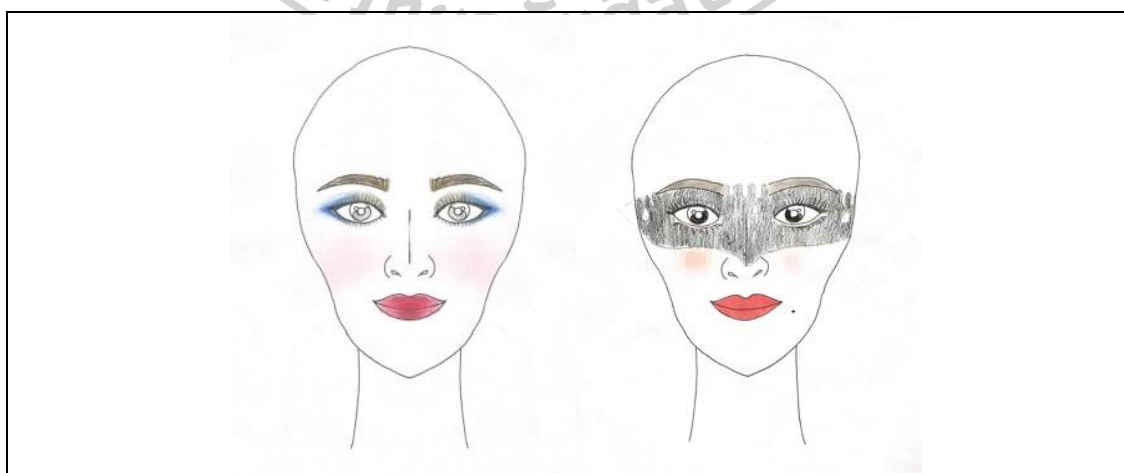
รูปแบบการแต่ง หน้าที่นำมาใช้	ภาพลักษณ์ราชินีสูงศักดิ์ ผู้โหยหาความรื่นเริงบันเทิงใจ	
	ภาพประกอบ	คำอธิบาย
1.ขนตาฟู ขนคิ้วตั้ง		- คิ้ว ขี้ตั้ง เรียงเป็นเส้น สีเข้ม - ขนตา ฟูเรียงเส้นเป็นแพ : แสดงถึงความดุดัน น่าเกรงขาม ได้รับการดูแลและตกแต่งอย่างพิถีพิถัน
2.แต่งตาโมกกี คลาสสิคสีฟ้า + เส้นอายไลเนอร์ ที่ลอยเหนือเส้น ขอบเปลือกตา		- ดวงตา เฉดสีโทนฟ้า - เส้นอายไลเนอร์ ปรับให้กริดชิดแนวเส้นเปลือกตา เพิ่มการลากเส้นที่หัวตาลงเล็กน้อย ปลายเส้นลากยาวออกไปจากปกติ : แสดงถึงสีสันและลายเส้นที่สนุกสนาน การตกแต่งมากเป็นพิเศษจากช่วงเวลาปกติ ดวงตาที่ทำให้เป็นจุดดึงดูดสายตา ชุกช่อนการไม่ต้องการเป็นจุดสนใจด้วยจุดสนใจ
3.ติดเพชรบน ใบหน้า		- ใช้เพชรขนาดเล็กใหญ่สีขาวใส ติดกระจายช่วงกรอบของดวงตา ใต้หน้าาก : แสดงถึงความร่ำรวย ฟุ้งเฟ้อ การต้องการความอลังการที่เป็นหนทางการระบายอาการก่ดก่ลุ่มจากปัญหาต่างๆ ที่ชุกช่อนไว้ภายใต้หน้าาก

ตารางที่ 23 สรุปรูปแบบการแต่งหน้าชุดเครื่องประดับที่ 2 เด็กสาวชาวบ้านไร่เดียวสา

รูปแบบการแต่ง หน้าที่นำมาใช้	ภาพลักษณะเด็กสาวชาวบ้าน ไร่เดียวสา	
	ภาพประกอบ	คำอธิบาย
1.ขนตาฟู ขนคิ้วตั้ง		- คิ้ว ขี้ตั้ง เรียงเป็นเส้นบางเล็กน้อย สีอ่อน - ขนตา งามยาวเรียงเส้น : แสดงถึงความงามแบบธรรมชาติไว้การปรุงแต่ง
2.แต่งตาสีพาส เทลพุ้งๆ + ผิวหน้าที่เงาวาว ฉ่ำน้ำ ธรรมชาติ		- ดวงตา โทนสีพาสเทลอ่อน เกือบผสมให้เกิดความ พุ้งจนเลือนลางกลืนเข้าหากัน - ผิวหน้า ให้ความเงาวาว ล้อแสงแดด : แสดงถึงความสดใสแบบเด็กสาว ใบหน้าสุขภาพดีให้ ภาพลักษณ์ที่ธรรมชาติ ดูละมุน
3. การเพ้นท์บน ใบหน้า		- ใช้โทนสีพาสเทลโทนสดใส สร้างลายเล็กๆกระจาย ช่วงหน้าแก้ม : แสดงถึงโทนสีที่หลากหลายท่ามกลางธรรมชาติ ความสดใส สนุกสนานอย่างไม่ต้องเกรงกลัวสิ่งใด แสดงตัวตนได้อย่างเต็มที่

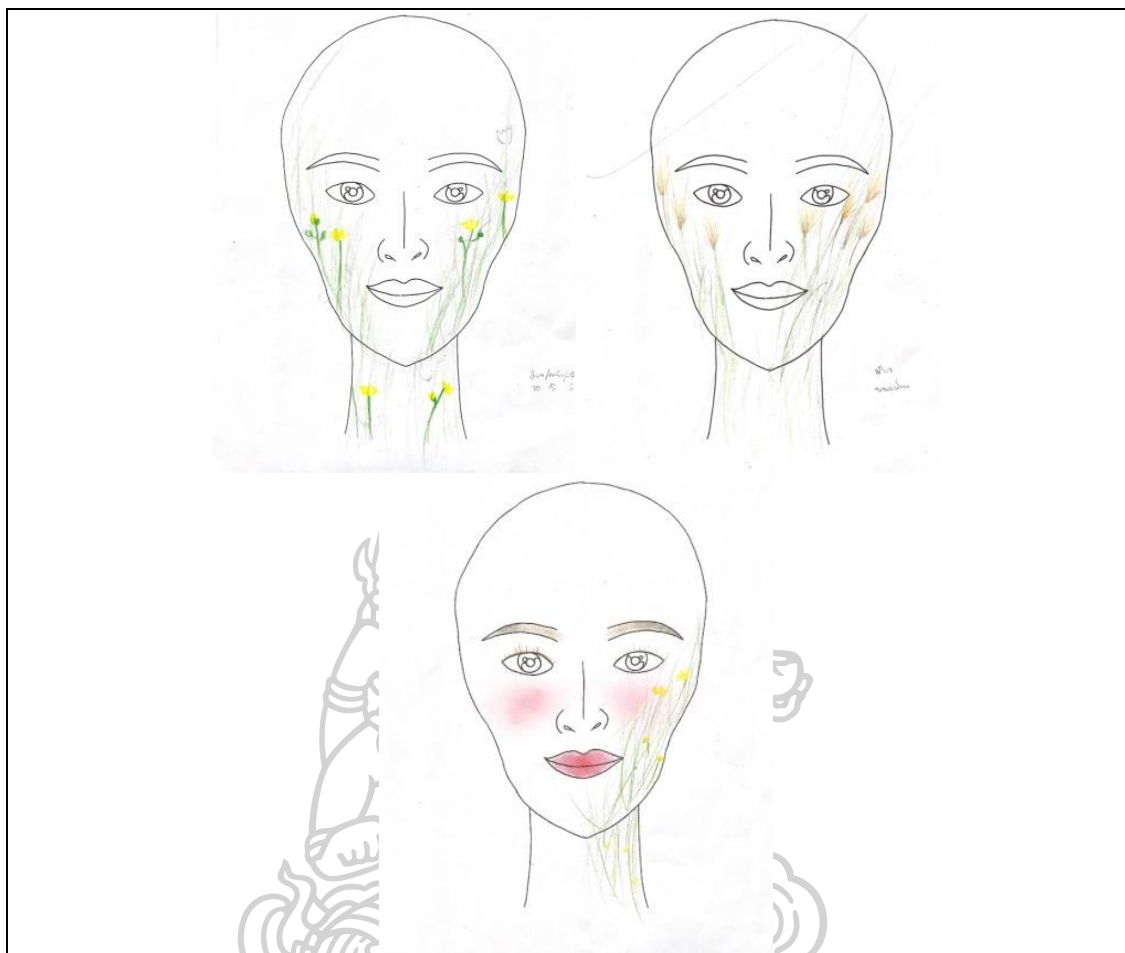
จากตารางด้านบน นำไปสู่การออกแบบร่างการตกแต่งใบหน้า (ภาพที่ 62) และ(ภาพที่

63)

ภาพที่ 62 แบบร่างการตกแต่งใบหน้าที่ 1 ราชนิสุงค์ศักดิ์ผู้หยหากความรื่นเริงบันเทิงใจ

ภาพที่ 63 แบบร่างการตกแต่งใบหน้าที 2 เด็กสาวชาวบ้าน ไร่เดียวสา

ผลสรุปจากการวิเคราะห์รูปแบบการแต่งหน้านิยมในปีค.ศ. 2020 รูปแบบที่ทำให้เกิดเป็นกระแสนิยมทางสังคม จะถูกกำหนดโดยกลุ่มผู้นำทางแฟชั่นระดับโลก คิดรูปแบบและนำแนวทางนั้นมาแสดงให้สังคมเห็นถึงความงาม ได้แก่ผู้จัดงานแสดงแฟชั่นวีค (Fashion Week) นิวยอร์ก มิลาน ลอนดอน มิลาน เช่น แบรนต์ซานเอล (Chanel) แบรนต์กุชชี (Gucci) แบรนต์อเล็กซานเดอร์ แม็คควีน (Alexander McQueen) เช่นเดียวกับในยุคบารอค-โรโคโค่ ฝรั่งเศส ผู้ที่นำสร้างกระแสความนิยมต่างๆ ให้แก่สังคม หันไม่พ้นกลุ่มราชวงศ์ชนชั้นสูง รสนิยมความชอบส่วนตัวสามารถเกิดเป็นอิทธิพลให้สังคมคล้อยตามความนิยมนั้นๆตามไปด้วย

ผลสรุปสำหรับรูปแบบการแต่งหน้าเครื่องประดับชุดที่ 1 คือ ราชนิสุงค์ศักดิ์ผู้หยหาความรื่นเริงบันเทิงใจที่จะนำไปใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานคือ รูปแบบเส้นขนตาและขนคิ้วที่เรียงเส้นที่แสดงถึงการได้รับการดูแลและตกแต่งมาเป็นอย่างดี ระบายสีเปลือกตาด้วยไล่ระดับสีโทนฟ้า การถมเส้นแนวขอบขนตาลากหางปลายเฉียงขึ้น หัวตาลากจิกลงเล็กน้อย แสดงถึงความสนุกสนาน พร้อมสำหรับงานรื่นเริง ตกแต่งแนวกรอบใต้ดวงตาด้วยเพชรประดับขนาดเล็กและใหญ่คละกัน แสดงถึง

ความฟุ้งเฟ้อ สร้างความอสังการ เพื่อเป็นหนทางในการระบายอาการกัลดกัลุมจากปัญหาต่างๆ ที่ซุกซ่อนไว้ภายใน (ภาพที่ 64)

ภาพที่ 64 การแต่งหน้าเครื่องประดับชุดที่ 1 ราชนิสูงศักดิ์ ผู้โหยหาความรื่นเริงบันเทิงใจ

สำหรับรูปแบบการแต่งหน้าเครื่องประดับชุดที่ 2 เด็กสาวชาวบ้าน ไร่เตียงสา ที่จะนำไปใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานคือ รูปแบบขนตาวางอนและขนคิ้วตั้งเรียงตัวโทนสีอ่อน แสดงถึงความงามแบบธรรมชาติ เปลือกตาระบายโทนสีครีม, ชมพูพาสเทลอ่อนๆ เกลี่ยผสมให้เกิดความฟุ้งจนเลื่องลางกลืนกัน ผิวหน้าเงาวาวลือแสงแดดแสดงถึงความสดใสแบบเด็กสาว ใบหน้าสุขภาพดีให้ภาพลักษณ์ที่ธรรมชาติการ เพ้นท์บนใบหน้าใช้สีชมพู, ฟ้าพาสเทล สร้างลายดอกหญ้าดอกเล็กๆ กระจายช่วงหน้าแก้ม แสดงถึงหมู่ดอกไม้ ดอกหญ้าขนาดเล็กที่กระจายหลากหลายท่ามกลางธรรมชาติ ความสดใส สนุกสนาน แสดงตัวตนได้อย่างเต็มที่ (ภาพที่ 65)

ภาพที่ 65 การแต่งหน้าเครื่องประดับชุดที่ 2 เด็กสาวชาวบ้าน ไร่เตี้ยงสา

จากรูปแบบการแต่งหน้าด้านบนทำให้ได้ข้อสรุปของการเลือกอุปกรณ์ที่ใช้ในการแต่งหน้า คือ เลือกใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ในการแต่งหน้าสร้างงานผิว แสดงความแวววาว เอิบอ๋มของผิวหนัง การให้สีของพวงแก้มและสีบนริมฝีปาก เนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบมาให้สร้างภาพลักษณ์ที่ดูกลืน เนียนเป็นเนื้อเดียวไปกับผิวหนังเดิม ให้สี และพื้นผิวที่ละเอียด ให้ภาพลักษณ์ที่สมจริง สำหรับการสร้างลายตกแต่งเลือกใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อการเพ้นท์บนร่างกาย เนื่องจากให้สีสดใส เนื้อสีที่มีความหนาแน่นกลบสีพื้นผิวเดิมได้หมด และเลือกเพชรตกแต่งจากกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานศิลปะ เนื่องจากเป็นวัสดุที่ให้ความแวววาว สีคล้ายเพชรจริง แต่มีน้ำหนักเบา เหมาะสมแก่การนำมาใช้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยใช้กาวติดขาทายึดติดลงบนผิวหนัง

3.5 การทดลองวัสดุ

ผลสรุปจากการวิเคราะห์รูปแบบมีวัสดุที่ต้องนำมาใช้ในการสร้างผลงาน จึงได้ทำการสำรวจและทดลองเพื่อให้ได้รูปแบบวัสดุที่สมบูรณ์ตรงกับการสร้างสรรค์ผลงาน ดังนี้

3.5.1 การสำรวจวัสดุ

ออกสำรวจหาวัสดุที่ให้ภาพลักษณ์ใกล้เคียงกับผลการวิเคราะห์ในพื้นที่ย่านพาหุ-รัต เจริญกรุง เขตกรุงเทพมหานคร แสดงดังตารางที่ 3.40 และ 3.41

ตารางที่ 24 ผลการออกสำรวจวัสดุที่ให้ภาพลักษณ์ใกล้เคียงกับผลการวิเคราะห์

รูปแบบ	ภาพประกอบ	คำอธิบาย	ผลการวิเคราะห์
1. ลาย ประยุกต์ จากลายแม่ แบบยุคบา รอก-โรโคโค้		- ผ้ามีลายคล้ายคลึงจากยุค สมัยบารอก-โรโคโค้ สังกะ ตุ ได้ว่าจะมีการผสมดินใหม่สี ทองอยู่ด้วยเสมอ - ลายเกลียว ใบไม้ม่วง แม้ จะมีการประยุกต์สร้างลาย ขึ้นมาใหม่ แต่ยังให้ ความรู้สึกถึงยุคสมัยได้ดี	- ผ้าที่มีเนื้อหนา ไม่ เหมาะนำมาใช้เป็น วัสดุ เพราะเมื่อนำมา ซ้อนทับอีกจะยิ่งหนา มากเกินไป - ผ้าเนื้อโปร่งแม้จะมี ลายที่คล้ายคลึง แต่ เมื่อตัดเป็นชิ้นออกมา ขอบชายผ้ารุ่ม
2. ผ้าสีพาสเทล โทนอ่อน		- มีผ้าตัดแปลงที่ให้ลักษณะ เช่นเดียวกับผลการ วิเคราะห์ นอกจากนี้ยังมี โทนสีหลากหลายเฉดให้ เลือกใช้	- ได้ผ้าลักษณะที่ ต้องการและสีที่ตรง กับผลสรุป
3. ผ้าลูกไม้		- มีลายประยุกต์ที่ใกล้เคียง ยุคสมัยบารอก-โรโคโค้ ทั้ง ในหมวดหมู่ลายใบไม้เลื้อย และกลุ่มลายดอกไม้	- มีชิ้นผ้าที่มีลายที่ น่าสนใจ จึงนำมาตัด เลาะเฉพาะชิ้นส่วนไว้ สำหรับใช้ในการสร้าง ผลงาน เนื่องจากส่วน ปกมีความหนา จึงไม่มี การรุ่มของขอบผ้า

ตารางที่ 25 ผลการออกสำรวจวัสดุที่ให้ภาพลักษณ์ใกล้เคียงกับผลการวิเคราะห์ (ต่อ)

รูปแบบ	ภาพประกอบ	คำอธิบาย	ผลการวิเคราะห์
4.งานปัก สร้างลาย		- มีทั้งลายน่ารัก สดใส และลายที่ดูสวยงาม อลังการ ใช้เทคนิคการ ปักกัน	- ลายที่สำรวจได้ ไม่ ใกล้เคียงกับรูปทัศนธาตุ ยากที่จะนำมาต่อยอด และแต่ละชิ้นมีราคา ค่อนข้างสูง
5.งานปักนูน (Punch Needle)		- ใช้เครื่องมือปักที่ให้ เทคนิคเส้นไหมยกตัว ลอย พูฟองขึ้นมา	- มีความน่าสนใจในการ นำมาใช้เป็นเทคนิคผสม กับวัสดุ
6.ไหมปัก		- มีหลากหลายเฉดโทนสี หลายรูปแบบ ขนาดที่ แตกต่างกัน	- มีเฉดสีที่ตรงกับผลสรุป ใช้ เหมาะกับงานปักจึง นำมาใช้ เป็น วัสดุ สร้างสรรค์ผลงาน
7.ดอกไม้ผ้า		- มีชั้นของผ้าที่แตกต่าง กัน แสดงถึงชั้นกลีบของ ใบดอกไม้จริง	- ไม่เหมาะที่จะนำมา ประยุกต์ใช้ เพราะดอกมี ขนาดใหญ่ รูปร่างหนา และโทนสีไม่สัมพันธ์กับ ผลสรุปที่ได้

จากตารางข้างต้น เมื่อได้วัสดุจากการสำรวจแล้วจึงนำมาซึ่งการทดลองหาเทคนิคเพื่อใช้
ในการสร้างสรรค์ผลงาน ดังนี้

3.5.2 การทดลองวัสดุ

3.5.2.1 ทดลองวัสดุผ้า

เนื่องจากมีวัสดุผ้าหลากหลายแบบถึงทำการทดลองเพื่อหารูปแบบ
ของผ้าที่เหมาะสมในการนำมาสร้างสรรค์ผลงานมากที่สุด แสดงดังตารางที่ 3.42, 3.43 และ 3.44

ตารางที่ 26 ผลการทดลองวัสดุผ้า

วัสดุ	ภาพประกอบ	ผลการทดลอง
1. ผ้าด้ายดิบ		- ตาผ้ายืดหยุ่นเมื่อเข็มทะลุผ่านดี ปักเส้นไหมได้แน่น แต่เมื่อตัดชิ้นงานออกมา ชายขอบรุ่มค่อนข้างมาก เมื่อลองใช้ไฟแช็กกลนปลายผ้า เกิดรอยไหม้สีน้ำตาล : ผ้าด้ายดิบจึงไม่เหมาะกับการนำมาใช้เป็นวัสดุ
2. ผ้าอแกนตี		- ผ้ามีความบางมาก แม้ผ้าไม่ได้รัดไหมแน่นมากเท่าผ้าด้ายดิบ แต่สามารถปักไหมอยู่ตัวได้ดี เมื่อตัดชิ้นงานออกมา ชายขอบรุ่มเป็นเส้นด้ายลองใช้ไฟแช็กกลนปลายผ้า ทำให้ขอบผ้าสวยงามขึ้น : ผ้าอแกนตีเหมาะที่จะนำมาใช้เป็นวัสดุสำหรับปัก
3. ผ้าซาติน		- แม้ผ้าจะทอด้วยดี แต่เมื่อสอดเข็มผ่านตาผ้าไป ผ้าไม่คืนตัว เกิดเป็นรูไม่คืนตัว เมื่อปักไหมผ่านรูที่เกิดขึ้นทำให้ชิ้นงานย่น ไม่สวยงาม : ผ้าซาตินไม่เหมาะที่จะนำมาใช้เป็นวัสดุ
4. ผ้านิวซาติน เวเลนตีโน่		- ผ้าที่พัฒนาขึ้นมาจากผ้าซาติน ตาผ้าดี มีน้ำหนักเมื่อทั้งตัว ทดลองสอดรูร้อยไหมผ่านผ้า ผ้าคืนตัวได้ดี ฝีปักสวยงาม ผ้าเรียบเป็นทรงสวย : ผ้านิวซาตินเวเลนตีโน่เหมาะที่จะนำมาใช้เป็นวัสดุ
5. ผ้าอแกนตี ซ้อนทับผ้า ด้ายดิบ		- ลองนำผ้าสองแบบมาซ้อนกัน โดยให้ผ้าด้ายดิบอยู่ข้างล่าง แม้จะได้ชิ้นปักที่แน่นขึ้น แต่เมื่อตัดเป็นชิ้น โดยตัดส่วนของผ้าด้ายดิบให้ลึกเข้าไปไหมมากขึ้นชายขอบรุ่มแยกตัวออกจากกันแม้จะใช้ไฟแช็กกลน ผ้าด้ายดิบเกิดรอยไหม้สีน้ำตาลเป็นก้อนหนา ไม่เรียบร้อย : เทคนิคนี้ไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้

ตารางที่ 27 ผลการทดลองวัสดุผ้า (ต่อ)

วัสดุ	ภาพประกอบ	ผลการทดลอง
6. การปักไหมแบบมีแกนลวด		- จากปัญหาชายขอบรุ่ย ทดลองปักไหมพันลวดให้เป็นเส้นขอบ เมื่อตัดเป็นชิ้นงานออกมา พบว่าสามารถตัดแต่งชิ้นงานได้เล็กน้อย และขอบผ้าดูสวยงามขึ้น : เทคนิคนี้เหมาะที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
7. เข็มปักผ้า (Punch Needle)		- เข็มปักอัตโนมัติที่มีเทคนิคให้ไหมอีกด้านยกตัวสูงขึ้น ให้ความรู้สึกเหมือนเกสรของดอกไม้ เมื่อทดลองปักพบว่า รูเข็มขนาดเล็กยังเป็นขนาดใหญ่เมื่อเทียบกับเข็มปักธรรมดา ทำให้ผ้าเป็นรูและย่น การควบคุมน้ำหนักให้ฝีเข็มให้หมด้านหลังมีขนาดความยาวของเส้นไหมให้เท่ากันทำได้ยาก : เทคนิคนี้ไม่เหมาะที่จะนำไปใช้
8. การสร้างกลีบดอกจากผ้า		- ทดลองทำกลีบดอกไม้สำหรับประดับบนปักหมวกจากผ้าตาข่าย, ผ้ามีสลิ้น, ผ้าขาวบาง เมื่อตัดออกมาเป็นชิ้น ชายขอบผ้ารุ่ย เมื่อใช้กาวกันรุ่ยทาขอบผ้า สามารถช่วยให้ชิ้นผ้าอยู่ตัว ไม่หลุดรุ่ยออกมา : เทคนิคนี้เหมาะที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
9. กาวกันขอบผ้ารุ่ย		- เป็นกาวชนิดน้ำ ใช้ป้ายลงบนริมขอบผ้า ช่วยให้ด้ายติดเรียงกันไม่ลู่ออกมา เมื่อทดลองทา กาวกับผ้า สามารถช่วยลดการลู่ของผ้าบริเวณชายขอบได้ดี : เทคนิคนี้เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับวัสดุผ้า

จากการทดลองข้างต้นทำให้ได้ข้อสรุปดังนี้ คือ ผ้าที่เหมาะสมจะนำมาใช้สร้างงานปักคือผ้าอแกนดี ใช้เทคนิคเย็บไหมพันลวดเพื่อให้สามารถดัดแต่งชิ้นงาน สำหรับกลีบดอกไม้จากผ้าใช้กาวกัน รุ่ยทารอบขอบชิ้นงานทำให้ผ้าอยู่ตัว ไม่รุ่ย และใช้เข็มเย็บมือสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ

3.5.2.2 ทดลองวัสดุโลหะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ เลือกใช้วัสดุโลหะทองเหลือง ชุบสีทองเพื่อให้ได้ภาพลักษณ์ตรงตามผลการวิเคราะห์ นำวัสดุนี้มาใช้ในการให้โทนสีทองเงา วาว และใช้ประกอบกับวัสดุผ้า ทำการทดลองเพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมในการนำมาสร้างสรรค์ผลงานมากที่สุด แสดงดังตารางที่ 3.45, 3.46 และ 3.47

ตารางที่ 28 ผลการทดลองวัสดุโลหะทองเหลือง

เทคนิค	ภาพประกอบ	ผลการทดลอง
1.การตัดสร้างลาย		- ใช้แผ่นทองเหลืองขนาด 0.05 และ 0.1 วาดลายและตัดออกมาเป็นชิ้น แผ่นทองเหลืองมีขนาดบางเมื่อจับไปมาหลายครั้งจึงหักงอ เกิดเป็นรอย : เทคนิคนี้แม้จะทำให้ได้รูปร่าง ลักษณะลายที่สวยงามแต่ไม่คงรูป จึงไม่เหมาะสมที่จะนำไปใช้
2.การฉลุสร้างลาย		- ใช้แผ่นทองเหลืองขนาด 0.6 วาดลายและฉลุออกมาเป็นชิ้น เมื่อใช้แผ่นทองเหลืองที่หนาขึ้นทำให้ได้ชิ้นงานที่สวยงาม และคงทน : เทคนิคนี้เหมาะสมที่จะนำไปใช้
3.การติดกาวเพื่อยึดชิ้นงานเข้าด้วยกัน		- การประกอบชิ้นงานระหว่างผ้าและวัสดุโลหะ ทดลองใช้กาวยึดชิ้นงาน สามารถยึดติดได้ดีแต่ถ้าไม่ระมัดระวังจะเห็นเป็นรอยกาว ความทนพอประมาณ : เทคนิคนี้มีความน่าสนใจ อาจจะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานได้
4. การเจาะรูเพื่อประกอบ		- การประกอบชิ้นงานผ้าและวัสดุโลหะ เจาะรูที่แผ่นทองเหลือง ใช้ไหมร้อยเข็มเย็บเพื่อยึดชิ้นงาน สามารถยึดส่วนของผ้าเข้ากับแผ่นโลหะได้ดี มีความแน่นหนาคงทน : เทคนิคนี้เหมาะสมที่จะนำมาใช้

ตารางที่ 29 ผลการทดลองวัสดุโลหะทองเหลือง (ต่อ)

เทคนิค	ภาพประกอบ	ผลการทดลอง
5.การระบายสีไม้บนแผ่นทองเหลือง		- บนแผ่นทองเหลืองขนาด 0.05 และ 0.1 ระบายสีไม้ทับกลบได้มีดขีดดี โทนสีพาสเทลเห็นเด่นชัด ให้ลักษณะถึงผลงานภาพจิตรกรรม แต่รอยสีไม้หลุดเลือนหายง่าย -บนแผ่นทองเหลืองขนาด 0.6 ระบายสีไม้ไม่ติด หรือมองเห็นเป็นเส้นเลือนราง : สำหรับแผ่นทองเหลืองขนาด 0.05 และ 0.1 : เทคนิคนี้ถ้ามีวิธีแก้ปัญหาข้อเสียได้ อาจจะนำไปใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานต่อไป
6.การทำทับด้วยน้ำยาเคลือบเงาเล็บ		- จากเทคนิคระบายสีไม้บนแผ่นโลหะบาง ทดลองเคลือบสีไม้ด้วยน้ำยาเคลือบเงาเล็บ เมื่อแห้งดีแล้วสามารถเคลือบรอยเส้นสีไม้ได้ดี ดูเงาวาว แต่เมื่อต้องนำชิ้นงานไปเย็บประกอบ การเสียดสีทำให้น้ำยาที่เคลือบอยู่หลุดออกมา : เทคนิคนี้และเทคนิคสีไม้ไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้
7.โครงลวดก๊ีบเสียบผมแบบตรง		- ดัดลวดทำโครงก๊ีบสำหรับเป็นฐานของก๊ีบ : ปลายขาของลวดเป็นเส้นตรงเมื่อประกอบชิ้นขนาดใหญ่เข้าไป ทำให้เมื่อปักลงผม โครงก๊ีบไม่อยู่ทรง
8.โครงลวดก๊ีบเสียบผมแบบขาซิกแซก		- ดัดลวดทำขาซิกแซกกับโครงก๊ีบ แก้ปัญหาจากแบบแรก : รูปทรงของขาซิกแซก ทำให้เมื่อปักลงผม ส่วนที่หยักโค้งเกี่ยวกับกับเส้นผม ทำให้ก๊ีบอยู่ทรง ไม่โอนเอน เหมาะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

จากการทดลองข้างต้นทำให้ได้ข้อสรุปดังนี้ คือ ใช้วัสดุโลหะเป็นแผ่นทองเหลือง ใช้เทคนิคการฉลุสร้างลายและการเจาะรูเพื่อร้อยยึดชิ้นงานเข้ากับโลหะทองเหลืองเข้าด้วยกัน และชุบปิดงานโลหะด้วยสีทอง

3.5.2.3 ทดลองสร้างโครงหมวก

ทำการวาดแบบร่างโครงหมวกเพื่อหารูปทรงที่เหมาะสม และนำแบบร่างที่มีความน่าสนใจมาทดลองสร้างเป็นโมเดล แสดงดังตารางที่ 3.48 และ 3.49

ตารางที่ 30 การวาดแบบร่างโครงหมวก

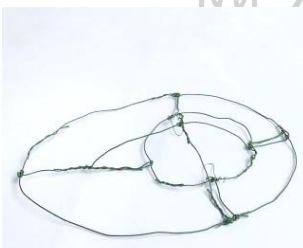
แบบร่างที่	ภาพประกอบ	ผลการวิเคราะห์
1.		- แบบร่างขั้นต้น แสดงรูปทรงของหมวก และรูปแบบของการสวมใส่ จากแบบร่างนี้ นำไปสู่การร่างหมวกที่มีรายละเอียดมากขึ้น
2.		- ทรงหมวกมาตามหมวกสวมปีกหมวกกว้างปลายโค้งงอนุ่มเข้าด้านใน แสดงถึงการปกปิดซ่อนใบหน้า มีโบว์รับบั้นด้านหลัง : เป็นรูปทรงที่มีความสนใจเหมาะที่จะนำไปทดลองสร้างโมเดลกระดาษต่อไป
3.		- ทรงหมวกสานปีกกว้างปีกหมวกกว้างมากเป็นพิเศษแสดงถึงพื้นที่ส่วนตัวและการซ่อนปกปิด มีสานรับบั้นใช้สำหรับผูกมัดที่ใต้คาง : เนื่องจากมีปีกกว้างอย่างมาก หากปรับลดขนาดแบบลง จะทำให้มีความสนใจเหมาะที่จะนำไปทดลองสร้างโมเดลกระดาษต่อไป
4.		- ทรงหมวกครึ่งหัวหมวกโค้งงอนุ่มเข้าด้านในเอียงลงด้านข้างแก้ม ให้ภาพลักษณ์ของการซ่อน : เป็นรูปทรงที่เหมาะด้านหน้ามากเกินไป อาจจะต้องลองปรับแบบให้เอียงด้านข้างแทน
5.		- ทรงหมวกครึ่งหัวเอียงเอียงข้างหมวกขนาดเล็ก มีโดมโค้งด้านบนและเทลานลงด้านล่างทำให้ชิ้นงานมีพื้นที่นูนต่ำ นูนสูง สามารถเล่นระดับการตกแต่ง : เป็นรูปทรงที่มีความสนใจเหมาะที่จะนำไปทดลองสร้างโมเดลกระดาษต่อไป

ทำทดลองสร้างโมเดลหมวกจากกระดาษเพื่อจำลองขนาดและรูปทรงจากแบบร่าง เพื่อหารูปแบบของหมวกที่เหมาะสมในการนำมาสร้างสรรค์ผลงานมากที่สุด แสดงดังตารางที่ 3.50 และ 3.51

ตารางที่ 31 การทดลองสร้างโมเดลจากกระดาษ

รูปทรงที่	ภาพประกอบ	ผลการทดลอง
1.		หมวกปีกกว้าง - หมวกสวมเต็มศีรษะ ปีกหมวกกว้างปลายหมวกโค้ง เป็นรูปตัวซี (C) งุ่มเข้ด้านในเล็กน้อย ได้รูปทรงหมวกที่มีขนาดใหญ่ เนื่องจากต้องมีการตกแต่งชิ้นส่วนอื่นๆ ประกอบเข้าไปด้วย จะทำให้เกิดพื้นที่ว่างเกินความจำเป็น และชิ้นงานอาจมีขนาดเล็ก : รูปทรงนี้ไม่เหมาะสมที่จะนำมาสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ เนื่องจากมีขนาดใหญ่
2.		หมวกเฉียงรูปทรงรีคล้ายไข่ - หมวกสวมครึ่งศีรษะทรงเฉียง รูปร่างวงรีคล้ายไข่ ฐานป้าน ปลายเรียวแคบ ทดลองสร้างโมเดลกระดาษได้รูปทรงหมวกที่แบนราบไม่เกิดความเป็นมิติของชิ้นงาน : รูปทรงนี้ไม่เหมาะสมที่จะนำมาสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ เนื่องจากมีขนาดใหญ่
3.		หมวกเฉียงรูปทรงรีคล้ายไข่ (พัฒนาจากแบบที่ 2) - หมวกสวมครึ่งศีรษะทรงเฉียง รูปร่างวงรีคล้ายไข่ ฐานโค้งเรียวแคบ ปลายปีกหมวกโค้งป้านออก ทดลองสร้างโมเดลกระดาษได้รูปทรงหมวกที่ยกสูงขึ้น ชิ้นงานดูน่าสนใจเนื่องจากมีพื้นสูงและต่ำ สามารถทำให้ชิ้นงานโดดเด่นได้ ปลายปีกหมวกป้านออกเมื่อสวมให้เอียงเฉียง จะช่วยให้บังใบหน้า แสดงถึงลักษณะการซ่อน แต่เมื่อทดลองสวม รูปทรงมีขนาดค่อนข้างใหญ่ : รูปทรงนี้หากแก้ไขข้อบกพร่องได้ อาจจะเหมาะสมที่จะนำมาสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ

ตารางที่ 32 การทดลองสร้างโมเดลจากกระดาษ (ต่อ)

รูปทรงที่	ภาพประกอบ	ผลการทดลอง
4.		หมวกเฉียงรูปทรงรีคล้ายไข่ (พัฒนาจากแบบที่ 3) - สร้างโมเดลกระดาษโดยลงขนาดรัศมีส่วนโค้งด้านล่าง และปรับเส้นรอบปากหมวกให้แคบลง ได้รูปทรงหมวกที่ขนาดเล็กกลง ให้ภาพลักษณ์ที่ดูน่ารัก สื่อถึงความ เป็นเด็กสาว : รูปทรงนี้เหมาะสมที่จะนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานเครื่องประดับ
5.		- จากรูปทรงโมเดลกระดาษแบบที่ 4 นำมาทดลองสร้างโครงฐานภายใน ด้วยวัสดุหลอด ภายใต้เส้นโครงทรงโค้งใช้หลอดตัดโค้งงอลักษณะคล้ายตัวยู (U) สำหรับใช้กับยึดติดระหว่างหมวกกับศีรษะ ได้โครงร่างที่ตรงกับรูปทรงโมเดลกระดาษที่ต้องการ : โครงสร้างนี้เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการผลิตชิ้นงานเพื่อสร้างสรรค์เป็นผลงานเครื่องประดับ

จากการทดลองข้างต้นทำให้ได้ข้อสรุปดังนี้ คือ จากการพัฒนารูปแบบโมเดลกระดาษ ทำให้ได้รูปแบบทรงหมวกที่ต้องการ คือรูปทรงที่ 4 เนื่องจากเป็นรูปทรงที่มีลักษณะที่สื่อถึงภาพลักษณ์ได้ชัดเจน ด้วยขนาดที่เล็กกะทัดรัด การสวมแบบเฉียงข้างแสดงถึงความน่ารักเข้ากับรสนิยมของเด็กสาว โดมโค้งด้านบนใช้เป็นฐานในการนำวัสดุตกแต่งอื่นๆมาจัดวางให้เกิดความเป็นมิติ เส้นโครงสร้างที่ทำการทดลองได้นำมาเป็นตัวแบบในการสร้างโครงหมวก โดยใช้วัสดุโลหะทองเหลืองรีดเป็นเส้นลวดกลม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2 มิลลิเมตร ตัดและเชื่อมต่อด้วยน้ำยาประสาน ตัดเส้นลวดทำเป็นตะขอ เชื่อมไว้ด้านข้างของหมวกทั้ง 2 ด้าน เพื่อให้เป็นที่ยึดของกับเสียบผม

3.5.2.4 ทดลองเพ้นท์บนใบหน้า

ทดลองเพ้นท์สร้างลายบนใบหน้าเพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมในการนำมาสร้างภาพลักษณ์ที่ส่งเสริมให้การตกแต่งเครื่องประดับให้สมบูรณ์ แสดงดังตารางที่ 3.52

ตารางที่ 33 ทดลองเพ้นท์สร้างลายบนใบหน้า

เทคนิค	ภาพประกอบ	ผลการทดลอง
1.เทคนิค เลียนแบบการ สร้างสรรค์ ผลงาน จิตรกรรม		- ลงสีโดยใช้เทคนิคเลียนแบบการสร้างผลงานจิตรกรรม ที่เริ่มจากการลงสีโทนอ่อนเป็นสีพื้นหลังและค่อยๆเพิ่มรายละเอียดขึ้นทีละชั้น โดยใช้ฟองน้ำแต่งหน้าชุบน้ำบิดให้หมาด เป็นอุปกรณ์ในการเกลี่ยสี ผลที่ได้ ภาพเพ้นท์ให้ลักษณะหนา ทำให้รู้สึกหนักและแน่น ชัดการสำคัญที่ต้องการภาพลักษณะบางเบาธรรมชาติ : เทคนิคนี้ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ในการ
2. เทคนิควาด เส้น		- ลงสีโดยใช้เทคนิควาดเส้น ที่เริ่มจากการวาดเส้นสีเข้มที่อยู่ด้านหลังสุดก่อนแล้วค่อยๆระบายสีโทนกลางจนถึงอ่อนทับกันเป็นชั้น ผลที่ได้ ภาพเพ้นท์ลายเส้นมีพื้นที่ว่างระหว่างสีเพ้นท์และผิวหนัง ทำให้รู้สึกเบาและเป็นธรรมชาติมากขึ้น : เทคนิคนี้เหมาะสมที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

จากการทดลองข้างต้นทำให้ได้ข้อสรุปดังนี้ คือ การเพ้นท์สร้างลายบนใบหน้าเหมาะสมที่จะนำเทคนิควาดเส้น มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยปรับขนาดของพู่กันให้มีขนาดเล็กลงอีก และพื้นที่ในลักษณะกระจายตัวเพื่อให้ได้ภาพลักษณะที่บางเบากว่าผลการทดลอง

3.5.3 สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองเพื่อหาวัสดุที่เหมาะสมในการนำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน ทำให้ได้ข้อสรุปคือ ผ้าอแกนดี และผ้านิวชาตินเวเลนดีโน่ เป็นวัสดุที่เหมาะสมสำหรับใช้เข็มปักเส้นไหมสร้างลาย บริเวณขอบเส้นของชิ้นงานใช้เทคนิคปักไหมพันลวดเพื่อให้ได้โครงที่สมบูรณ์ สามารถดัดรูปทรงได้ลดการรูดของชายขอบผ้า ใช้ผ้านิวชาตินเวเลนดีโน่เป็นผ้าฐานสำหรับประกอบชิ้นงาน เลือกวัสดุ

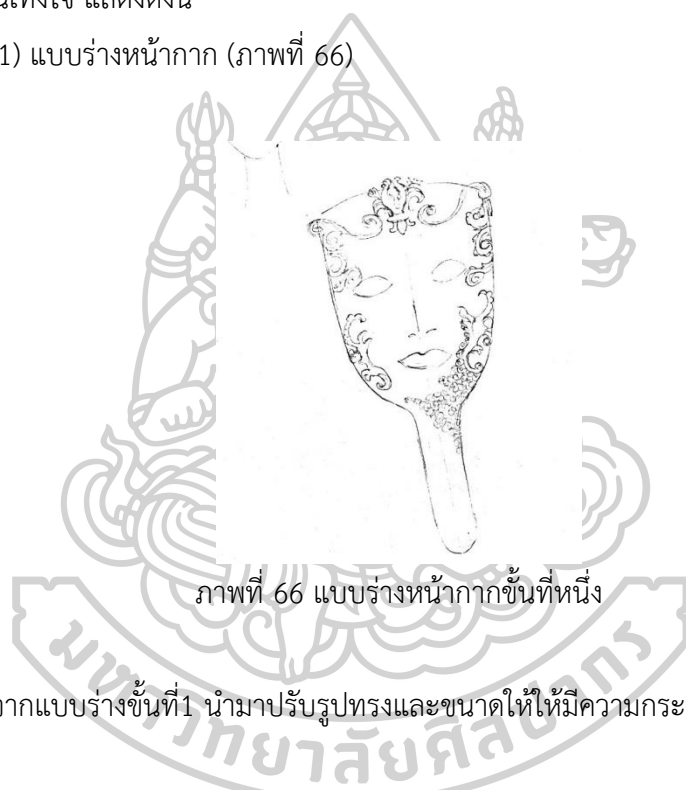
โลหะทองเหลืองแผ่นขนาด 0.6 ฉลุสร้างลาย ใช้เทคนิคเจาะรูสำหรับร้อยไหมยึดประกอบชิ้นงาน ชุบชิ้นงานด้วยทองเพื่อความเงางาม

3.5.4 แนวทางการออกแบบเครื่องประดับ

จากการวิเคราะห์และผลสรุปจากการทบทวนวรรณกรรม เป็นที่มาของรูปแบบการสวมเครื่องประดับ การเลือกพื้นที่สำหรับการตกแต่งบนร่างกาย เกิดเป็นผลสรุปของการสร้างสรรค์ผลงานดังนี้

3.5.4.1 แนวทางการออกแบบเครื่องประดับชุดที่ 1 คือ ราชนีสูงศักดิ์ผู้โหยหาความรื่นเริงบันเทิงใจ แสดงดังนี้

(1) แบบร่างหน้ากาก (ภาพที่ 66)

ภาพที่ 66 แบบร่างหน้ากากชิ้นที่หนึ่ง

จากแบบร่างชิ้นที่ 1 นำมาปรับรูปทรงและขนาดให้เพิ่มความกระชับมากขึ้น (ภาพที่ 67)

ภาพที่ 67 แบบร่างชิ้นที่สอง

จากแบบร่างขั้นที่ 2 นำมาปรับโครงสร้าง เพิ่มรายละเอียดและรูปแบบลวดลายให้ชัดเจนมากขึ้น (ภาพที่ 68)

ภาพที่ 68 แบบร่างพัฒนาที่หนึ่ง

จากแบบร่างพัฒนาขั้นที่ 1 นำมาปรับในส่วนของรายละเอียดเพิ่มมากขึ้น (ภาพที่ 69)

ภาพที่ 69 แบบร่างขั้นสุดท้าย

(2) แบบร่างสร้อยคอโชคเกอร์ (ภาพที่ 70)

ภาพที่ 70 แบบร่างสร้อยคอโชคเกอร์

จากแบบร่างนำมาปรับขนาดจี้ เพิ่มรายละเอียดด้านหลัง และตัดสร้อยช่วงล่างออกให้มีความกระชับมากขึ้น (ภาพที่ 71)

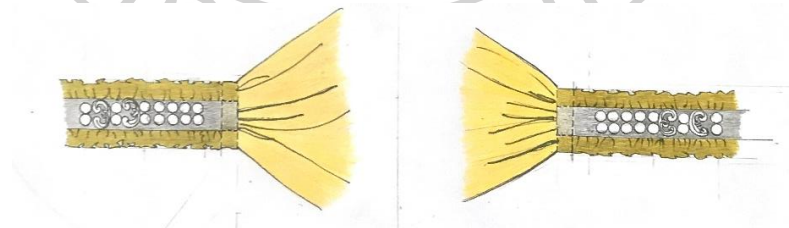

ภาพที่ 71 แบบร่างพัฒนาที่หนึ่ง

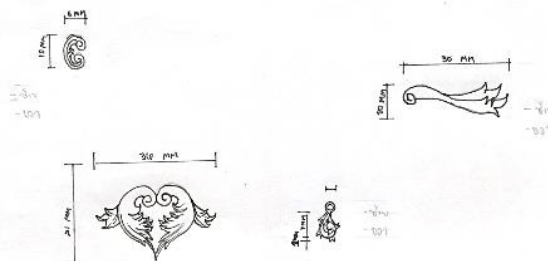
จากแบบร่างพัฒนาขั้นที่ 1 นำมาปรับและเพิ่มรายละเอียดเพิ่มมากขึ้น (ภาพที่ 72), (ภาพที่ 73) และ (ภาพที่ 74)

ภาพที่ 72 แบบร่างขั้นสุดท้ายที่ 1

ภาพที่ 73 แบบร่างขั้นสุดท้ายที่ 2

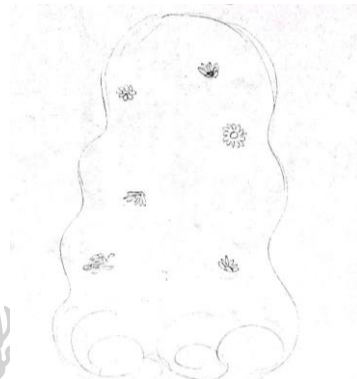

ภาพที่ 74 แบบร่างขั้นสุดท้ายที่ 3

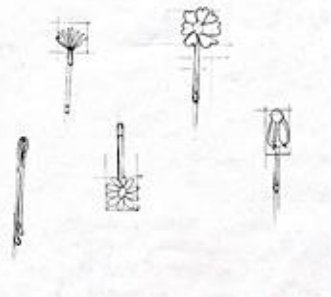

3.5.4.2 แนวทางการออกแบบเครื่องประดับชุดที่ 2 คือ เด็กสาวชาวบ้าน ไร่
เตียงสา แสดงดังนี้

(1) แบบร่างเครื่องประดับผม (ภาพที่ 75) และ (ภาพที่ 76)

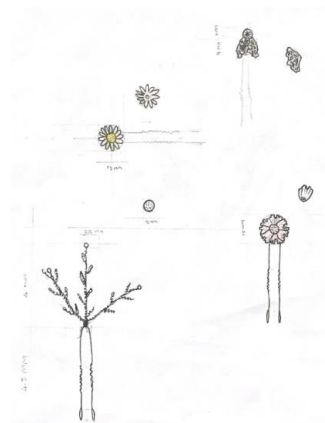

ภาพที่ 75 แบบร่างชั้นที่หนึ่ง

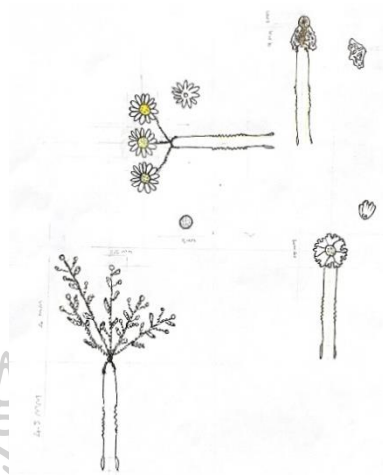
ภาพที่ 76 แบบร่างชั้นที่สอง

จากแบบร่างชั้นที่ 2 ได้นำไปพัฒนารูปแบบต่อดังนี้ (ภาพที่ 77)

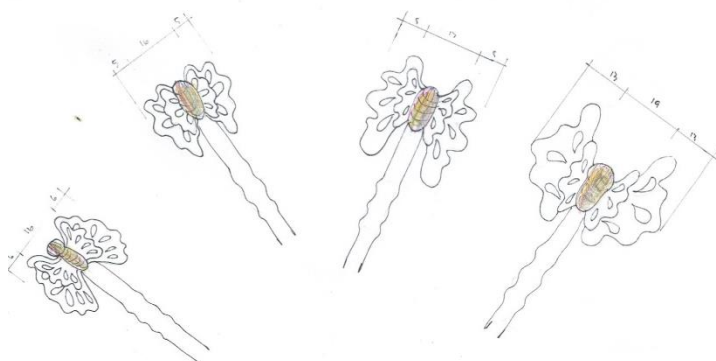
ภาพที่ 77 แบบร่างพัฒนาชั้นที่หนึ่ง

จากแบบร่างพัฒนาขั้นที่ 1 ทำการเพิ่มจำนวนของจำนวนกิ่งไม้และสายของดอกไม้เพิ่มขึ้น เพื่อแสดงถึงการจับกลุ่ม เป็นหมู่ดอกไม้ในทุ่งหญ้า (ภาพที่ 78)

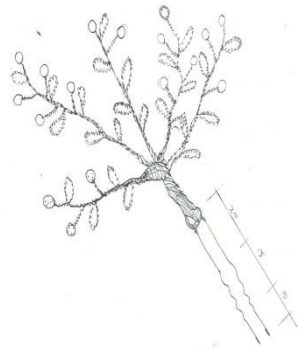

ภาพที่ 78 แบบร่างพัฒนาขั้นที่สอง

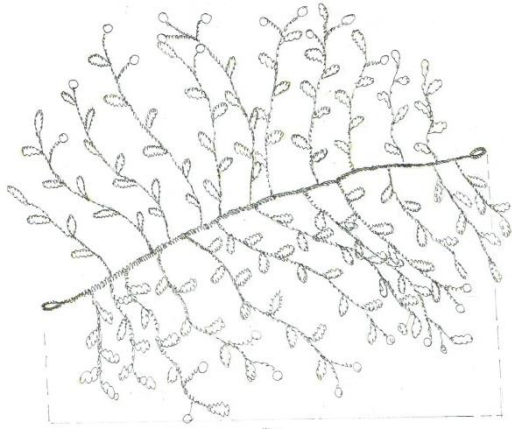
จากแบบร่างพัฒนาขั้นที่ ทำการเพิ่มจำนวนของกลุ่มดอกไม้ กิ่งไม้ และไล่ระดับขนาดใหญ่ขึ้น รวมถึงจับกลุ่มดอกไม้ให้รวมกันคล้ายกับลักษณะของดอกไม้ที่ขึ้นในทุ่งหญ้า ได้แบบร่างเครื่องประดับผมขั้นสุดท้าย แบ่งเป็น ชุดเครื่องประดับผมรูปแมลง จำนวน 4 ชิ้น (ภาพที่ 79) ชุดเครื่องประดับผมรูปกลุ่มดอกหญ้า จำนวน 2 ชิ้น (ภาพที่ 80 และ 81) เครื่องประดับผมรูปช่อดอกดาวกระจาย จำนวน 3 ชิ้น (ภาพที่ 82) และเครื่องประดับผมรูปช่อดอกหญ้าตีนตุ๊กแก จำนวน 4 ชิ้น (ภาพที่ 83)

ภาพที่ 79 แบบร่างขั้นสุดท้ายชุดเครื่องประดับผมรูปแมลง

ภาพที่ 80 แบบร่างขั้นสุดท้ายชุดเครื่องประดับผมรูปกลุ่มดอกหญ้า

ภาพที่ 81 แบบร่างขั้นสุดท้ายชุดเครื่องประดับผมรูปกลุ่มดอกหญ้า

ภาพที่ 82 แบบร่างขั้นสุดท้ายเครื่องประดับผมรูปช่อดอกดาวกระจาย

ภาพที่ 83 แบบร่างขั้นสุดท้ายเครื่องประดับผมรูปช่อดอกหญ้าตีนตุ๊กแก

(2) แบบร่างเครื่องประดับศีรษะ (ภาพที่ 84)

ภาพที่ 84 แบบร่างเครื่องประดับศีรษะขั้นที่หนึ่ง

จากแบบร่างขั้นที่ 1 นำมาปรับขนาดให้เล็กลงและองศาการเฉียงของหมวก (ภาพที่ 85)

ภาพที่ 85 แบบร่างขั้นที่สอง

จากแบบร่างขั้นที่ 2 ได้นำไปพัฒนารูปแบบต่อดังนี้ (ภาพที่ 86)

ภาพที่ 86 แบบร่างพัฒนาขั้นที่หนึ่ง

จากแบบร่างพัฒนาขั้นที่ 1 นำลายตกแต่งโลหะปักมาใส่ลายละเอียดบริเวณโดมโค้ง ด้านบน เพื่อสื่อถึงหมู่ดอกไม้ดอกหญ้าและวาดเส้นบริเวณปลายหมวกที่เฉียงลงเพื่อแสดงถึงการแฝงตัวซ่อนอยู่ในทุ่งหญ้าของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต (ภาพที่ 87)

ภาพที่ 87 แบบร่างพัฒนาขั้นที่สอง

จากแบบร่างพัฒนาขั้นที่ 2 ใส่รายละเอียดของชิ้นงานโลหะที่จะต้องปักลงบนหมวก เพิ่มส่วนของกิ่งช่อดอกหญ้าเพื่อให้เกิดความเข้ากับของชุดผลงานมากขึ้น ลงรายละเอียดโทนสีเส้นไหมที่จะนำมาปักตกแต่ง (ภาพที่ 88)

ภาพที่ 88 แบบร่างขั้นสุดท้าย

(3) แบบร่างสร้อยคอโชคเกอร์ (ภาพที่ 89)

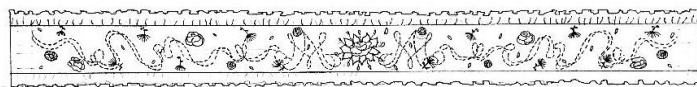
ภาพที่ 89 แบบร่างสร้อยคอโชคเกอร์ชั้นที่หนึ่ง

จากแบบร่างชั้นที่ 1 พัฒนาปรับลายของดอกกุหลาบและพัฒนารูปแบบของรูปทรง
ลักษณะโดยดึงมาจากคำสำคัญให้เห็นภาพขึ้น (ภาพที่ 90)

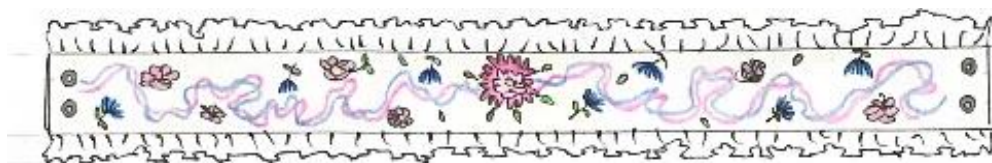
ภาพที่ 90 แบบร่างพัฒนาชั้นที่หนึ่ง

จากแบบพัฒนาชั้นที่ 1 เพิ่มเติมลายเส้นและลายละเอียด (ภาพที่ 91)

ภาพที่ 91 แบบร่างพัฒนาชั้นที่สอง

จากแบบร่างชั้นที่ 2 ใส่รายละเอียดของโทนสีที่จะใช้ เส้นและลายสำหรับการปักไหม
(ภาพที่ 92)

ภาพที่ 92 แบบร่างขั้นสุดท้าย

บทที่ 4

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ

4.1 สรุบบรร่างผลงานเครื่องประดับ

จากแบบร่างแนวทางการออกแบบเครื่องประดับ สามารถสรุบบรร่างผลงานเครื่องประดับได้ 2 ภาพลักษณ์ ดังนี้

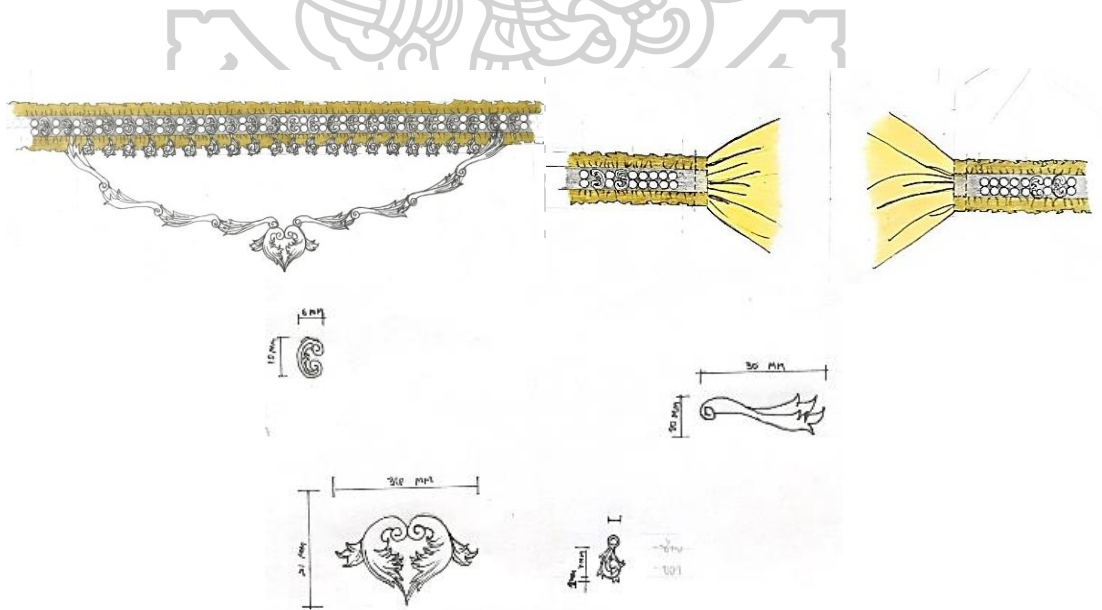
4.1.1 ชุดราชินีสูงศักดิ์ผู้โหยหาความรื่นเริงบันเทิงใจ สามารถสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับทั้งหมดจำนวน 2 ชิ้น ได้แก่

4.1.1.1 หน้ากาก (ภาพที่ 93)

ภาพที่ 93 หน้ากาก

4.1.1.2 สร้อยคอโชคเกอร์ (ภาพที่ 94)

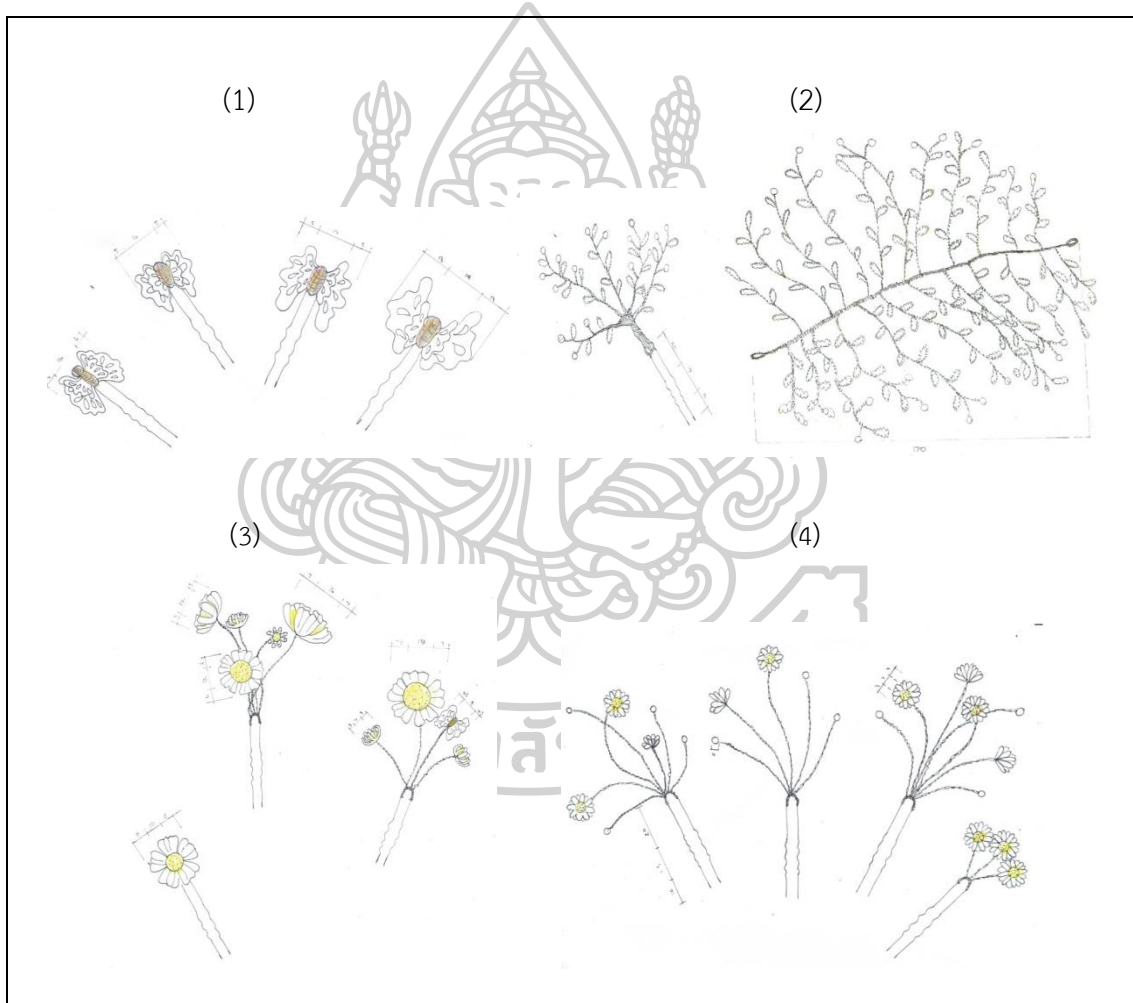

ภาพที่ 94 สร้อยคอโชคเกอร์

4.1.2 ชุดเด็กสาวชาวบ้าน ไร่เตี้ยสา สามารถสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับทั้งหมด จำนวน 3 ชุด ได้แก่

4.1.2.1 เครื่องประดับผม จำนวน 4 ชุด (ภาพที่ 95) แบ่งออกเป็น

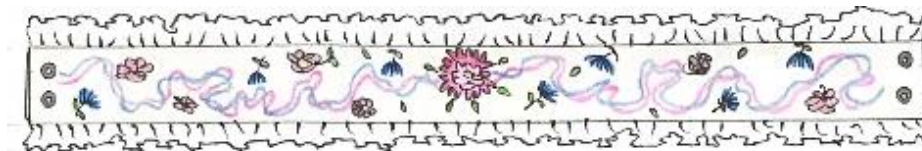
- (1) ชุดเครื่องประดับผมรูปแมลง จำนวน 4 ชิ้น
- (2) ชุดเครื่องประดับผมรูปดอกหญ้า จำนวน 2 ชิ้น
- (3) ชุดเครื่องประดับผมช่อดอกดาวกระจาย จำนวน 3 ชิ้น
- (4) ชุดเครื่องประดับผมช่อดอกหญ้าตีนตุ๊กแก จำนวน 4 ชิ้น

ภาพที่ 95 เครื่องประดับผมทั้ง 4 ชุด

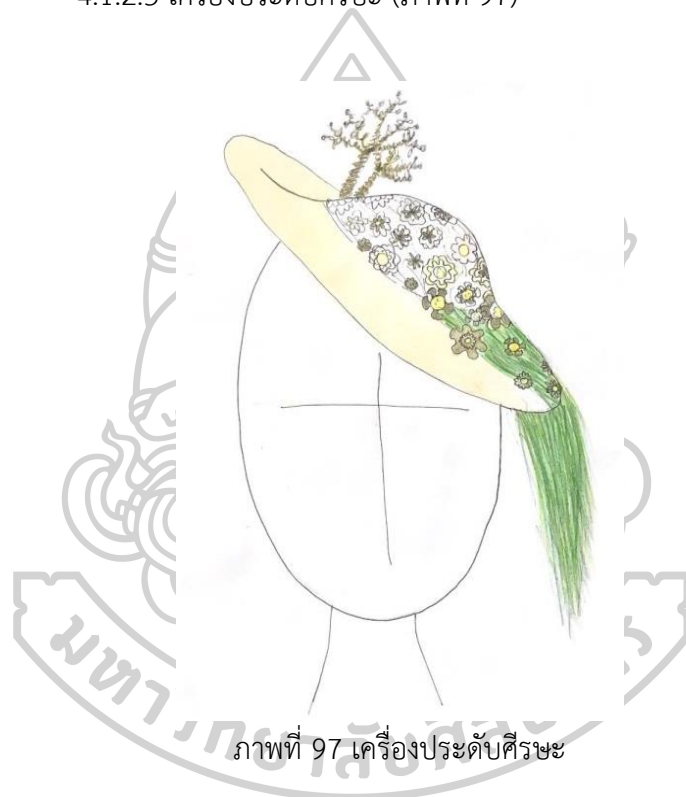

4.1.2.2 สร้อยคอโชคเกอร์ (ภาพที่ 96)

ภาพที่ 96 สร้อยคอโชคเกอร์

4.1.2.3 เครื่องประดับศีรษะ (ภาพที่ 97)

ภาพที่ 97 เครื่องประดับศีรษะ

4.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับ

4.2.1 ชุดราชินีสูงศักดิ์ผู้โหยหาความรื่นเริงบันเทิงใจ

4.2.1.1 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานหน้ากาก

(1) ตัดชิ้นผ้านิวซาตินวาเลนติโน่ตามแบบกระดาษ 2 ชิ้น หน้า-หลัง ใช้เตารีดรีดผ้ากาววี-โรเนติดกับชิ้นผ้า เพื่อเพิ่มความหนา ผ้าชิ้นหน้า ชั่งขึ้นเสียดึงร้อยไหมปักสร้างลายตามแบบร่างประกอบชิ้นส่วนลายปักผ้าลูกไม้ และลายฉลุแผ่นทองเหลือง ด้วยเข็มร้อยไหมดินสีทอง (ภาพที่ 98)

ภาพที่ 98 แสดงการประกอบชิ้นส่วน

(2) เจาะรูช่วงตาเย็บเก็บริมให้เรียบร้อย เก็บชิ้นงานด้วยดินไหมสีทอง และเย็บเก็บขอบของชิ้นงานให้เรียบร้อย ทั้งชิ้นหน้าและหลัง (ภาพที่ 99)

ภาพที่ 99 แสดงการเย็บเก็บริมของชิ้นงาน

(3) เย็บประกอบริบบิ้นเข้ากับหน้ากาก ประกบผ้าชิ้นหน้าและหลังเข้าด้วยกัน เย็บเก็บด้วยดินไหมสีทอง ร้อยมุกกรอบหน้ากากช่วงครึ่งล่าง (ภาพที่ 100)

ภาพที่ 100 แสดงชิ้นงานสำเร็จ

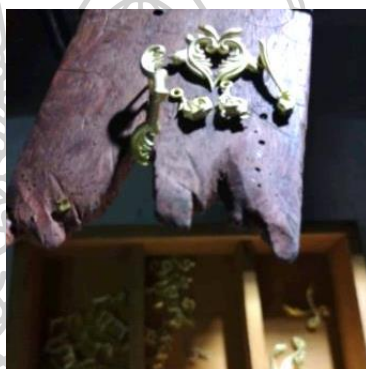
4.2.1.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานสร้อยคอโชคเกอร์

(1) ชิ้นส่วนโลหะจากแบบร่าง นำไปเขียนภาพ 3 มิติ เพื่อทำการหล่อสร้างชิ้นงาน (ภาพที่ 101)

ภาพที่ 101 แสดงภาพ 3 มิติ จากโปรแกรมแคช (CAD)

(2) เมื่อได้ชิ้นงานต้นแบบนำไปอัดบล็อกซิลิโคน เมื่อได้ชิ้นงานทองเหลืองจากการหล่อทั้งหมด นำมาขัดแต่งชิ้นงานเพื่อลบรอยทางน้ำและรอยตามต ขัดเก็บรายละเอียด และนำไปชุบทอง (ภาพที่ 102)

ภาพที่ 102 แสดงการขัดแต่งชิ้นงาน

(3) ตัดผ้านิวซาตินวาเลนติโน่ 2 ชั้นหน้าและหลัง ใช้เตารีดรีดผ้ากาววีโรเนทับ เพื่อให้ชิ้นผ้าแข็งตัว เย็บผ้าลูกไม้ ทั้ง 2 ข้าง และเย็บทับพื้นที่ว่างตรงกลางด้วยผ้าริบบิ้นกำมะหยี่ (ภาพที่ 103)

ภาพที่ 103 แสดงการเย็บประกอบชิ้นผ้า

(4) นำชิ้นส่วนล่อกทองเหลืองมาเย็บประกอบเข้ากับชิ้นผ้า ร้อยมุกประดับ (ภาพที่ 104)

ภาพที่ 104 แสดงประกอบชิ้นส่วนงานล่อกทองเหลืองกับผ้า

(5) ตัดผ้านิวซาตินวาลเลนตีเน่ กว้าง 4 นิ้ว ยาวสุดขอบผ้า ใช้เตารีดรีดผ้ากาววีโรเน่ เพื่อให้ผ้าแข็งตัว พับจับจีบทำเป็นโบว์ ใช้ได้เย็บยึดชิ้นงาน ตัดผ้าหน้ากว้าง 3 นิ้ว พันผ้าทับชิ้นตัวโบว์เพื่อปิดรอยเย็บ เย็บซ่อนด้ายเก็บชิ้นงานให้เรียบร้อย (ภาพที่ 105)

ภาพที่ 105 แสดงการเย็บประกอบโบว์ผ้า

(6) ประกอบชิ้นส่วนตะขอเกี่ยว และพันด้ายเย็บเป็นหูเกี่ยวตัวหอนเข้ากับชิ้นสร้อยคอ (ภาพที่ 106)

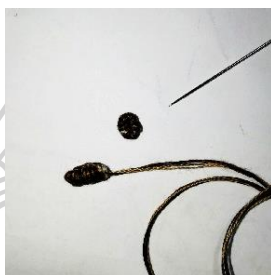
ภาพที่ 106 แสดงชิ้นงานสำเร็จ

4.2.2 ชุดเด็กสาวชาวบ้าน ไร่เดียงสา

4.2.2.1 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานชุดเครื่องประดับผม

4.2.2.1.1 ชุดเครื่องประดับผมรูปแมลง

(1) ตัดผ้าดิบเท่าขนาดตามแบบร่าง แบ่งเป็นชิ้นสี่เหลี่ยมและลำตัวของแมลง ร้อยไหมกลุ่มโหนดสีน้ำตาลใส่เข็ม เย็บร้อยขึ้นชิ้นงาน และประกอบทั้ง 2 ส่วนเข้าด้วยกัน ทั้งหมด 4 ตัว (ภาพที่ 107)

ภาพที่ 107 แสดงการเย็บประกอบชิ้นส่วนแมลง

(2) ตัดลวดทำโครงกึ่งเสียบผม เลเซอร์ยึดแผ่นทองเหลืองฉลุลายปีกแมลงติดกับโครงลวด ชุบทองเพื่อความเงางาม ทำทั้ง 4 ชุด ไล่ลำดับขนาดของตัวแมลงจากเล็กไปใหญ่ ร้อยไหมใส่เข็มเย็บประกอบขึ้นลำตัวเข้ากับโครงกึ่ง เสร็จ (ภาพที่ 108)

ภาพที่ 108 แสดงชิ้นงานทองเหลืองหลังชุบทองเรียบร้อย

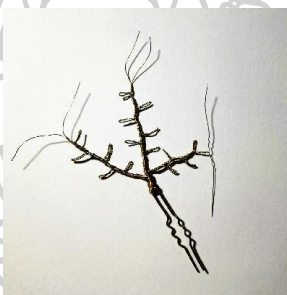
4.2.2.1.2 ชุดเครื่องประดับผมรูปดอกไม้ จำนวน 2 ชิ้น

(1) นำผ้าอแกนดีซ์ขึ้นสะดิง ร้อยไหมปักผ้า โดยเส้นรอบรูปใช้ไหมพันลวดเย็บทำโครง ด้านในปักไหมสร้างลายตัวหนอนจนเต็มพื้นที่ ตัดชิ้นส่วนออกมาใช้ไฟแช็กกลนชายขอบกันรุ่ม (ภาพที่ 109)

ภาพที่ 109 แสดงงานปักไหมรูปดอกหญ้า

(2) ตัดลวดพันสร้างโครง แบ่งย่อยออกเป็นกลุ่มๆ บิดลวดสร้างลายใบไม้และบิดทำกิ่งสำหรับใส่ดอกหญ้า ยิงเลเซอร์เก็บปลายลวดและยิงยึดติดกับโครงลวดที่ทำเตรียมไว้ นำชิ้นงานไปชุบทองเพื่อความเงาวาว เย็บยึดดอกหญ้าใส่รูโครงลวดที่เตรียมไว้ให้เรียบร้อย (ภาพที่ 110)

ภาพที่ 110 แสดงกิ่งโครงลวด

4.2.2.1.3 ชุดเครื่องประดับผมช่อดอกดาวกระจาย จำนวน 3 ชิ้น

(1) ฉลุแผ่นทองเหลืองสร้างกลีบดอก ใช้คีมดัดกลีบให้เป็นรอยหยัก เจาะรูร้อยลวดยึดแต่ละกลีบเข้าด้วยกัน ยิงเลเซอร์เก็บปลายลวดและยิงยึดติดกับโครงลวด ชุบทองเพื่อความเงาวาว (ภาพที่ 111)

ภาพที่ 111 แสดงผลการชุบชิ้นงาน

(2) นำผ้าอแกนตีขึ้นสะตึง ร้อยไหมปักผ้า โดยเส้นรอบรูปใช้ไหมพันลวดเย็บทำโครง ด้านในปักไหมสร้างลายตัวหนอนจนเต็มพื้นที่ ตัดชิ้นส่วนออกมาใช้ไฟแช็กกลนชายขอบกันรุ่ม เย็บประกอบชิ้นงานผ้าเข้ากับโครงดอกไม้ (ภาพที่ 112)

ภาพที่ 112 แสดงการประกอบชิ้นส่วนงานปักกับโลหะ

4.2.2.1.4 ชุดเครื่องประดับผมช่อดอกหญ้าตีนตุ๊กแก จำนวน 4 ชิ้น

(1) นำผ้าอแกนตีขึ้นสะตึง ร้อยไหมปักผ้า โดยเส้นรอบรูปใช้ไหมพันลวดเย็บทำโครง ด้านในปักไหมสร้างลายตัวหนอนจนเต็มพื้นที่ ตัดชิ้นส่วนออกมาใช้ไฟแช็กกลนชายขอบกันรุ่ม เย็บประกอบชิ้นงานผ้าเข้ากับโครงดอกไม้ (ภาพที่ 113)

ภาพที่ 113 แสดงการร้อยไหมพันลวดเย็บทำโครง

(2) ฉลุแผ่นทองเหลืองสร้างกลีบดอก เจาะรูสำหรับร้อยด้าย ในหนึ่งดอกจะใช้แผ่นฉลุทองเหลือง 2 ชิ้น จับคู่ชิ้นงาน บางชิ้นใช้คีมตัดปลายให้โค้ง แสดงถึงดอกไม้ที่กำลังจะบาน จัดก้านดอกแต่ละกิ่งและยิงเลเซอร์ประกอบชิ้นงานเข้ากับโครงลวด นำมาจัดเป็นช่อผสมผสานกับก้านดอกหญ้า ยิงเลเซอร์ทับอีกครั้ง ชัดแต่งแล้วนำไปชุบทองเพื่อความเงาวาว เย็บประกอบชิ้นผ้าเข้ากับโครงลวด (ภาพที่ 114)

ภาพที่ 114 แสดงชิ้นงานโลหะที่ชุบทอง

4.2.2.1.4 ภาพรวมผลงานชิ้นสำเร็จ (ภาพที่ 115)

ภาพที่ 115 แสดงชิ้นงานสำเร็จ

4.2.2.2 สร้อยคอโซคเกอร์

(1) ซึงผ้าอแกนตีขึ้นสะตึง ร้อยไหมปักสร้างลายดอกกุหลาบ ตัดชิ้นงานเก็บ
ขอบผ้าให้เรียบร้อย (ภาพที่ 116)

ภาพที่ 116 แสดงงานปักดอกกุหลาบ

(2) ตัดผ้าตัดยิบตามแบบร่าง 2 ชั้น หน้าและหลัง วางกระดาษลอกลายที่เตรียมไว้ทับผ้าชั้นหน้า ซึงสะตึงปักไหมตามแบบ นำดอกกุหลาบทับแผ่นทองเหลืองฉลุลายฐานที่ชุบทอง

เรียบร้อย เย็บยึดเข้ากับชิ้นฐานผ้า เย็บเก็บขอบชิ้นงานให้เรียบร้อย ที่ปลายผ้าเจาะรูตอกตาไก่ สำหรับร้อยเชือกหางหนู (ภาพที่ 117) และ (ภาพที่ 118)

ภาพที่ 117 แสดงการประกอบชิ้นงาน

ภาพที่ 118 แสดงชิ้นงานสำเร็จ

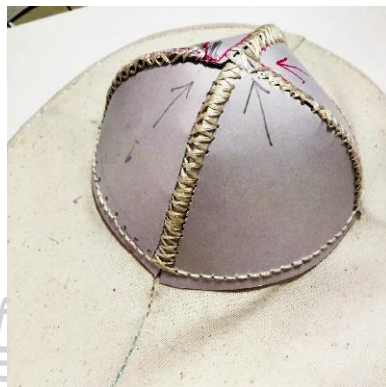
4.2.2.3 เครื่องประดับศีรษะ

(1) ชิ้นโครงหมวกจากลวดทองเหลือง ตัดผ้าด้ายดิบส่วนโดมด้านบนและปีกด้านล่าง 2 ชุด ใช้เตารีดรีดผ้ากาวทับให้ผ้าแข็งตัว ผ้าชุดแรกเย็บผ้าขึ้นปีกเข้ากับโครงลวด ดึงให้ตึง (ภาพที่ 119)

ภาพที่ 119 แสดงการเย็บประกอบปีกหมวก

(2) ตัดกระดาษแข็งทำโครงข้างในโดมหมวกเย็บยึดให้แน่น นำผ้า ด้ายดิบที่เตรียมไว้เย็บประกอบให้เรียบร้อย นำสายปักเกสรที่เตรียมไว้ประกอบเข้ากับผ้าที่ตัดเป็น กลีบดอกและทับด้วยทองเหลืองฉลุลายกลีบดอก เย็บยึดเข้าด้วยกัน (ภาพที่ 120)

ภาพที่ 120 แสดงการประกอบโดมข้างใน

(3) นำเทพขนนกกระจอกเทศโทนสีอ่อนมาตัดแยกจับกลุ่มใหม่ ตัดด้วยกาวเจาะ รูสำหรับร้อยเย็บบนลงหมวก จัดให้ปลายห้อยตกลงมาสำหรับบังใบหน้า เย็บยึดก้านขน นกกระจอกเทศ นำชิ้นส่วนดอกไม้ที่ทำไว้มาเย็บตกแต่งลงบนหมวก ผ้าชุดหลังเย็บผ้าขึ้นโดมโค้ง และ ขึ้นปีกหมวกปิดทับเก็บงานให้เรียบร้อย (ภาพที่ 121)

ภาพที่ 121 แสดงชิ้นงานสำเร็จ

4.3 การตกแต่งบนใบหน้า

จากแนวความคิด การตกแต่งบนใบหน้าถือเป็นเครื่องประดับสำหรับใบหน้า สร้างบุคลิกภาพที่ดีส่งผลให้เกิดความรู้สึกมั่นใจมากขึ้น แสดงดังภาพที่ 112 (ภาพย่อยที่ 1) แสดงถึงการสวมเครื่องประดับเพียงอย่างเดียว (ภาพย่อยที่ 2) แสดงถึงการตกแต่งใบหน้าเพียงอย่างเดียว และ(ภาพย่อยที่ 3) แสดงการผสมผสานของการสวมเครื่องประดับและการตกแต่งบนใบหน้า ภาพลักษณ์ที่ได้มีความสมบูรณ์ แสดงถึงความมีพลัง น่าสนใจมากขึ้นกว่าเพียงเลือกทำเพียงสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงอย่างเดียว

(ภาพย่อยที่ 1)

(ภาพย่อยที่ 2)

(ภาพย่อยที่ 3)

ภาพที่ 122 แสดงรูปแบบความสัมพันธ์ของเครื่องประดับและการตกแต่งใบหน้า

จากภาพด้านบนแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันระหว่างเครื่องประดับ และการตกแต่งบนใบหน้า เมื่อนำมาผสมผสานเข้าด้วยกัน ผ่านตัวกำหนดขอบเขตเช่น วาระโอกาส จะช่วยทำให้ได้ภาพลักษณ์ที่ความสมบูรณ์มากขึ้น การตกแต่งบนใบหน้าช่วยส่งเสริมให้เครื่องประดับดูมีพลัง และน่าสนใจมากขึ้นกว่าเดิม

บทที่ 5
การนำเสนอผลงาน

5.1 เครื่องประดับชุดที่ 1 ราชนิสุงค์ศักดิ์ผู้หยยหาความรื่นเริงบันเทิงใจ

5.1.1 หน้ากาก

แสดงดัง (ภาพที่ 123)

ภาพที่ 123 หน้ากาก

5.1.2 สร้อยคอโชคเกอร์
แสดงตั้ง (ภาพที่ 124)

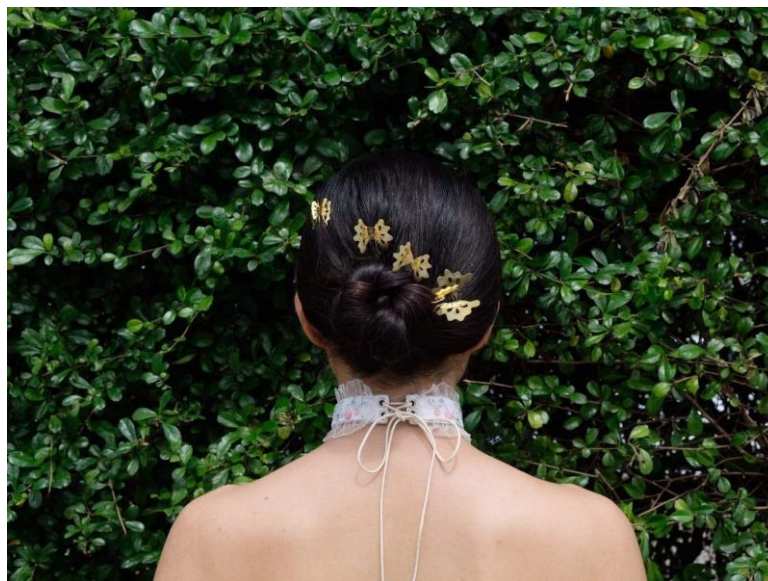
ภาพที่ 124 สร้อยคอโชคเกอร์

5.2 เครื่องประดับชุดที่ 2 เด็กสาวชาวบ้าน ไร่เตี้ยงสา

5.2.1 เครื่องประดับผม

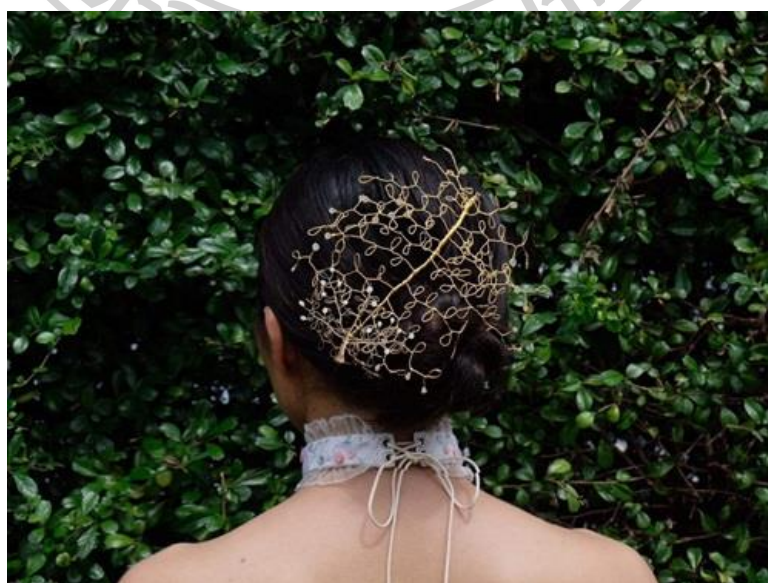
จำนวน 4 ชุด แบ่งออกเป็น

(1) ชุดเครื่องประดับผมรูปแมลง จำนวน 4 ชิ้น (ภาพที่ 125)

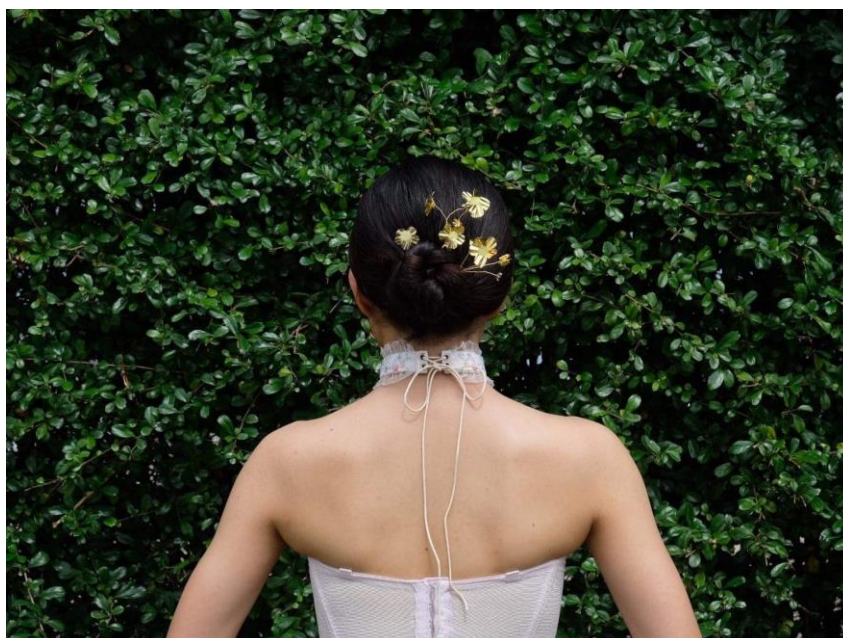
ภาพที่ 125 ชุดเครื่องประดับผมรูปแมลง

(2) ชุดเครื่องประดับผมรูปดอกไม้
จำนวน 2 ชิ้น แสดงดัง (ภาพที่ 126)

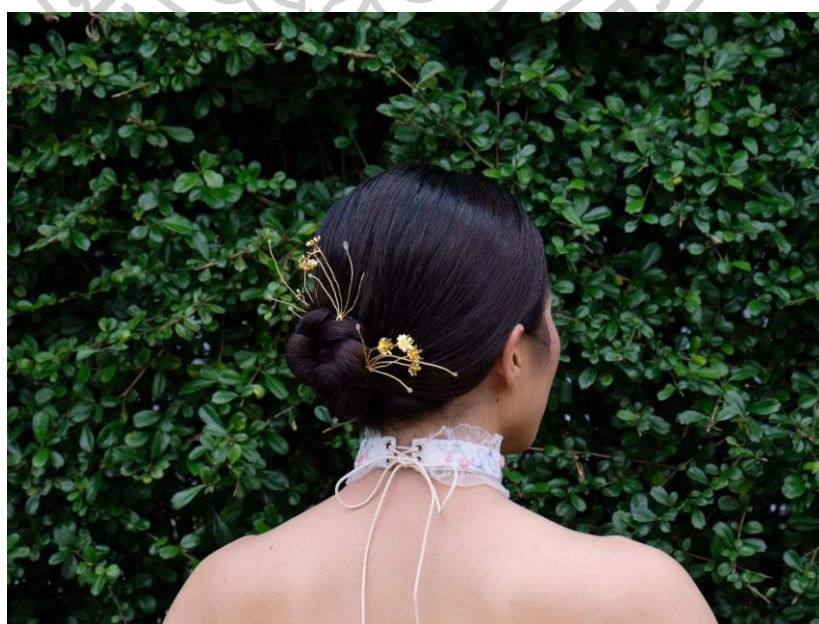
ภาพที่ 126 ชุดเครื่องประดับผมรูปดอกไม้

(3) ชุดเครื่องประดับผมช่อดอกดาวกระจาย
จำนวน 3 ชิ้น แสดงดัง (ภาพที่ 127)

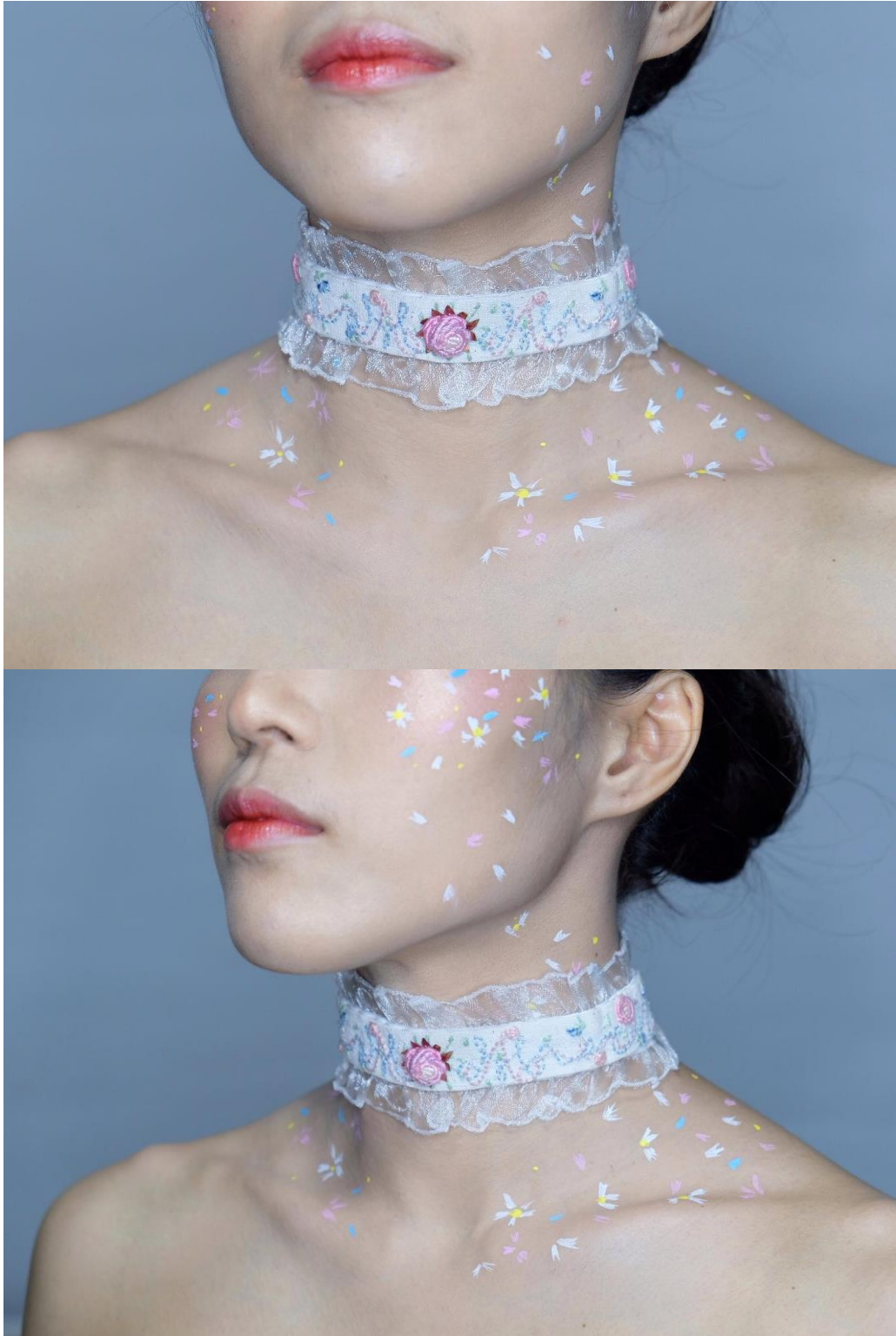
ภาพที่ 127 ชุดเครื่องประดับผมช่อดอกดาวกระจาย

(4) ชุดเครื่องประดับผมช่อดอกกล้วยาตีนตุ๊กแก
จำนวน 4 ชิ้น แสดงดัง (ภาพที่ 128)

ภาพที่ 128 ชุดเครื่องประดับผมช่อดอกกล้วยาตีนตุ๊กแก

5.2.2 สร้อยคอโชคเกอร์
แสดงตั้ง (ภาพที่ 129)

ภาพที่ 129 สร้อยคอโชคเกอร์

5.2.3 เครื่องประดับศีรษะ
แสดงดัง (ภาพที่ 130)

ภาพที่ 130 เครื่องประดับศีรษะ

5.3 ภาพสมบรูณ์

แสดงดั่ง (ภาพที่ 131) และ (ภาพที่ 132)

ภาพที่ 131 ราชนีสูงศักดิ์ผู้ไทยหาความรื่นเริงบันเทิงใจ

ภาพที่ 132 เด็กสาวชาวบ้าน ไร่เตียงสา

บทที่ 6

บทสรุป

ผลงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างสรรค์เครื่องประดับผสานการแต่งหน้า แร้งบันดาลใจจากยุคบารอก ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้องค์ความรู้จากการทบทวนวรรณกรรม ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องและทำ การทดลอง นำมาสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่สอดคล้อง เหมาะสมกับ วัตถุประสงค์ของการวิจัย จากการศึกษาข้อมูลยุคศิลปะบารอก ตั้งแต่ในช่วงปลายรัชสมัยของพระเจ้า หลุยส์ที่ 15 แห่งฝรั่งเศส จนถึงรัชสมัยของพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 โดยเริ่มต้นศึกษาจากผลงานจิตรกรรม ของกลุ่มศิลปินที่โด่งดัง ทำให้ค้นพบกลุ่มสตรีชั้นสูงที่มีบทบาททางสังคม มีอิทธิพลต่อกลุ่มสังคมในยุค สมัยนั้น ดังเช่น พระราชินีนาถมารี อ็องตัวแน็ต ที่เมื่อกลายเป็นจุดเด่นในวงสังคม กระแสความนิยม ชมชอบเกิดขึ้นพร้อมกับการก่อตัวของกลุ่มผู้ริษยา ชาวสารข้อมูลเท็จคือยาพิษที่ค่อยๆแทรกซึมออก ฤทธิ์รุกรามขึ้นกลางกรุงปารีส การสื่อสาร ส่งต่อข้อมูลข่าวสารเท็จต่างๆ ก่อให้เกิดบาดแผลและ ผลกระทบทางลบเป็นวงกว้างเสมอ เรื่องในอดีตถือเป็นบทเรียนที่ดี ที่มีผลส่งตรงมาถึงปัจจุบัน

จากการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ ทำให้เห็นว่า กลุ่มศิลปินโด่งดังยุคบารอก ของฝรั่งเศส ได้สร้างภาพลักษณ์นำเสนอผลงานภาพบุคคลผ่านมุมมองของตนเองที่รับรู้และมองเข้าไป พร้อมทั้งใส่ความนิยมทางสังคมลงไปด้วย เห็นได้จากลายชดหอย ใบไม้มีววน ที่เกิดเป็นกระแสนิยม ในการสร้างเป็นลายประดับตกแต่งสถานที่ภายใน รวมถึงสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ รวมถึงในการ สร้างสรรค์เครื่องประดับและเครื่องตกแต่งร่างกาย นอกจากนี้โทนสีพาสเทลอ่อนๆ อย่างสีฟ้า เขียว ชมพู ยังเป็นที่นิยมอย่างมาก สังเกตได้จากที่โทนสีได้นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม สีของ เครื่องประดับตกแต่งภายใน สีของการประดับตกแต่งร่างกาย นอกจากนี้ในกลุ่มสตรีชั้นสูง ยังให้นิยม กับการลดขนาดดอกไม้ ขนาดเล็กที่ให้ความรู้สึกถึงความน่ารัก สดใส ให้ภาพลักษณ์สวยงาม อ่อนหวาน และยังส่งเสริมความเป็นผู้หญิงชั้นสมบูรณ์แบบด้วยงานฝีมือการปักไหม ที่แม้แต่ในฐานะ พระราชินีของฝรั่งเศส ยังมีผลงานการปักผ้าของตนเอง ในผลงานจิตรกรรมยังมีการเลือกใช้โทนสี สำหรับการสร้างสรรค์ภาพลักษณ์บนใบหน้าที่ทำให้ความรู้สึกแตกต่างกันของกลุ่มหญิงสูงศักดิ์ เช่นเดียวกับปัจจุบันการแต่งหน้ามีรูปแบบที่สามารถสร้างสรรค์ให้เกิดภาพลักษณ์ที่แตกต่างกัน พื้นที่ ทัวทั้งใบหน้าเปรียบเสมือนผืนผ้าใบที่สามารถลงสีกันไปทั่วบริเวณ เป็นส่วนประกอบที่ส่งเสริมต่อการ เลือกสวมใส่เครื่องประดับและแต่งการแต่งกายเพื่อให้ได้ภาพลักษณ์ที่สมบูรณ์แบบขึ้นในแต่ละวาระ โอกาสนั้นๆ โดยแบ่งรูปแบบเป็น การใช้สีสร้างภาพลักษณ์ที่แปลกตา, การตกแต่งเพิ่มเติมสร้าง ภาพลักษณ์ให้โดดเด่น, การเพ้นท์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ใหม่ โดยอุปกรณ์ที่ใช้ในการตกแต่งใบหน้า แบ่งเป็น กลุ่มเครื่องสำอางพื้นฐาน, กลุ่มผลิตภัณฑ์เพื่อการเพ้นท์บนร่างกาย และกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ใช้ ในงานศิลปะ

เมื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบต่างๆ ในยุคศิลปะบารอก-โรโคโค่ ตั้งแต่ในช่วงปลายรัชสมัยของพระเจ้าหลุยส์ที่ 15 แห่งฝรั่งเศส จนถึงรัชสมัยของพระเจ้าหลุยส์ที่ มีสิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าเห็นว่า มีเรื่องราวที่น่าสนใจ มีความสำคัญส่งผลกระทบต่อเมืองมาจนถึงปัจจุบันคือ เรื่องราวของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต ราชินีเจ้าของฉาชา กุหลาบแวร์ซาย ที่โด่งดัง การถูกละเลยจากสถาบันครอบครัว การไม่มีพื้นฐานหรือความรู้ที่มากพอต่อการครองสถานะยิ่งใหญ่ที่สุดของประเทศ ทำให้เกิดเป็นความกดดัน ความกังวลใจ จนต้องหาทางออกเพื่อระบายความอัดอั้นนี้ ความต้องการพื้นที่ส่วนตัวที่สามารถซุกซ่อนตนให้พ้นจากการถูกเฝ้ามอง หลีกหนีจากเสียงนินทา

โดยองค์ความรู้ที่ได้เกิดจากการศึกษาวรรณกรรมนำมาวิเคราะห์หาข้อสรุปและทดลองอย่างเป็นขั้นตอน เริ่มต้นจากการหาลายแม่แบบของยุคสมัยบารอก-โรโคโค่ ที่มีอยู่ในการตกแต่งภายในสถานที่พักส่วนตัว รวมถึงวิเคราะห์ลวดลายประดับอื่นๆในพระตำหนักเปอติ ตรีเอนง สถานที่สำคัญที่เต็มไปด้วยการคิดสรร ออกแบบเลือกใช้วัสดุ ในการตกแต่งที่ต้องสอดคล้องกับรสนิยมของเจ้าของที่พัก แสดงให้เห็นความแตกต่างของภาพลักษณ์ราชินีมารี อ็องตัวแน็ต เมื่ออยู่ที่พระราชวังแวร์ซายส์ที่รับบทเป็นราชินี กฎระเบียบ พิธีการ ราชประเพณีทำให้ต้องแสดงภาพลักษณ์น่าเกรงขาม สมบูรณ์แบบพร้อมอยู่เสมอ เป็นผู้นำสร้างกระแสนิยม การแสดงออกอย่างโจ่งแจ้งถึงฐานะ ความร่ำรวย มั่งคั่ง ความหรูหราอยู่ฟู ผ่านข้าวของเครื่องใช้ การประดับตกแต่งต่างๆ อย่างอลังการ ชัดกับภาพลักษณ์ที่พระตำหนักเปอติ ตรีเอนง ที่เป็นตึกเด็กสาวชาวบ้าน ผู้แสนไร้เดียงสา โหยหาความสบายไร้กฎเกณฑ์ สวมบทบาทแสดงวิถีชีวิตตามธรรมชาติที่แสนเรียบง่าย

จากรูปแบบการแต่งหน้าที่นิยมในปี ค.ศ. 2020 ได้ทำการวิเคราะห์หารูปแบบการแต่งหน้าที่เหมาะสมกับภาพลักษณ์ของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต โดยผลสรุปรูปแบบการแต่งหน้าในภาพลักษณ์ราชินีฟุ้งเฟ้อ ผู้นำกระแสนิยม ที่จะนำไปใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานคือ รูปแบบเส้นที่ถูกตกแต่งให้ได้ภาพลักษณ์ที่สื่อถึงความพิถีพิถัน ใช้เฉดโทนสีฟ้าตกแต่งสร้างความพิเศษ ตกแต่งด้วยเพชรประดับเพื่อสื่อถึงความอลังการ ส่วนภาพลักษณ์เด็กสาวชาวบ้าน ไร้เดียงสา ใช้รูปแบบเส้นเฉดสีอ่อนเพื่อแสดงถึงความเป็นธรรมชาติ ใช้โทนสีพาสเทลอ่อนสร้างสีสัน ให้ได้ภาพลักษณ์ที่อ่อนนุ่ม พันท์บนใบหน้าสร้างลึกลับอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ แสดงถึงความสดใส สนุกสนานเป็นตัวตนได้อย่างเต็มที่ จากการทดลองวัสดุได้ โลหะทองเหลือง ทำการฉลุสร้างลาย ชุบทอง ประกอบชิ้นเข้ากับวัสดุผ้าที่ใช้เทคนิคการปักไหมสร้างลาย

โดยแนวทางที่ใช้ในการออกแบบผู้วิจัยหยิบยกภาพลักษณ์ที่แตกต่างกันของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต มานำเสนอผ่านมุมมองใหม่ จากการวิเคราะห์ที่ได้ความว่า คือเด็กสาวที่ไม่ได้ถูกปูพื้นฐานมาเพื่อเป็นราชินีเมื่อไม่สามารถจัดการสิ่งต่างๆได้ดีเท่าที่ควร ทำให้เกิดความกดดันและอัดอั้น ในระเบียบประเพณีของพระราชวังแวร์ซายส์ทำให้ต้องสร้างสิ่งต่างๆขึ้นมาลอบประโลมจิตใจ และหลีก

หนีจากสายตาจับจ้องของผู้คนมาหลบซ่อนอยู่ที่พระตำหนักเปอตี ตรีเอนง ในพื้นที่ส่วนตัว ที่สามารถเป็นตัวตนได้อย่างแท้จริง

จากการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับผสานการแต่งหน้าแรงบันดาลใจจากยุคบารอค-โรโคโค เกิดเป็นผลงานที่มีแรงบันดาลใจจากภาพลักษณ์ของพระนางมารี อ็องตัวแน็ต ที่ต่างกันคือภาพลักษณ์ฟุ้งเฟ้อ ผู้นำกระแสนิยม แสดงผ่านผลงานเครื่องประดับวัสดุโลหะทองเหลืองประกอบเข้ากับวัสดุผ้าโดยใช้เทคนิคใหม่ปักสร้างลาย ใช้โทนสี และวัสดุนิยมอ้างอิงมาจากยุคสมัยบารอค-โรโคโค โดยให้ภาพลักษณ์แสดงถึงความสนุกสนาน เหมือนอยู่ในงานรื่นเริงที่จำต้องซ่อนความรู้สึกไว้ภายใน และภาพลักษณ์เด็กสาวชาวบ้าน ไร้เดียงสา แสดงผ่านผลงานเครื่องประดับวัสดุผ้าตกแต่งประกอบเข้ากับวัสดุทองเหลืองฉลุสร้างลาย โดยใช้เทคนิคใหม่ปักสร้างลาย ใช้โทนสี และวัสดุนิยมอ้างอิงมาจากยุคสมัยบารอค-โรโคโค โดยให้ภาพลักษณ์แสดงถึงการหนีมาจากความอึดอัด ลำบากใจมาหลบซ่อนอยู่ในพื้นที่เรียบง่าย โหยหาความธรรมดาจากธรรมชาติรอบกาย

กลับมาที่ปัจจุบันเรา ในแต่ละวันที่มีข่าวสารมากมายผ่านเข้ามา การรับและส่งต่อข้อมูลทำได้อย่างรวดเร็ว ที่ผ่านมามีบ่อยครั้งที่เราเลือกเชื่อตาม โดยถูกกระแสผู้คนส่งต่อความคิดเห็น เช่นนั้นมาให้เรา กับยุคอินเทอร์เน็ตไร้สายที่ทุกสิ่งทุกอย่างรวดเร็วไร้การรอคอย สำหรับการตัดสินใจเลือกเชื่อในข่าวสารใด เราควรให้เวลากับสำหรับขบคิด วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับมา ก่อนจะตัดสินใจคล้อยตามหรือไม่ก็กระทำด้วยตนเอง เมื่อกาลเวลาผ่านไปหากเกิดเหตุการณ์ใดขึ้น จะช่วยให้เรารู้สึกบางเบา เมื่อครั้งนั้นเราได้ให้เวลาสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล คิดไตร่ตรองอย่างถี่ถ้วนดีแล้ว หากแม้จะความเสียใจ สะเทือนใจ แต่ถือเราได้ทำอย่างเต็มที่แล้ว

จากการวิจัยสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์เพื่อสร้างสรรค์เครื่องประดับผสานการแต่งหน้าแรงบันดาลใจจากยุคบารอค-โรโคโคในครั้งนี้ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการตกแต่งบนใบหน้า ที่อาจถือได้ว่า เป็นเครื่องประดับอย่างหนึ่งสำหรับใบหน้า โดยเฉพาะในปัจจุบัน ที่การแต่งหน้ามีช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพที่ดีต่อการเข้าสังคม รูปแบบของการตกแต่งใบหน้าที่มีความอิสระบนพื้นที่ทั่วบริเวณ เมื่อถูกตกแต่งให้สอดคล้องกับการสวมใส่เครื่องประดับ รวมเข้ากับวาระโอกาสต่างๆ จะทำให้ได้ภาพลักษณ์ที่สมบูรณ์มากขึ้น การตกแต่งบนใบหน้าช่วยส่งเสริมให้เครื่องประดับดูมีพลังและน่าสนใจมากขึ้น การวิจัยนี้ถึงก่อให้เกิดการประยุกต์การสร้างผลงานผสมวัสดุผ้าที่ได้รูปแบบมาจากการประดับตกแต่งร่างกายเข้ากับวัสดุโลหะทองเหลือง ดัดแปลงเทคนิคงานประกอบผ้ากับงานเครื่องประดับเข้าด้วยกัน นอกจากนี้ยังผสมผสานเทคนิคการตกแต่งใบหน้าเพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้สอดคล้องไปกับชิ้นเครื่องประดับ ทำให้ได้รูปแบบภาพลักษณ์ของเครื่องประดับใหม่นอกเหนือจากรูปแบบที่มีอยู่โดยทั่วไป และบทเรียนจากแรงบันดาลใจที่นำมาใช้จะช่วยให้ผู้พบเห็นสื่อ

ถึงการให้เวลาสำหรับขบคิด วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารแล้วจึงเลือกเชื่อในสารนั้นด้วยตนเองมากกว่าเชื่อตามกระแสสังคม

สำหรับผลงานเครื่องประดับนั้น สำหรับวัสดุผ้าที่ใช้เทคนิคปักไหมสร้างลาย เมื่อนำมาประกอบเข้ากับโลหะทองเหลืองฉลุ บางส่วนของชิ้นงานจะดูแบนกลืนเข้าหากัน ทำให้ต้องค้นหาเทคนิคอื่นมาใช้เสริมเพื่อสร้างมิติตื้นลึก และช่วยส่งผลให้ผลงานปักโดดเด่นขึ้น โดยรูปแบบการตกแต่งหมวกสามารถพัฒนาต่อยอดให้เกิดลวดลายการตกแต่งที่สร้างมิติเพิ่มเติมอีก จากข้อเสนอแนะนี้จะสามารถนำไปสู่กระบวนการทดลองสร้างเทคนิคใหม่ๆ เพื่อปรับใช้ในการสร้างสรรค์เครื่องประดับชุดต่อไป

รายการอ้างอิง

- บล็อก baanjomut. (ม.ป.ป.). ศิลปะ หัตถกรรม สถาปัตยกรรม ประติมากรรม สันทนาการ :
ประวัติศาสตร์ศิลป์เข้าถึงได้จาก <https://www.baanjomut.com/library2>
- บล็อก Barnebys. (2019). Five Facts About Royal Mistress Madame du Barry เข้าถึงได้จาก
<https://www.barnebys.co.uk/blog/>
- บล็อก Google. (ม.ป.ป.). ความหมายของ “ ยุคบารอก ” (The Baroque Era) เข้าถึงได้จาก
<https://sites.google.com/site/tannysru>
- บล็อก historyofart61. (2017). ประวัติศาสตร์ศิลป์ ศิลปะสมัยใหม่ เข้าถึงได้จาก
<https://historyofart61.wordpress.com/2017/01/19/>.
- บล็อก Home Design Minimalist Living Room. (2012). Pompadour Pink: A Colour Fit for a
King เข้าถึงได้จาก <http://maisamoreefantasia.blogspot.com/2012/10>
- บล็อก lenyajewelry. (ม.ป.ป.). บารอกและโรโคโค ศิลปะความงามบนความแตกต่าง บริษัท เลนญา
จิวเวลรี่ จำกัด เข้าถึงได้จาก <https://www.lenyajewelry.co.th/Knowledge>.
- บล็อก This is Versailles. (2013a). Madame de Pompadour is Ridiculed เข้าถึงได้จาก
<http://thisisversaillesmadame.blogspot.com/2013/04>
- บล็อก This is Versailles. (2013b). Madame du Barry's Dining Room เข้าถึงได้จาก
<http://thisisversaillesmadame.blogspot.com/2013/08/>
- บล็อก ศิลปวัฒนธรรม. (2019). ชีวิตนางในราชสำนักฝรั่งเศส พลิกมายถึงชกโยหลังมาน เมื่อเรื่องบนเตียงยังมี
มิใช่ไม่ได้เด็ดสุด เข้าถึงได้จาก https://www.silpa-mag.com/history/article_31451.
- บล็อก ห้องเรียนศิลป์ by Phu. (2018a). ศิลปะยุค โรโกโก ตอนที่2 ขบวนการสีชอล์ค โรโคโคที่หวาน
นุ่ม เข้าถึงได้จาก <http://artbyphu.blogspot.com/2018/01/2>
- บล็อก ห้องเรียนศิลป์ by Phu. (2018b). ศิลปะโรโคโค ตอนที่3 Jean-Antoine Watteau ของ-อังตวน
วัตโท ผู้สร้างโลกของความสง่างามที่เปราะบางทั้งสุขและเศร้า เข้าถึงได้จาก
<http://artbyphu.blogspot.com/2018/01>
- เพจเฟซบุ๊ก, A. H. L. (2014). The ‘Last Uncrowned Queen of France’ Madame de
Pompadour ผู้หญิงผู้ทรงอิทธิพล หลังบัลลังก์ พระเจ้าหลุยส์ที่ 15 เข้าถึงได้จาก
<https://www.facebook.com/1504624686456222/posts>.
- เพจเฟซบุ๊ก iamphohuklover. (2015). ศิลปะบารอกและโรโคโค (Baroque and Rococo Art) เข้าถึง
ได้จาก <https://www.facebook.com/pg/iamphohuklover>.

- เว็บไซต์. (ม.ป.ป). Materials and The Makers : Rose Pompadour เข้าถึงได้จาก
<https://bt.barnard.edu/ave2015/project2>
- เว็บไซต์ architecturaldigest. (2012). The Petit Trianon by Judith Thurman เข้าถึงได้จาก
<https://www.architecturaldigest.com/story>
- เว็บไซต์ chateau De Versailles. (ม.ป.ป-a). countess du barry 1743-1793 เข้าถึงได้จาก
<http://en.chateauversailles.fr/discover/history/great-characters>
- เว็บไซต์ chateau De Versailles. (ม.ป.ป-b). countess du barry 1743-1793 เข้าถึงได้จาก
<http://en.chateauversailles.fr/discover/history/great-characters>
- เว็บไซต์ Clubsister. (2019). PANTONE 2020 เข้าถึงได้จาก
<https://clubsister.com/beauty/classic-blue-makeup>.
- เว็บไซต์ Elle Thailand. (2019a). บิวตี้ลุคจากโชว์ GUCCI SPRING/SUMMER2020 By TANANYA CHOTIVORRAVAT เข้าถึงได้จาก <https://www.ellethailand.com/content>
- เว็บไซต์ Elle Thailand. (2019b). บิวตี้ลุคจากโชว์ GUCCI SPRING/SUMMER2020 By TANANYA CHOTIVORRAVAT เข้าถึงได้จาก <https://www.ellethailand.com/content>.
- เว็บไซต์ Glowshy. (2020). Spring/ Summer 2020 Makeup Trends เข้าถึงได้จาก
<https://glowsly.com/spring-summer-makeup-trends/>.
- เว็บไซต์ Kapook. (2020). เทรนด์แต่งหน้า เข้าถึงได้จาก
<https://women.kapook.com/view218979>
- เว็บไซต์ Marc Maison. (ม.ป.ป). Rocaille ornament and Rococo style เข้าถึงได้จาก
<https://www.marcmaison.com/architectural-antiques-resources>
- เว็บไซต์ NLC. (2018). Marie Antoinette เข้าถึงได้จาก <https://nlc.hu/szabadido/20180611/>
- เว็บไซต์ Palais Galliera. (ม.ป.ป-a). BODICE SAID TO HAVE BELONGED TO MARIE ANTOINETTE (1755–1793) เข้าถึงได้จาก <http://www.palaisgalliera.paris.fr/fr/node/>
- เว็บไซต์ Palais Galliera. (ม.ป.ป-b). ROBE À LA FRANÇAISE เข้าถึงได้จาก
<http://www.palaisgalliera.paris.fr/fr/oeuvre/>
- เว็บไซต์ The Standard. (2019). Dain Yoon โดย ฐริตา บุญล้อม เข้าถึงได้จาก
<https://thestandard.co/dain-yoon/>
- เว็บไซต์ ข่าวสดออนไลน์. (2018). เพชรพลอยพระนางมารีอองตัวแน็ต เข้าถึงได้จาก
<https://www.khaosod.co.th/around-the-world-news/>
- เว็บไซต์คมชัดลึก. ((2018). อวสานกุหลาบแวร์ซาย เข้าถึงได้จาก
<https://www.komchadluek.net/news/today-in-history/>

ภาคผนวก

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ดวงกมล ทองตาสี
วัน เดือน ปี เกิด	11 มกราคม 22536
สถานที่เกิด	รพ.เชียงใหม่
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ สาขาออกแบบเครื่องประดับ มหาวิทยาลัยบูรพา
ที่อยู่ปัจจุบัน	99/5 หมู่ 2 ถนนทวีวัฒนา เขตทวีวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10170
ผลงานตีพิมพ์	บทความ “โครงการออกแบบเครื่องประดับผสานการแต่งหน้าแรงบันดาลใจจากยุคบารอค” นำเสนอในโครงการประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 10 จัดโดยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

